

LECTȚII BIBLICE PENTRU SABAT

SECȚIUNEA ADULȚI

Umblând cu Isus

O umblare mai strânsă cu Dumnezeu
prin *Calea către Hristos*

IULIE - SEPTEMBRIE, 2026

1. Dragostea lui Dumnezeu pentru om
2. Nevoia păcătosului de Hristos
3. Pocăința
4. Mărturisirea
5. Consacrarea
6. Credința și acceptarea
7. Testul uceniciei
8. Creșterea în Hristos
9. Lucrarea și viața
10. Cunoașterea lui Dumnezeu
11. Privilegiul rugăciunii
12. Ce să facem cu înđoiala
13. Bucuria în Domnul

Lecțiile biblice pentru Sabat, un program zilnic de studiu, se bazează exclusiv pe Biblie și pe Spiritul Profetic, fără comentarii suplimentare. Citatele sunt cât se poate de scurte, pentru a oferi gânduri concise și directe. Parantezele [ ] sunt folosite în anumite cazuri pentru a asigura claritatea, contextul adecvat și o lectură cursivă. Este recomandat cu tărie studii suplimentar al materialelor-sursă.

Ilustrații: Coperta – iStockphoto; Biserica din Chennai; Departamentul de Educație, Uniunea Filipine.

Sabbath Bible Lessons (USPS 005-118), Vol. 102, Nr. 3, iulie–septembrie 2026. Publicată trimestrial de Conferința Generală a Mișcării de Reformă a Adventiștilor de Ziua a Șaptea, Departamentul Școlii de Sabat. Tipărită și distribuită de Reformation Herald Publishing Association, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, SUA. Taxa poștală pentru publicații periodice plătită la Roanoke, Virginia 24022-9993.

În România tipărite de:

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27

505200 Făgăraș, jud. Brașov

Tel: 0268 213 714

e-mail: info@farulspेरantei.ro

www.farulspेरantei.ro

Datorită faptului că lecțiile sunt concepute de frați vorbitori de limbă engleză, ei referindu-se la texte din versiunea engleză King James, în cazul în care textele biblice românești sunt diferite de cele engleze, s-a ales traducerea acestora sau varianta română BTF (Biblia Traducerea Fidelă), astfel încât cititorul să poată înțelege la ce se referă întrebarea și să poată găsi cu ușurință răspunsul.

PREFAȚĂ

Seria de lecții pentru studiul din acest trimestru, „Umblând cu Isus”, se bazează pe cartea *Calea către Hristos*. Aceasta poate fi citită, capitol cu capitol, ca un comentariu asupra lecțiilor din Scriptură.

Unii elevi ai Școlii de Sabat își vor aminti că acest subiect a mai fost abordat ultima dată în primul trimestru al anului 1980. Ne face plăcere să îl prezentăm din nou, într-un format proaspăt și cu materiale suplimentare, dar cu aceleași adevăruri profunde vestite cu mult timp în urmă.

Prea adesea, oamenii Îl consideră pe Tatăl lor ceresc ca fiind rece și distant, un judecător aspru și sever. Ei trec cu vederea profunzimea iubirii Sale pentru ei și grija plină de duioșie pe care o poartă în inima Sa pentru toți copiii Săi.

Dragostea lui Dumnezeu ar trebui să fie primul lucru prezentat. Apoi ar trebui să urmeze realitatea că păcătosul este neajutorat și fără speranță și are nevoie de un Mântuitor. Viața lui Hristos, care a venit să mântuiască pe păcătoși, arată că există o cale sigură de întoarcere la Tatăl ceresc.

Subiectele abordate în aceste lecții tratează experiențele majore ale vieții creștine și sunt deosebit de potrivite pentru credinciosul nou în credință, care caută să crească în har. Toți credincioșii ar trebui să reia aceste teme din când în când — nu doar pentru propriul lor folos, ci și pentru a cunoaște cea mai bună cale de a-i ajuta și pe alții să vină la Hristos.

O prezentare ordonată a adevărilor doctrinare poate conduce la o înțelegere clară și la acceptarea lor și poate face posibilă primirea unei persoane ca membră a bisericii. Dar, dacă o astfel de persoană nu este adusă într-o legătură vie cu Hristos, ea nu are viață adevărată — viață veșnică. Cu adevărat, numai acela „care crede în Fiul are viață veșnică.” (Ioan 3:36)

Fiecare membru al Școlii de Sabat ar trebui să aibă mărturia Duhului împreună cu duhul său că este cu adevărat adoptat în familia lui Dumnezeu. Fiecare ar trebui să-și dea seama că propriul exemplu, propria dependență continuă de Tatăl ceresc, în orice vreme și pentru toate lucrurile, trebuie să fie reală și practică. Este nevoie de mai mult decât o dragoste omenească slabă. Toți avem nevoie de dragostea lui Dumnezeu — dragostea Sa dezinteresată — sădită în inima și sufletul nostru, pentru ca să putem iubi așa cum a iubit El.

Fie ca aceasta să fie experiența fiecărui membru al Școlii de Sabat.

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Extinderea bisericii în Chennai, India

Chennai, cunoscut anterior sub numele de Madras, este capitala și cel mai mare oraș al acestui cel mai sudic stat al Indiei: Tamil Nadu. Este situat pe Coasta Coromandel a Golfului Bengal. Potrivit recensământului indian din 2011, Chennai este al șaselea cel mai populat oraș din India și formează a patra cea mai populată aglomerație urbană. Încorporată în anul 1688, Corporația Greater Chennai este cea mai veche corporație municipală din India și a doua cea mai veche din lume, după Londra. Orașul este un centru al comerțului și al afacerilor, cu aproximativ 15.000 de industrii, și este un important centru pentru turismul medical, fiind numit „capitala sănătății Indiei”. De asemenea, orașul găzduiește o parte majoră a industriei auto din India, de unde și denumirea sa alternativă, „Detroit-ul Indiei”. Chennai a fost singurul oraș din Asia de Sud inclus în clasamentul *National Geographic* „Top 10 orașe culinare” în anul 2015 și a fost clasat pe locul nouă de către *Lonely Planet* printre cele mai bune orașe cosmopolite din lume.

Populația zonei metropolitane Chennai depășește în prezent 12 milioane de locuitori și continuă să crească într-un ritm constant de 2,34% pe an. Orașul este locuit de o populație diversă din punct de vedere etnic și religios. Conform recensământului din 2011, majoritatea populației din Chennai este hindusă (80,73%), urmată de musulmani (9,45%), creștini (7,72%), alții (1,27%) și 0,83% care nu aderă la nicio religie sau preferință religioasă.

Începând cu anul 2019, 40% dintre cele 1,788 milioane de familii din oraș trăiesc sub pragul sărăciei. În anul 2017, orașul avea aproximativ 2,2 milioane de gospodării, dintre care 40% dintre locuitori nu dețineau o locuință. Există aproximativ 1.131 de mahalale (cartiere sărace) în oraș, cu peste 300.000 de gospodării. Toate categoriile de oameni locuiesc aici și toți au nevoie să audă Evanghelia veșnică a lui Isus Hristos în aceste zile din urmă.

Din cauza unor factori economici dificili, nu am reușit să finalizăm construcția unei biserici în Chennai în timpul preconizat. Acum, pe măsură ce lucrarea este în desfășurare, am recunoscut și necesitatea extinderii proiectului prin construirea suplimentară a unei locuințe pentru pastor, a unei săli de conferințe și a unor săli de Școală de Sabat pentru copii. Pentru a realiza acest lucru avem cu siguranță nevoie să apelăm la generoasa bunăvoință a iubitelor noastre biserici din întreaga lume.

Este rugămintea noastră solemnă către frații, surorile și tinerii noștri să ofere donații din inimă largă pentru acest proiect.

Vă mulțumim dinainte și fie ca Domnul să vă binecuvânteze din belșug pe toți.

Frații și surorile voastre din Chennai

Dragostea lui Dumnezeu pentru om

Verset de memorat: „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El.” (1 Ioan 3:1)

Lectură recomandată: *Calea către Hristos*, capitolul 1, pp. 9–15.

„Dumnezeu este dragoste. Asemenea razelor de lumină de la soare, dragostea, lumina și bucuria pornesc de la El către toate creaturile Sale.” — *Cugetări de pe Muntele Feriștilor*, p. 77 (cap. 3, subcap. „Voi fiți, dar, desăvârșiți...”).

1. DUMNEZEU ESTE DRAGOSTE

DUMINICĂ, 28 IUNIE

a. Ce dovezi ale dragostei lui Dumnezeu sunt oferite omenirii? Exodul 34:6, 7; Iona 4:2 (u.p.); Ieremia 31:3

Exodul 34:6-7: „Și Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: „Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie, care își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat și pedepsește fărădelegea părinților în copii și în copiii copiilor lor până la al treilea și al patrulea neam!”

Iona 4:2 (ultima parte): „...Căci știam că ești un Dumnezeu milos și plin de îndurare, îndelung răbdător și bogat în bunătate și că Te căiești de rău!”

Ieremia 31:3: „Domnul mi Se arată de departe: „Te iubesc cu o iubire veșnică, de aceea îți păstrez bunătatea Mea!”

„Cuvântul lui Dumnezeu Îi descoperă caracterul. El Însuși a declarat dragostea Sa și mila Sa infinită. Când Moise s-a rugat: «Arată-mi slava Ta», Domnul a răspuns: «Voi face să treacă pe dinaintea ta toată bunătatea Mea.» (Exodul 33:18, 19). Aceasta este slava Sa. Domnul a trecut pe dinaintea lui Moise și a pro-

clamat: «Domnul, Domnul Dumnezeu, este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate și credincioșie, care Își ține dragostea până la mii de neamuri, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul.» (Exodul 34:6, 7). El este «încet la mânie și plin de bunătate», «căci Îi place îndurarea». (Iona 4:2; Mica 7:18).” — *Calea către Hristos*, p. 10 (cap. 1).

b. Care a fost scopul lui Dumnezeu în trimiterea Fiului Său? Matei 11:27; Ioan 14:8, 9

Matei 11:27: „Toate lucrurile Mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu, și nimeni nu cunoaște deplin pe Fiul, afară de Tatăl; tot astfel nimeni nu cunoaște deplin pe Tatăl, afară de Fiul și acela căruia vrea Fiul să I-L descopere.”

Ioan 14:8-9: „Doamne”, i-a zis Filip, „arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns!” Isus i-a zis: „De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum zici tu dar: ‘Arată-ne pe Tatăl?’”

„Satan i-a determinat pe oameni să-L conceapă pe Dumnezeu ca pe o ființă al cărei atribut principal este o dreptate aspră — un judecător sever, un creditor dur și neînduplecat. El L-a prezentat pe Creator ca pe Cineva care privește cu ochi geloși pentru a descoperi greșelile și erorile oamenilor, ca să îi cerceteze cu judecăți. Pentru a înlătura această umbră întunecată, descoperind lumii dragostea infinită a lui Dumnezeu, Isus a venit să trăiască printre oameni.” — *Ibid.*, p. 11.

2. MISIUNEA LUI ISUS

LUNI, 29 IUNIE

a. Cum Și-a descris Isus misiunea Sa pământească? Luca 4:16-18

Luca 4:16-18: „A venit în Nazaret, unde fusese crescut, și, după obiceiul Său, în ziua Sabatului a intrat în sinagogă. S-a sculat să citească și I s-a dat cartea prorocului Isaia. Când a deschis-o, a dat peste locul unde era scris: „Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia, M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea și orbilor, căpătarea vederii, să dau drumul celor apăsați”

„[Luca 4:18 este citat.] Aceasta era lucrarea [lui Isus]. El umbla făcând bine și vindecând pe toți cei asupriți de Satan. Existau sate întregi în care nu se auzea niciun geamăt de boală în nicio casă,

căci El trecuse pe acolo și îi vindecase pe toți bolnavii lor. Lucrarea Sa dovedea ungera Sa divină. Dragostea, mila și compasiunea erau descoperite în fiecare faptă a vieții Sale; inima Lui se revărsa în cea mai duiosă simpatie pentru copiii oamenilor. El a luat natura omenească pentru a putea ajunge la nevoile omului. Cei mai săraci și mai umili nu se temeau să se apropie de El. Chiar și copiii mici erau atrași de El. Le plăcea să se urce pe genunchii Lui și să privească fața gânditoare, plină de bunătate și iubire.” — *Calea către Hristos*, pp. 11, 12 (cap. 1).

„Isus vedea în fiecare suflet pe cineva căruia trebuia să-i fie adresată chemarea la Împărăția Sa. El ajungea la inimile oamenilor mergând printre ei ca unul care le dorea binele. Îi căuta pe străzile publice, în casele particulare, pe bărci, în sinagogă, pe țărmul lacului și la ospățul de nuntă. Îi întâlnea la ocupațiile lor zilnice și manifesta interes față de treburile lor pământești. El ducea învățătura Sa în familie, aducând familiile, chiar în propriile lor cămine, sub influența prezenței Sale divine. Puternica Sa simpatie personală ajuta la câștigarea inimilor. Adesea Se retrăgea în munți pentru rugăciune solitară, dar aceasta era o pregătire pentru munca Sa printre oameni în viața activă. Din aceste perioade ieșea pentru a-i ușura pe bolnavi, a-i instrui pe cei neștiutori și a rupe lanțurile robilor lui Satan.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 151 (cap. 15).

b. Deși plin de dragoste și compasiune, Hristos era credincios în mustrarea pacatului. Dați un exemplu. Ioan 9:39–41; Matei 21:12, 13

Ioan 9:39-41: „*Apoi, Isus a zis: „Eu am venit în lumea aceasta pentru judecată: ca cei ce nu văd să vadă și cei ce văd să ajungă orbi.” Unii din fariseii care erau lângă El, când au auzit aceste vorbe, I-au zis: „Doar n-om fi și noi orbi!” „Dacă ați fi orbi”, le-a răspuns Isus, „n-ați avea păcat, dar acum ziceți: ‘Vedem.’ Tocmai de aceea păcatul vostru rămâne.”*

Matei 21:12-13: „*Isus a intrat în Templul lui Dumnezeu. A dat afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în Templu, a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei și le-a zis: „Este scris: ‘Casa Mea se va chema o casă de rugăciune.’ Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.”*”

„Isus nu a suprimat niciun cuvânt de adevăr, dar l-a rostit întotdeauna cu dragoste. El a manifestat cel mai mare tact și o atenție grijulie plină de bunătate în relațiile Sale cu oamenii. Nu a fost

niciodată nepoliticos, nu a rostit niciodată un cuvânt aspru fără să fie nevoie, nu a produs niciodată durere inutilă unui suflet sensibil. El nu a condamnat slăbiciunea omenească. A spus adevărul, dar întotdeauna în dragoste. A denunțat ipocrizia, necredința și nelegiuirea; dar lacrimi erau în glasul Său când rostea muștrările Sale aspre. ... Fiecare suflet era prețios în ochii Săi. Deși Se purta întotdeauna cu demnitate divină, Se pleca cu cea mai tandră considerație asupra fiecărui membru al familiei lui Dumnezeu. În toți oamenii El vedea suflete căzute, pe care avea misiunea să le mântuiască.” — *Calea către Hristos*, p. 12 (cap. 1).

3. O VIAȚĂ DE JERTFIRE DE SINE

MARȚI, 30 IUNIE

a. Ce povară grea a purtat Mântuitorul nostru în timpul vieții Sale? Isaia 53:5-7; Luca 2:48, 49

Isaia 53:5-7: „Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilile Lui suntem tămăduiți. Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră, a tuturor. Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.”

Luca 2:48-49: „Când L-au văzut părinții Lui, au rămas înmărmuriți; și mama Lui I-a zis: „Fiule, pentru ce Te-ai purtat așa cu noi? Iată că tatăl Tău și eu Te-am căutat cu îngrijorare.” El le-a zis: „De ce M-ați căutat? Oare nu știți că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?” “

„Isus a purtat povara îngrozitoare a responsabilității pentru mântuirea oamenilor. El știa că, dacă nu avea loc o schimbare hotărâtă în principiile și scopurile neamului omenesc, toți aveau să fie pierduți. Aceasta era povara sufletului Său și nimeni nu putea aprecia greutatea care apăsa asupra Lui. Din copilărie, tinerețe și până la maturitate, El a umblat singur. Totuși, era o fericire să fii în prezența Lui. Zi după zi, a întâlnit încercări și ispite; zi după zi, a fost adus în contact cu răul și a fost martor la puterea acestuia asupra celor pe care căuta să-i binecuvânteze și să-i mântuiască. Totuși, El nu a cedat și nu S-a descurajat.

În toate lucrurile Și-a adus cu strictețe dorințele în supunere față de misiunea Sa. El Și-a glorificat viața făcând ca totul în ea

să fie subordonat voii Tatălui Său. Când, în tinerețea Sa, mama Sa L-a găsit în școala rabinilor și I-a spus: «Fiule, pentru ce Te-ai purtat așa cu noi?», El a răspuns — iar răspunsul Său este nota dominantă a lucrării vieții Sale: «Nu știați că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?»

Viața Sa a fost una de continuă jertfire de sine. El nu a avut o casă în această lume, decât în măsura în care bunătatea prietenilor I-a oferit adăpost ca unui călător. El a venit să trăiască pentru noi viața celui mai sărac și să umble și să lucreze printre cei nevoiași și suferinzi. Necunoscut și neonorat, El a umblat printre oamenii pentru care făcuse atât de mult.” — *Slujitorii Evangheliei*, pp. 42, 43 (sect. 2, *Hristos, exemplul nostru*).

b. Ce ne învață revărsarea dragostei bogate a lui Dumnezeu despre Tatăl nostru ceresc? Ioan 3:16; 1 Ioan 4:9, 10

Ioan 3:16: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”

1 Ioan 4:9-10: „Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El. Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.”

„Această mare jertfă nu a fost adusă pentru a crea în inima Tatălui dragoste pentru om, nici pentru a-L face dispus să mântuiască. Nu, nu! «Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât a dat pe singurul Său Fiu.» (Ioan 3:16). Tatăl ne iubește nu din cauza mării jertfe de ispășire, ci El a oferit ispășirea pentru că ne iubește. Hristos a fost mijlocul prin care El și-a putut revărsa asupra unei lumi căzute, dragostea infinită. «Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.» (2 Corinteni 5:19). Dumnezeu a suferit împreună cu Fiul Său. În agonia Ghetsimaniului, în moartea de pe Calvar, inima Dragostei Infinite a plătit prețul răscumpărării noastre.” — *Calea către Hristos*, p. 13 (cap. 1).

4. ÎNLOCUITORUL ȘI GARANTUL NOSTRU

1 IULIE

a. Care este baza mântuirii sufletelor noastre? 1 Corinteni 1:30; Faptele Apostolilor 16:31

1 Corinteni 1:30: „Și voi, prin El, sunteți în Hristos Isus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare.”

Faptele Apostolilor 16:31: „Pavel și Sila i-au răspuns: „Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit, tu și casa ta.” ”

„Oh, ce foame și ce dor al sufletului avea Hristos să mântuiască ceea ce era pierdut! Trupul răstignit pe cruce nu a diminuat divinitatea Sa, nici puterea Sa dumnezeiască de a mântui, prin jertfa Sa omenească, pe toți cei care aveau să accepte neprihănirea Lui. Murind pe cruce, El a transferat vina de la persoana călcătorului de lege asupra Înlocuitorului divin, prin credința în El ca Răscumpărător al său personal. Păcatele unei lumi vinovate, care în chip simbolic sunt descrise ca fiind «roșii ca purpura», au fost puse asupra Garantului divin.” — *Astăzi cu Dumnezeu (cap. Înlocuitorul divin).*

**b. Ce a făcut Hristos pentru răscumpărarea noastră, dincolo de orice efort sau înțelepciune omenească?
Ioan 10:17; Romani 5:6-8**

Ioan 10:17: „Tatăl Mă iubește, pentru că Îmi dau viața ca iarăși s-o iau.”

Romani 5:6-8: „Căci, pe când eram noi încă fără putere, Hristos, la vremea cuvenită, a murit pentru cei nelegiuți. Pentru un om neprihănit cu greu ar muri cineva, dar pentru binefăcătorul lui poate că s-ar găsi cineva să moară. Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.”

„Tatăl Meu v-a iubit atât de mult, încât Mă iubește chiar și mai mult pentru că Mi-am dat viața ca să vă răscumpăr. Devenind Înlocuitorul și Garantul vostru, prin jertfirea vieții Mele, prin luarea asupra Mea a datoriilor voastre, a fărădelegilor voastre, devin și mai scump Tatălui Meu; căci prin jertfa Mea, Dumnezeu poate fi drept și totuși să îndreptățească pe cel ce crede în Isus.”

„Nimeni altul decât Fiul lui Dumnezeu nu putea împlini răscumpărarea noastră; căci numai El, care era la sânul Tatălui, putea să-L descopere. Numai El, care cunoștea înălțimea și adâncimea iubirii lui Dumnezeu, putea să o facă cunoscută. Nimic mai puțin decât jertfa infinită adusă de Hristos în favoarea omului căzut nu putea exprima iubirea Tatălui pentru omenirea pierdută.” — *Calea către Hristos*, p. 14 (cap. 1).

c. Ce putea mărturisi Ioan despre Avocatul nostru la tronul lui Dumnezeu? 1 Ioan 1:1-3

1 Ioan 1:1-3: „Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre cu privire la Cuvântul vieții – pentru că viața a fost arătată și noi am văzut-o și mărturisim despre ea și vă vestim viața veșnică, viață care era la Tatăl și care ne-a fost arătată –, deci ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți părtașie cu noi. Și părtașia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Hristos.”

„Sunt puțini cei care au o apreciere despre caracterul grav al păcatului și care înțeleg mărimea ruinării ce a rezultat din călcarea Legii lui Dumnezeu. Examinând minunatul plan de răscumpărare pentru a-l readuce pe păcătos la chipul moral al lui Dumnezeu, vedem că singurul mijloc de eliberare a omului a fost realizat prin sacrificiul de sine și prin dragostea fără egal a Fiului lui Dumnezeu. Numai El a avut puterea să ducă luptele cu marele adversar al lui Dumnezeu și al omului și, ca Înlocuitor și Garant al nostru, El a dat putere celor care se prind de El prin credință să devină biruitori în Numele Lui și prin meritele Lui.” — *Christian Education*, p. 112.

5. ISUS A PLĂTIT PREȚUL

JOI, 2 IULIE

a. Ce L-a calificat pe Hristos să plătească prețul răscumpărării noastre? 1 Petru 1:18, 19; Evrei 5:8, 9

1 Petru 1:18, 19: „Căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumparați din felul deșert de viețuire pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană.”

Evrei 5:8-9: „Măcar că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit. Și, după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut pentru toți cei ce-L ascultă urzitorul unei mântuiri veșnice.”

„Prețul plătit pentru răscumpărarea noastră, jertfa infinită a Tatălui nostru ceresc prin darea Fiului Său să moară pentru noi, ar trebui să ne ofere concepții înălțătoare despre ceea ce putem deveni prin Hristos. Când apostolul inspirat Ioan a contemplat înălțimea, adâncimea și lărgimea iubirii Tatălui față de neamul pieritor, a fost cuprins de adorare și reverență; și, neputând găsi un limbaj potrivit pentru a exprima măreția și gingășia acestei iu-

biri, el a chemat lumea să o contemple... Ce valoare pune aceasta asupra omului! Prin fărădelege, fiii oamenilor devin supușii lui Satan. Prin credința în jertfa ispășitoare a lui Hristos, fiii lui Adam pot deveni fiii lui Dumnezeu. Prin asumarea naturii umane, Hristos înalță omenirea. Oamenii căzuți sunt așezați acolo unde, prin legătura cu Hristos, pot deveni într-adevăr vrednici de numele de «fii ai lui Dumnezeu».” — *Calea către Hristos*, p. 15 (cap. 1).

b. Ce cuvinte a folosit apostolul Ioan pentru a exprima măreția iubirii lui Dumnezeu? 1 Ioan 3:1, 2

1 Ioan 3:1-2: „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl: să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El. Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El, pentru că Îl vom vedea așa cum este.”

„O astfel de iubire nu are egal. Copii ai Împăratului ceresc! Făgăduință prețioasă! Temă pentru cea mai profundă meditație! Iubirea fără seamăn a lui Dumnezeu pentru o lume care nu L-a iubit! Gândul acesta are o putere copleșitoare asupra sufletului și aduce mintea în supunere față de voia lui Dumnezeu. Cu cât studiem mai mult caracterul divin în lumina crucii, cu atât vedem mai clar mila, duioșia și iertarea îmbinate cu echitatea și dreptatea, și cu atât discernem mai limpede nenumărate dovezi ale unei iubiri infinite și ale unei compasiuni gingașe care întrece dorul plin de iubire al unei mame pentru copilul ei rătăcitor.” — *Ibid.*, p. 15.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ   VINERI, 3 IULIE

- 1. Descrieți cele mai importante atribute ale caracterului lui Dumnezeu.**
- 2. Cum a descoperit Isus caracterul lui Dumnezeu în timpul vieții Sale pe pământ?**
- 3. Cum a influențat misiunea lui Hristos alegerile Sale?**
- 4. Prin faptul că a devenit Înlocuitorul nostru, ce lecții ne oferă Isus?**
- 5. Descrieți darul suprem al lui Hristos pentru noi.**

Nevoia păcătosului de Hristos

Verset de memorat: „Drept răspuns, Isus i-a zis: «Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.»” (Ioan 3:3)

Lectură recomandată: *Calea către Hristos*, capitolul 2, pp. 17-22.

„Singura speranță de răscumpărare pentru neamul nostru căzut este în Hristos.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 147 (cap. 15).

1. STAREA ORIGINALĂ A OMULUI

DUMINICĂ, 5 IULIE

a. Descrieți starea inițială a omului în Eden. Geneza 1:26, 27, 31; Psalmi 8:4-6

Geneza 1:26-27, 31: „Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ.” Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut. Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune. Astfel, a fost o seară și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a șasea.”

Psalmi 8:4-6: „Îmi zic: Ce este omul, ca să Te gândești la el? Și fiul omului, ca să-l bagi în seamă? L-ai făcut cu puțin mai prejos decât Dumnezeu și l-ai încununat cu slavă și cu cinste. I-ai dat stăpânire peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai pus sub picioarele lui.”

„Omul a fost înzestrat la început cu puteri nobile și cu o minte bine echilibrată. El era desăvârșit în ființa sa și în armonie cu Dumnezeu.” — *Calea către Hristos*, p. 17 (cap. 2).

„Omul trebuia să poarte chipul lui Dumnezeu, atât în asemănarea exterioară, cât și în caracter. Numai Hristos este „chipul întipărit” al Tatălui (Evrei 1:3); dar omul a fost creat după asemănarea

lui Dumnezeu. Natura lui era în armonie cu voia lui Dumnezeu. Minteaa lui era capabilă să înțeleagă lucrurile divine. Afecțiunile lui erau curate; poftele și pasiunile lui erau sub controlul rațiunii. El era sfânt și fericit, purtând chipul lui Dumnezeu și trăind în deplină ascultare de voia Sa." — *Patriarhi și profeți*, p. 45 (cap. 2).

b. Cum a lucrat Satan pentru a zădărnici planul divin în crearea omului? Geneza 3:1-7; Romani 6:16; 1 Ioan 2:16

Geneza 3:1-7: „Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: ‘Să nu mâncați din toți pomii din grădină?’” Femeia a răspuns șarpelui: „Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină. Dar, despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: ‘Să nu mâncați din el și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți.’” Atunci, șarpele a zis femeii: „Hotărât că nu veți muri, dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul.” Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui și a mâncat; a dat și bărbatului ei, care era lângă ea, și bărbatul a mâncat și el. Atunci li s-au deschis ochii la amândoi; au cunoscut că erau goi, au cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut șorturi din ele.”

Romani 6:16: „Nu știți că, dacă vă dați robi cuiva ca să-l ascultați, sunteți robii aceluia de care ascultați, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire?”

1 Ioan 2:16: „Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume.”

„Prin neascultare, puterile [omului] au fost pervertite, iar egoismul a luat locul iubirii. Natura lui a devenit atât de slăbită prin fărădelege, încât i-a fost imposibil, prin propria putere, să reziste puterii răului. El a fost făcut rob al lui Satan și ar fi rămas astfel pentru totdeauna, dacă Dumnezeu nu ar fi intervenit în mod special. Scopul ispititorului a fost să zădărnicească planul divin în crearea omului și să umple pământul de vai și pustiu. Apoi ar fi arătat toate aceste rele ca fiind rezultatul lucrării lui Dumnezeu în crearea omului.” — *Calea către Hristos*, p. 17 (cap. 2).

2. FUGIND DE PREZENȚA LUI DUMNEZEU LUNI, 6 IULIE

a. După păcatul lor, cum au reacționat Adam și Eva când au auzit glasul lui Dumnezeu? Geneza 3:8-10

Geneza 3:8-10: „Atunci au auzit glasul Domnului Dumnezeu, care umbla prin grădină în răcoarea zilei, și omul și nevasta lui s-au ascuns de Fața Domnului Dumnezeu printre pomii din grădină. Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om și i-a zis: „Unde ești?” El a răspuns: „Ți-am auzit glasul în grădină și mi-a fost frică, pentru că eram gol, și m-am ascuns.” “

b. De ce ființele umane păcătoase nu pot sta în prezența Celui Infinit? Exodul 33:20; Deuteronomul 4:23, 24

Exodul 33:20: „Domnul a zis: „Fața nu vei putea să Mi-o vezi, căci nu poate omul să Mă vadă și să trăiască!” “

Deuteronom 4:23-24: „Vegheați asupra voastră, ca să nu dați uitării legământul pe care l-a încheiat cu voi Domnul Dumnezeu vostru și să nu faceți vreun chip cioplit, nici vreo înfățișare oarecare, pe care te-a oprit Domnul Dumnezeuul tău s-o faci. Căci Domnul Dumnezeuul tău este un foc mistuitor, un Dumnezeu gelos.”

„În starea sa fără păcat, omul se bucura de o comuniune plină de bucurie cu Acela „în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale cunoașterii” (Coloseni 2:3). Dar după păcatul său, el nu mai putea găsi bucurie în sfințenie și a căutat să se ascundă de prezența lui Dumnezeu. Aceasta este și astăzi starea inimii nereînăscute. Ea nu este în armonie cu Dumnezeu și nu găsește nicio bucurie în părtașia cu El. Păcătosul nu ar putea fi fericit în prezența lui Dumnezeu; s-ar feri de tovărășia ființelor sfinte. Dacă i s-ar îngădui să intre în cer, acesta nu i-ar aduce nicio bucurie. Spiritul iubirii neegoiste care domnește acolo — fiecare inimă răspunzând inimii Iubirii Infinite — nu ar atinge nicio coardă corespondentă în sufletul lui. Gândurile, interesele și motivele lui ar fi străine de cele care îi animă pe locuitorii fără păcat de acolo. El ar fi o notă discordantă în melodia cerului. Cerul ar fi pentru el un loc de chin; ar dori să fie ascuns de Acela care este lumina lui și centrul bucuriei sale. Nu un decret arbitrar din partea lui Dumnezeu îi exclude pe cei răi din cer; ei sunt excluși prin propria lor nepotrivire pentru tovărășia de acolo. Slava lui Dumnezeu ar fi pentru ei un foc mistuitor.” — *Calea către Hristos*, pp. 17, 18 (cap. 2).

c. De ce este imposibil pentru om, prin sine însuși, să scape de pedeapsa păcatului? Iov 14:4; Romani 8:7, 8; Isaia 64:6

Iov 14:4: „Cum ar putea să iasă dintr-o ființă necurată un om curat? Nu poate să iasă niciunul.”

Romani 8:7-8: „Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate să se supună. Deci cei ce sunt pământești nu pot să placă lui Dumnezeu.”

Isaia 64:6: „Toți am ajuns ca niște necurați și toate faptele noastre bune sunt ca o haină mânjită. Toți suntem ofiliți ca o frunză și nelegiuirile noastre ne iau ca vântul.”

„Este imposibil pentru noi, prin noi înșine, să scăpăm din groapa păcatului în care am căzut. Inimile noastre sunt rele și nu le putem schimba. „Cine poate scoate ceva curat din ceva necurat? Niciunul.” (Iov 14:4)... Educația, cultura, exercitarea voinței, efortul omenesc, toate au domeniul lor potrivit, dar aici sunt neputincioase. Ele pot produce o corectitudine exterioară a comportamentului, dar nu pot schimba inima; nu pot curăți izvoarele vieții. Trebuie să existe o putere care să lucreze dinăuntru, o viață nouă de sus, înainte ca oamenii să poată fi schimbați din păcat în sfințenie. Acea putere este Hristos. Harul Său singur poate învia facultățile lipsite de viață ale sufletului și îl poate atrage pe om la Dumnezeu, la sfințenie.” — Ibid., p. 18.

3. NEVOIA DE UN MÂNTUITOR

MARȚI, 7 IULIE

a. Ce trebuie să înțelegem despre inima omenească? Psalmi 14:1-3; Romani 3:9-11

Psalmi 14:1-3: „Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!” S-au stricat oamenii, fac fapte urâte; nu este niciunul care să facă binele. Domnul Se uită de la înălțimea cerurilor peste fiii oamenilor, să vadă de este vreunul care să aibă pricepere și care să caute pe Dumnezeu. Dar toți s-au rătăcit, toți s-au dovedit niște netrebnici; nu este niciunul care să facă binele, niciunul măcar.”

Romani 3:9-11: „Ce urmează atunci? Suntem noi mai buni decât ei? Nicidecum. Fiindcă am dovedit că toți, fie iudei, fie greci, sunt sub păcat, după cum este scris: „Nu este niciun om neprihănit, niciunul măcar. Nu este niciunul care să aibă pricepere. Nu este niciunul care să caute cu tot dinadinsul pe Dumnezeu.”

„Cuvântul lui Dumnezeu declară: „Toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu” (Romani 3:23). „Nu este niciunul care să facă binele, niciunul măcar” (Romani 3:12). Mulți se amăgesc cu privire la starea inimii lor. Ei nu își dau seama că inima firească este nespuse de înșelătoare și deznădăjduit de rea. Ei se învelesc cu pro-

pria lor neprihănire și sunt mulțumiți dacă ating propriul lor standard omenesc de caracter; dar cât de fatal greșesc atunci când nu ajung la standardul divin și, prin ei înșiși, nu pot împlini cerințele lui Dumnezeu.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 320 (sect. 5, cap. 48: *Standardul divin*)

b. De ce nu suntem capabili, ca ființe umane, să discernem domeniul spiritual și să vedem Împărăția lui Dumnezeu? 1 Corinteni 2:14; 2 Corinteni 4:4

1 Corinteni 2:14: „*Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie, și nici nu le poate înțelege, pentru că trebuie judecate duhovnicește.*”

2 Corinteni 4:4: „*A căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.*”

„Mântuitorul a spus: „Dacă un om nu se naște de sus”, dacă nu primește o inimă nouă, dorințe, scopuri și motive noi, care să ducă la o viață nouă, „nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu” (Ioan 3:3, n.m.). Ideea că este necesar doar să dezvoltăm binele care există în mod natural în om este o amăgire fatală. „Omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu; căci pentru el sunt o nebunie și nici nu le poate cunoaște, pentru că trebuie judecate duhovnicește.” „Nu te mira că ți-am spus: Trebuie să vă nașteți din nou.” Despre Hristos este scris: „În El era viața, și viața era lumina oamenilor” — singurul „Nume sub cer dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.” — *Calea către Hristos*, pp. 18, 19 (cap. 2).

c. Deși nu ne putem mântui singuri, ce putem face? Matei 11:28–30; Ioan 3:3.

Matei 11:28-30: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară.*”

Ioan 3:3: „*Drept răspuns, Isus i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”*”

„Dumnezeu urma să Se descopere în Hristos, „împăcând lumea cu Sine” (2 Corinteni 5:19). Omul ajunsese atât de degradat prin păcat, încât îi era imposibil, prin sine însuși, să ajungă în armonie cu Acela a cărui natură este curăția și bunătatea. Dar

Hristos, după ce l-a răscumpărat pe om de sub condamnarea legii, putea să-i ofere putere divină care să se unească cu efortul omenesc. Astfel, prin pocăință față de Dumnezeu și credință în Hristos, copiii căzuți ai lui Adam puteau deveni din nou „fii ai lui Dumnezeu”. — *Patriarhi și profeți*, p. 64 (cap. 4).

4. RUGĂMINTEA PĂCĂTOSULUI

MIERCURI, 8 IULIE

a. Care era problema apostolului Pavel când a ajuns la o deplină cunoaștere a stării sale ca păcătos înaintea lui Dumnezeu? Romani 7:12, 14, 24

Romani 7:12, 14, 24: „Așa că Legea, negreșit, este sfântă, și porunca este sfântă, dreaptă și bună... Știm, în adevăr, că Legea este duhovnicească, dar eu sunt pământesc, vândut rob păcatului... O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?...”

„Nu este suficient să percepem bunătatea iubitoare a lui Dumnezeu, să vedem bunăvoința și duioșia părintească a caracterului Său. Nu este suficient să discernem înțelepciunea și dreptatea Legii Sale, să vedem că ea este întemeiată pe principiul veșnic al iubirii. Apostolul Pavel a văzut toate acestea când a exclamat: „Mărturisesc că Legea este bună.” „Legea este sfântă, iar porunca este sfântă, dreaptă și bună.” Dar el a adăugat, în amărăciunea chinului și disperării sufletului său: „Eu sunt firească, vândut rob păcatului” (Romani 7:16, 12, 14). El tânjea după curăția și neprihănirea la care, prin el însuși, era neputincios să ajungă și a strigat: „O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?” (Romani 7:24). Acesta este strigătul care s-a înălțat din inimi împovărate în toate țările și în toate veacurile. Pentru toți există un singur răspuns: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.” (Ioan 1:29). — *Calea către Hristos*, p. 19.

„Sunt mulți care își dau seama de neputința lor și care tânjesc după acea viață spirituală care să-i aducă în armonie cu Dumnezeu; ei se străduiesc zadarnic să o obțină... Mântuitorul Se apleacă asupra celor cumpărați cu sângele Său, spunând cu o tandrețe și o milă de nepus: „Vrei să te faci sănătos?” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 203 (cap. 21).

b. Prin ce mijloc i-a dat Dumnezeu lui Iacov asigurarea că nu este părăsit atunci când a fugit de fratele său Esau? Geneza 28:10-13

Geneza 28:10-13: „Iacov a plecat din Beer-Şeba și și-a luat drumul spre Haran. A ajuns într-un loc unde a rămas peste noapte, căci asfințise soarele. A luat o piatră de acolo, a pus-o căpătâi și s-a culcat în locul acela. Și a visat o scară rezemată de pământ, al cărei vârf ajungea până la cer. Îngerii lui Dumnezeu se suiau și se coborau pe scara aceea. Și Domnul stătea deasupra ei și zicea: „Eu sunt Domnul Dumnezeuul tatălui tău Avraam și Dumnezeuul lui Isaac. Pământul pe care ești culcat ți-l voi da ție și seminței tale.”

„[Iacov] simțea că este un proscris și știa că toate aceste necazuri fuseseră aduse asupra lui prin propriul său drum greșit. Întu-nericul disperării apăsa asupra sufletului său și abia îndrăzneța să se roage. Dar era atât de singur, încât simțea nevoia de protecție din partea lui Dumnezeu așa cum nu o mai simțise niciodată înainte. Cu lacrimi și profundă umilință, și-a mărturisit păcatul și a implorat o dovadă că nu era cu totul părăsit. Totuși, inima lui împovărată nu găsea alinare. Își pierduse toată încrederea în sine și se temea că Dumnezeuul părinților săi l-a lepădat.

Dar Dumnezeu nu l-a părăsit pe Iacov. Mila Sa era încă întinsă asupra slujitorului Său rătăcitor și neîncrezător. Domnul a descoperit cu compasiune exact ceea ce îi era necesar lui Iacov — un Mântuitor. El păcătuisese, dar inima lui a fost umplută de recunoștință când a văzut descoperită o cale prin care putea fi restaurat în favoarea lui Dumnezeu.” — *Patriarhi și profeți*, p. 183 (cap. 17).

5. LEGĂTURA DINTRE CER ȘI PĂMÂNT

JOI, 9 IULIE

a. Care este lecția ce trebuie învățată din scara pe care a văzut-o Iacov în pustie? Geneza 28:16, 17; Ioan 1:51

Geneza 28:16-17: „Iacov s-a trezit din somn și a zis: „Cu adevărat, Domnul este în locul acesta, și eu n-am știut.” I-a fost frică și a zis: „Cât de înfricoșat este locul acesta! Aici este casa lui Dumnezeu, aici este poarta cerurilor!” “

Ioan 1:51: „Apoi i-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că, de acum încolo, veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se peste Fiul omului”.”

„În această viziune, planul de răscumpărare i-a fost prezentat lui Iacov, nu pe deplin, ci în acele părți care îi erau esențiale la acel moment. Scara misterioasă descoperită lui în vis era aceeași la care S-a referit Hristos în conversația Sa cu Natanael. [Ioan 1:51 citat.] Până la răzvrătirea omului împotriva guvernării lui Dumnezeu, existase o comuniune liberă între Dumnezeu și om. Dar păcatul lui Adam și al

Evei a separat pământul de cer, astfel încât omul nu mai putea avea comuniune cu Creatorul său. Totuși, lumea nu a fost lăsată într-o singurătate fără speranță. Scara Îl reprezintă pe Isus, mijlocul de comunicare rânduitor.” — *Patriarhi și profeți*, p. 184 (cap. 17).

b. Descrieți legătura pe care a stabilit-o mijlocirea lui Hristos. Romani 3:23–26; Evrei 1:14

Romani 3:23–26: „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu. Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus. Pe El, Dumnezeu L-a rânduitor mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui, căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu, pentru ca, în vremea de acum, să-Și arate neprihănirea Lui în așa fel încât să fie neprihănit, și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus.”

Evrei 1:14: „Nu sunt oare toți duhuri slujitoare trimise să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moșteni mântuirea?”

„În apostazie, omul s-a înstrăinat de Dumnezeu; pământul a fost separat de cer. Peste prăpastia care se afla între ele nu putea exista nicio comuniune. Dar, prin Hristos, pământul este din nou legat de cer. Prin propriile Sale merite, Hristos a trecut peste prăpastia pe care păcatul o făcuse, astfel încât îngerii slujitori să poată avea comuniune cu omul. Hristos îl leagă pe omul căzut, în slăbiciunea și neputința lui, de Sursa puterii infinite.” — *Calea către Hristos*, p. 20 (cap. 2).

„Inima lui Dumnezeu tânjește după copiii Săi pământești cu o iubire mai puternică decât moartea. Prin dăruirea Fiului Său, El a revărsat asupra noastră tot cerul într-un singur dar. Viața, moartea și mijlocirea Mântuitorului, slujirea îngerilor, apelurile Duhului, Tatăl lucrând deasupra tuturor și prin toți, interesul neîncetat al ființelor cerești — toate sunt angajate în favoarea răscumpărării omului.” — *Ibid.*, p. 21.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ VINERI, 10 IULIE

- 1. Comparați starea omenirii înainte și după cădere.**
- 2. După cădere, ce a făcut omul și de ce?**
- 3. Care a fost singurul răspuns la problema păcatului?**
- 4. Explicați semnificația simbolului minunat dat lui Iacov în visul său.**
- 5. Ce mijloace de comunicare menține Dumnezeu cu omenirea?**

Pocăința

Verset de memorat: „Pocăiți-vă dar și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de Domnul vremurile de înviore.” (Faptele Apostolilor 3:19)

Lectură recomandată: *Calea către Hristos, capitolul 3, pp. 23-35.*

„Dumnezeu nu-i va lepăda pe aceia care au fost înșelați în păcat, dar care s-au întors la El cu o pocăință adevărată.” — *Patriarhi și profeti*, pp. 202, 203 (cap. 18).

1. DURERE PENTRU PĂCAT

DUMINICĂ, 12 IULIE

a. Ce dovadă a pocăinței adevărate cerea Ioan Botezătorul? Luca 3:7-14

Luca 3:7-9, 11-14: „Ioan zicea dar noroadelor care veneau să fie botezate de el: „Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare? Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră și nu vă apucați să ziceți în voi înșivă: ‘Avem pe Avraam ca tată!’ Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam. Securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci orice pom care nu face roadă bună este tăiat și aruncat în foc.” Drept răspuns, el le zicea: „Cine are două haine să împartă cu cine n-are niciuna; și cine are de mâncare să facă la fel.” Au venit și niște vameși să fie botezați și i-au zis: „Învățătorule, noi ce trebuie să facem?” El le-a răspuns: „Să nu cereți nimic mai mult peste ce v-a fost poruncit să luați.” Niște ostași îl întrebau și ei și ziceau: „Dar noi ce trebuie să facem?” El le-a răspuns: „Să nu stoarceți nimic de la nimeni prin amenințări, nici să nu învinuiți pe nimeni pe nedrept, ci să vă mulțumiți cu lefurile voastre.””

„Pocăința include durere pentru păcat și o întoarcere de la el. Nu vom renunța la păcat până nu-i vedem păcătoșenia; până când nu ne întoarcem de la el cu inima, nu va exista nicio schimbare reală în viață.” — *Calea către Hristos*, p. 23 (cap. 3).

b. Ce trebuie cunoscut despre pocăința adevărată care schimbă inima și viața? 2 Corinteni 7:9, 10

2 Corinteni 7:9-10: „*Totuși acum mă bucur, nu pentru că ați fost întristați, ci pentru că întristarea voastră v-a adus la pocăință. Căci ați fost întristați după voia lui Dumnezeu, ca să n-aveți nicio pagubă din partea noastră. În adevăr, când întristarea este după voia lui Dumnezeu, aduce o pocăință care duce la mântuire și de care cineva nu se căiește niciodată, pe când întristarea lumii aduce moartea.*”

„Adevărata durere pentru păcat este rezultatul lucrării Duhului Sfânt. Duhul descoperă nerecunoștința inimii care L-a neglijat și L-a întristat pe Mântuitorul și ne aduce, în căință, la piciorul crucii. Prin fiecare păcat, Isus este rănit din nou; iar când privim la Acela pe care L-am străpuns, plângem pentru păcatele care I-au adus suferință. O astfel de întristare va conduce la lepădarea păcatului.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 300 (cap. 31).

„Când inima se supune influenței Duhului lui Dumnezeu, conștiința va fi trezită, iar păcătosul va discerne ceva din adâncimea și sfințenia Legii sfinte a lui Dumnezeu, temelia guvernării Sale în cer și pe pământ.” — *Calea către Hristos*, p. 24 (cap. 3).

2. POCĂINȚĂ SINCERĂ

LUNI, 13 IULIE

a. Care a fost rugămintea lui David când și-a dat seama de greutatea vinei sale? Psalmi 51:1-4

Psalmi 51:1-4: „*Ai milă de mine, Dumnezeule, în bunătatea Ta! După îndurarea Ta cea mare, șterge fărădelegile mele! Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea și curăță-mă de păcatul meu! Căci îmi cunosc bine fărădelegile și păcatul meu stă necurmat înaintea mea. Împotriva Ta, numai împotriva Ta am păcătuit și am făcut ce este rău înaintea Ta; așa că vei fi drept în hotărârea Ta și fără vină în judecata Ta.*”

„Rugăciunea lui David după căderea sa ilustrează natura adevăratei dureri pentru păcat. Pocăința lui a fost sinceră și profundă. Nu a existat nicio încercare de a-și micșora vina; nici dorința de a scăpa de judecata care-l amenința nu i-a inspirat rugăciunea. David a văzut enormitatea fărădelegii sale; a văzut întinarea sufletului său; a urât păcatul. El nu s-a rugat doar pentru iertare, ci pentru curăția inimii. Tânjea după bucuria sfințeniei — după restaurarea în armonie și comuniune cu Dumnezeu.” — *Calea către Hristos*, pp. 24, 25 (cap. 3).

b. Ce l-a determinat pe David să caute adevărata pocăință? Psalmi 51:10-13

Psalmi 51:10-13: „Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic! Nu mă lepăda de la Fața Ta și nu lua de la mine Duhul Tău cel Sfânt! Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale și sprijină-mă cu un duh de bunăvoință! Atunci voi învăța căile Tale pe cei ce le calcă, și păcătoșii se vor întoarce la Tine.”

„Zidește în mine o inimă curată.» Aceasta înseamnă a începe corect, chiar de la temelie caracterului creștin; căci din inimă ies izvoarele vieții. Dacă toți, slujitori și popor, s-ar asigura că inimile lor sunt drepte înaintea lui Dumnezeu, am vedea rezultate mult mai mari din munca depusă. Cu cât lucrarea ta este mai importantă și mai responsabilă, cu atât este mai mare necesitatea de a avea o inimă curată. Harul necesar este oferit, iar puterea Duhului Sfânt va lucra împreună cu orice efort pe care îl faci în această direcție. Dacă fiecare copil al lui Dumnezeu L-ar căuta cu stăruință și perseverență, ar exista o creștere mai mare în har. Dezbănările ar înceta; credincioșii ar fi o singură inimă și un singur cuget; curăția și dragostea ar domni în biserici. Prin contemplare, suntem schimbați. Cu cât contempți mai mult caracterul lui Hristos, cu atât vei deveni mai asemănător cu chipul Său. Vino la Isus așa cum ești, iar El te va primi și va pune în gura ta o cântare nouă, o laudă adusă lui Dumnezeu.” — *Slujitorii Evangheliei* (ediția 1892/1893), pp. 451, 452, secț. 10, *Responsabilitățile conferinței*, subcap. Remunerarea adecvată a predicatorilor.

c. Ce învață Biblia despre pocăință și predarea deplină lui Hristos? Romani 2:4; Faptele Apostolilor 3:19; 5:31

Romani 2:4: „Sau disprețuiești tu bogățiile bunătății, îngăduinței și îndelungii Lui răbdări? Nu vezi tu că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință?”

Faptele Apostolilor 3:19: „Pocăiți-vă dar și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviore.”

Faptele Apostolilor 5:31: „Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui și L-a făcut Domn și Mântuitor, ca să dea lui Israel pocăința și iertarea păcatelor.”

„Nu ne putem pocăi fără Duhul lui Hristos care trezește conștiința, așa cum nu putem fi iertați fără Hristos.

Hristos este sursa oricărui impuls bun. El este singurul care poate să sădească în inimă vrăjmășie împotriva păcatului. Orice dorință după adevăr și curăție, orice convingere a propriei noastre păcătoșenii, este o dovadă că Duhul Său lucrează asupra inimilor noastre.” — *Calea către Hristos*, p. 26 (cap. 3).

a. Care a fost natura pocăinței lui Esau, a lui Faraon și a lui Iuda atunci când au realizat consecințele păcatului lor? Evrei 12:16, 17; Exodul 12:30-32; 14:3-5; Matei 27:3-5

Evrei 12:16-17: „Vegheați să nu fie între voi nimeni curvar sau lumesc ca Esau, care pentru o mâncare și-a vândut dreptul de întâi născut. Știți că mai pe urmă, când a vrut să capete binecuvântarea, n-a fost primit, pentru că, măcar că o cerea cu lacrimi, n-a putut s-o schimbe.”

Exodul 12:30-32: „Faraon s-a sculat noaptea, el și toți slujitorii lui și toți egiptenii, și au fost mari țipete în Egipt, căci nu era casă unde să nu fie un mort. În aceeași noapte, Faraon a chemat pe Moise și pe Aaron și le-a zis: „Sculati-vă, ieșiți din mijlocul poporului meu, voi și copiii lui Israel. Duceți-vă să slujiți Domnului, cum ați zis. Luați-vă și oile și boii, cum ați zis, duceți-vă și binecuvântați-mă.”

Exodul 14:3-5: „Faraon va zice despre copiii lui Israel: ‘S-au rătăcit prin țară; îi închide pustia.’ Eu voi împietri inima lui Faraon, și-i va urmări, dar Faraon și toată oastea lui vor face să se arate slava Mea, și egiptenii vor ști că Eu sunt Domnul.” Copiii lui Israel au făcut așa. S-a dat de știre împăratului Egiptului că poporul a luat fuga. Atunci, inima lui Faraon și a slujitorilor lui s-a schimbat față de popor. Ei au zis: „Ce am făcut de am lăsat pe Israel să plece și să nu ne mai slujească?”

Matei 27:3-5: „Atunci, Iuda, vânzătorul, când a văzut că Isus a fost osândit la moarte, s-a căit, a dus înapoi cei treizeci de arginți, i-a dat preoților celor mai de seamă și bătrânilor și a zis: „Am păcătuțit, căci am vândut sânge nevinovat.” „Ce ne pasă nouă?”, i-au răspuns ei. „Treaba ta.” Iuda a aruncat arginții în Templu și s-a dus de s-a spânzurat.”

„Mulțimi regretă faptul că au păcătuțit și chiar fac o reformă exterioară, pentru că se tem că faptele lor rele le vor aduce suferință. Dar aceasta nu este pocăință în sens biblic. Ei deplâng suferința, mai degrabă decât păcatul. Așa a fost durerea lui Esau când a văzut că dreptul de întâi născut era pierdut pentru totdeauna... Iuda Iscarioteanul, după ce L-a trădat pe Domnul său, a exclamat: «Am păcătuțit, căci am vândut sânge nevinovat.» (Matei 27:4).

Mărturisirea i-a fost smulsă din sufletul vinovat de un simțământ groaznic al condamnării și de o așteptare înfricoșătoare a judecății. Consecințele ce urmau să vină asupra lui l-au umplut de groază, dar în sufletul său nu a existat o durere

adâncă, zdrobitoare, pentru faptul că L-a trădat pe Fiul fără pată al lui Dumnezeu și L-a tăgăduit pe Sfântul lui Israel. Faraon, când suferea sub judecățile lui Dumnezeu, și-a recunoscut păcatul pentru a scăpa de o pedeapsă și mai mare, dar s-a întors la sfidarea cerului de îndată ce urgiile au încetat. Toți aceștia au deplâns rezultatele păcatului, dar nu au fost întristați pentru păcatul în sine.” — *Calea către Hristos*, pp. 23, 24 (cap. 3).

„Dumnezeu i-a dat lui Faraon cele mai puternice dovezi ale puterii divine, dar monarhul a refuzat cu încăpățănare să ia aminte la lumină. Fiecare manifestare a puterii infinite, respinsă de el, l-a făcut și mai hotărât în răzvrătirea sa. Semințele răzvrătirii pe care le-a semănat când a respins prima minune și-au adus rodul.” — *Patriarhi și profeți*, p. 268 (cap. 23).

b. Ce se întâmplă când un păcătos nu se pocăiește și amână pocăința pentru un timp viitor? Ioan 12:35, 36; Evrei 3:12-15

Ioan 12:35-36: „*Isus le-a zis: „Lumina mai este puțină vreme în mijlocul vostru. Umblați ca unii care aveți lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul: cine umblă în întuneric nu știe unde merge. Câtă vreme aveți lumina printre voi, credeți în lumină, ca să fiți fii ai luminii.” Isus le-a spus aceste lucruri, apoi a plecat și s-a ascuns de ei.*”

Evrei 3:12-15: „*Luați seama dar, fraților, ca niciunul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeu cel viu. Ci îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, câtă vreme se zice: „Astăzi”, pentru ca niciunul din voi să nu se împietrească prin înșelăciunea păcatului. Căci ne-am făcut părtași ai lui Hristos dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită de la început, câtă vreme se zice: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile, ca în ziua răzvrătirii.”*”

„Acei creștini cu numele, care vor ajunge nepregătiți la acel ultim conflict înfricoșător, își vor mărturisi păcatele în cuvinte de chin arzător, în timp ce cei nelegiuți se vor bucura de necazul lor. Aceste mărturisiri sunt de aceeași natură ca ale lui Esau sau ale lui Iuda. Cei care le fac, deplâng *rezultatul* fărădelegii, dar nu vina ei. Ei nu simt o adevărată căință, nicio ură față de rău. Ei recunosc păcatul de frica pedepsei; dar, asemenea lui Faraon din vechime, s-ar întoarce la sfidarea cerului dacă judecățile ar fi îndepărtate.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 620, 621 (sublinierea autorului) (cap. 39).

a. Care este diferența dintre fariseu și vameș în istorisirea lui Hristos? Luca 18:10-13

Luca 18:10-13: „Doi oameni s-au suit la Templu să se roage; unul era fariseu și altul, vameș. Fariseul stătea în picioare și a început să se roage în sine astfel: 'Dumnezeule, Îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni, hrăpăreți, nedrepti, preacurvari, sau chiar ca vameșul acesta. Eu postesc de două ori pe săptămână, dau zeciuială din toate veniturile mele.' Vameșul stătea de parte și nu îndrăznește nici ochii să și-i ridice spre cer, ci se bătea în piept și zicea: «Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!»”

„În parabola fariseului și a vameșului, rugăciunea plină de autosuficiență: «Dumnezeule, Îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți oameni» a stat în contrast puternic cu rugămintea celui pocăit: «Ai milă de mine, păcătosul!». (Luca 18:11, 13). Astfel, Hristos a muștră ipocrizia iudeilor.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 495 (cap. 53).

b. Ce a spus Isus despre rezultatul rugăciunii vameșului? Luca 18:14

Luca 18:14: „Eu vă spun că mai degrabă omul acesta s-a coborât acasă socotit neprihănit decât celălalt. Căci oricine se înalță va fi smerit și oricine se smerește va fi înălțat.”

„Sărmanul vameș care s-a rugat: «Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul» (Luca 18:13), se considera un om foarte rău, iar alții îl priveau în același fel; dar el și-a simțit nevoia și, cu povara vinovăției și a rușinii, a venit înaintea lui Dumnezeu cerând îndurarea Sa. Inima lui era deschisă pentru ca Duhul lui Dumnezeu să-și facă lucrarea plină de har și să-l elibereze de puterea păcatului. Rugăciunea lăudăroasă, plină de neprihănire de sine a fariseului arăta că inima lui era închisă față de influența Duhului Sfânt. Din cauza depărtării sale de Dumnezeu, el nu avea niciun simț al propriei înținări, în contrast cu desăvârșirea sfințeniei divine. El nu simțea nicio nevoie și nu a primit nimic.” — *Calea către Hristos*, pp. 30, 31 (cap. 3).

c. Spunând această istorisire, ce atitudine distrugătoare a dorit Isus să corecteze? Luca 18:9; 2 Corinteni 10:12; Proverbe 16:18

Luca 18:9: „A mai spus și pilda aceasta pentru unii care se încredeau în ei înșiși că sunt neprihăniți și disprețuiau pe ceilalți.”

2 Corinteni 10:12: „Negreșit, n-avem îndrăzneala să ne punem alături sau în rândul unora din aceia care se laudă singuri. Dar ei, prin faptul că se măsoară cu ei înșiși și se pun alături ei cu ei înșiși, sunt fără pricepere.”

Proverbe 16:18: „Mândria merge înaintea pieirii și trufia merge înaintea căderii.”

„Religia fariseului nu atinge sufletul. El nu caută o asemănare cu Dumnezeu în caracter, o inimă plină de dragoste și milă. El este mulțumit cu o religie care se ocupă doar de viața exterioară. Neprihănirea sa este propria sa neprihănire — rodul propriilor fapte — și este apreciată după un standard omenesc.

Oricine se încrede în sine că este neprihănit îi va disprețui pe alții. După cum fariseul se judecă pe sine prin comparație cu alți oameni, tot așa îi judecă și pe alții după sine. Neprihănirea lui este evaluată prin a lor, iar cu cât ei sunt mai răi, cu atât el pare mai neprihănit prin contrast. Neprihănirea lui de sine duce la acuzare. «Alți oameni» sunt condamnați de el ca fiind călcători ai Legii lui Dumnezeu. Astfel, el manifestă tocmai spiritul lui Satan, acuzatorul fraților. Cu un asemenea spirit, este imposibil pentru el să intre în comuniune cu Dumnezeu.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 151 (cap. 13).

5. NU VĂ ÎMPIETRIȚI INIMA

JOI, 16 IULIE

a. Care este pericolul din ignorarea convingerii sau amânarea răspunsului? 2 Corinteni 6:2; Evrei 3:7, 8; Luca 12:20, 21

2 Corinteni 6:2: „Căci El zice: „La vremea potrivită, te-am ascultat; în ziua mântuirii, te-am ajutat. Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii.””

Evrei 3:7-8: „De aceea, cum zice Duhul Sfânt: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile ca în ziua răzvrătirii, ca în ziua ispitirii în pustie,”

Luca 12:20-21: „Dar Dumnezeu i-a zis: ‘Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul, și lucrurile pe care le-ai pregătit ale cui vor fi?’ Tot așa este și cu cel ce își adună comori pentru el și nu se îmbogățește față de Dumnezeu.””

„Mulți își liniștesc o conștiință tulburată cu gândul că pot schimba un curs rău atunci când vor; că se pot juca cu invitațiile milei și totuși să fie impresionați iar și iar. Ei cred că, după ce au disprețuit Duhul ha-

rului, după ce și-au aruncat influența de partea lui Satan, într-un moment de groază extremă își pot schimba direcția. Dar acest lucru nu se face atât de ușor. Experiența, educația unei vieți întregi au modelat caracterul atât de temeinic, încât puțini mai doresc atunci să primească chipul lui Isus.” — *Calea către Hristos*, pp. 33, 34 (cap. 3).

**b. Ce ar trebui să facem atunci când realizăm că inima și viața noastră nu sunt în armonie cu Dumnezeu?
Psalmi 139:23, 24; 51:10.**

Psalmi 139:23-24: „Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea și du-mă pe calea veșniciei!”

Psalmi 51:10: „Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic”

„Studiați Cuvântul lui Dumnezeu cu rugăciune. Acest Cuvânt vă prezintă, în Legea lui Dumnezeu și în viața lui Hristos, marile principii ale sfințeniei, fără de care «nimeni nu va vedea pe Domnul». El convinge de păcat; el descoperă clar calea mântuirii. Dați-i atenție ca fiind vocea lui Dumnezeu care vorbește sufletului vostru.” — Ibid.

„Am fost mari păcătoși, dar Hristos a murit pentru ca să fim iertați. Meritele jertfei Sale sunt suficiente pentru a ne prezenta înaintea Tatălui. Cei cărora le-a iertat cel mai mult Îl vor iubi cel mai mult și vor sta cel mai aproape de tronul Său pentru a-L lăuda pentru marea Sa dragoste și jertfa Sa infinită. Atunci când înțelegem cel mai deplin dragostea lui Dumnezeu, realizăm cel mai bine păcătoșenia păcatului. Când vedem lungimea lanțului care a fost coborât pentru noi, când înțelegem ceva din jertfa infinită pe care Hristos a făcut-o în favoarea noastră, inima se topește de duioșie și căință.” — Ibid., p. 36.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ VINERI, 17 IULIE

- 1. Ce dar minunat oferă Dumnezeu pentru ca noi să putem primi harul cerului?**
- 2. De ce nu ne putem pocăi cu adevărat prin propriile noastre puteri?**
- 3. Ce a lipsit pocăinței lui Esau, Faraon și Iuda?**
- 4. De ce a spus Isus parabola fariseului și a vameșului?**
- 5. Care este cel mai important pas pentru a-l aduce pe om într-o strânsă comuniune cu Dumnezeu?**

MĂRTURISIREA

Verset de memorat: „Cine își ascunde fărădelegile nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele capătă îndurare.” (Proverbe 28:13)

Lectură recomandată: *Calea către Hristos*, capitolul 4, pp. 37–41 (cap. 4).

„Mărturisirea, care este revărsarea adâncului sufletului, își găsește calea către Dumnezeuul milei infinite.” — *Calea către Hristos*, p. 38 (cap. 4).

1. MILA LUI DUMNEZEU

DUMINICĂ, 19 IULIE

a. Când suntem convingși de păcat, ce trebuie să facem? Proverbe 28:13; Iacov 5:16

Proverbe 28:13: „Cine își ascunde fărădelegile nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele capătă îndurare.”

Iacov 5:16: „Mărturișiți-vă unii altora greșelile și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.” (engl.)

„Condițiile pentru a obține mila lui Dumnezeu sunt simple, drepte și raționale. Domnul nu ne cere să facem un lucru greu pentru a primi iertarea păcatului. Nu este nevoie să facem pele-rinaje lungi și obositoare sau să îndeplinim penitențe dureroase pentru a ne recomanda sufletele înaintea Dumnezeului cerului sau pentru a ispăși fărădelegile noastre; cel care își mărturisește păcatul și se lasă de el va căpăta îndurare.” — *Calea către Hristos*, p. 37 (cap. 4).

b. Ce atitudine cere acest lucru din partea noastră? Proverbe 15:33; 19:23; Psalmi 34:18

Proverbe 15:33: „Frica de Domnul este școala înțelepciunii și smerenia merge înaintea slavei.”

Proverbe 19:23: „Frica de Domnul duce la viață, și cel ce o are petrece noaptea sătul, fără să fie cercetat de nenorocire.”

Psalmi 34:18: „Domnul este aproape de cei cu inima înfrântă și mântuiește pe cei cu duhul zdrobit.”

„Cei care nu și-au smerit sufletele înaintea lui Dumnezeu, recunoscându-și vinovăția, nu au împlinit încă prima condiție a primirii. Dacă nu am trăit acea pocăință de care nu trebuie să ne pară rău și dacă nu ne-am mărturisit păcatele cu adevărată smerenie a sufletului și zdrobire a spiritului, urând nelegiuirea noastră, nu am căutat niciodată cu adevărat iertarea păcatului; iar dacă nu am căutat-o niciodată, nu am găsit niciodată pacea lui Dumnezeu. Singurul motiv pentru care nu avem iertarea păcatelor din trecut este că nu suntem dispuși să ne smerim inimile și să împlinim condițiile Cuvântului adevărului. Sunt date instrucțiuni clare cu privire la acest subiect. Mărturisirea păcatului, fie publică, fie particulară, trebuie să fie din inimă și exprimată liber.” — Idem, pp. 37, 38.

2. MĂRTURISIREA ȘI IERTAREA

LUNI, 20 IULIE

a. Când l-am jignit pe un semen, pe cine am mai jignit? Psalmi 51:4

Psalmi 51:4: „Împotriva Ta, numai împotriva Ta am păcătuit și am făcut ce este rău înaintea Ta; așa că vei fi drept în hotărârea Ta și fără vină în judecata Ta.”

„Apostolul spune: «Mărturișiți-vă greșelile unii altora și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați.» (Iacov 5:16, engl.). Mărturișiți-vă lui Dumnezeu păcatele, Singurul care le poate ierta, și unii altora greșelile. Dacă ați adus o ofensă prietenului sau aproapelui vostru, trebuie să vă recunoașteți greșeala, iar datoria lui este să vă ierte cu bunăvoință. Apoi trebuie să căutați iertarea lui Dumnezeu, deoarece fratele pe care l-ați rănit este proprietatea lui Dumnezeu, iar rănindu-l pe el ați păcătuit împotriva Creatorului și Răscumpărătorului său.” — *Calea către Hristos*, p. 37 (cap. 4).

b. De ce trebuie să-i iertăm pe alții? Matei 6:14, 15; Efeseni 4:32

Matei 6:14-15: „Dacă ierțați oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta greșelile voastre. Dar, dacă nu ierțați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre.”

Efeseni 4:32: „Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și ierțați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.”

„Cel ce nu iartă își taie unicul canal prin care poate primi mila de la Dumnezeu. Nu trebuie să credem că, dacă cei care ne-au rănit nu își mărturisesc greșeala, suntem îndreptățiți să le refuzăm iertarea. Fără îndoială, este partea lor să-și smerească inimile prin pocăință și mărturisire; dar noi trebuie să avem un spirit de compasiune față de cei care au greșit împotriva noastră, fie că își mărturisesc sau nu greșelile. Oricât de adânc ne-ar fi rănit, nu trebuie să ne hrănim resentimentele și să ne plângem de rănilor noastre; ci, așa cum sperăm să fim ierțați pentru greșelile noastre împotriva lui Dumnezeu, trebuie să-i iertăm pe toți cei care ne-au făcut rău.” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pp. 113, 114 (cap. 5).

c. Ce ar trebui să ne învețe datoria față de omenire? 1 Petru 4:8; Romani 13:8

1 Petru 4:8: „Mai presus de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, căci dragostea acoperă o sumedenie de păcate.”

Romani 13:8: „Să nu datorati nimănui nimic, decât să vă iubiți unii pe alții, căci cine iubește pe alții a împlinit Legea.”

„Lăsați ca Hristos, Viața divină, să locuiască în voi și, prin voi, să descopere dragostea născută în cer, care va insufla speranță celor fără speranță și va aduce inimii lovite de păcat pacea cerului. Când venim la Dumnezeu, aceasta este condiția care ne întâmpină chiar în prag: că, primind milă de la El, ne consacrăm să descoperim harul Său altora.” — *Idem*, pp. 114, 115.

„Inumanitatea omului față de om este cel mai mare păcat al nostru. Mulți cred că reprezintă dreptatea lui Dumnezeu, în timp ce eșuează cu totul în a reprezenta gingașia și marea Sa dragoste. Adesea, cei pe care îi întâmpină cu asprime și severitate, se află sub presiunea ispitei. Satan se luptă cu aceste suflete, iar cuvintele aspre și lipsite de simpatie îi descurajează și îi fac pradă puterii ispitorului.” — *Divina vindecare*, p. 163 (cap. *Ajutați-i pe cei ispitiți*).

a. Ce păcate trebuie mărturisite public și care doar lui Dumnezeu? Psalmi 32:5; Matei 5:23, 24

Psalmi 32:5: „Atunci Ți-am mărturisit păcatul meu și nu mi-am ascuns fărădelegea. Am zis: „Îmi voi mărturisi Domnului fărădelegile!“... Și Tu ai iertat vina păcatului meu.”

Matei 5:23-24: „Așa că, dacă îți aduci darul la altar și acolo îți aduci aminte că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă-ți darul acolo, înaintea altarului, și du-te întâi de împacă-te cu fratele tău; apoi vino de adu-ți darul.”

„Adevărata mărturisire este întotdeauna de natură specifică și recunoaște păcate concrete. Ele pot fi de așa natură încât să fie aduse numai înaintea lui Dumnezeu; pot fi greșeli care trebuie mărturisite persoanelor care au suferit vătămare din cauza lor; sau pot avea un caracter public și atunci trebuie mărturisite în mod public. Dar orice mărturisire trebuie să fie clară și la obiect, recunoscând chiar păcatele de care sunteți vinovați.” — *Calea către Hristos*, p. 38 (cap. 4).

„Păcatul de natură privată trebuie mărturisit lui Hristos, singurul Mijlocitor între Dumnezeu și om. ... Orice păcat este o ofensă împotriva lui Dumnezeu și trebuie mărturisit Lui prin Hristos. Fiecare păcat public trebuie mărturisit tot atât de public.” — *Slujitorii Evangheliei*, p. 216.

b. Care este scopul adevăratei mărturisiri? 1 Samuel 12:19

1 Samuel 12:19: „Și tot poporul a zis lui Samuel: „Roagă-te Domnului Dumnezeului tău pentru robii tăi, ca să nu murim, căci, la toate păcatele noastre, am mai adăugat și pe acela de a cere un împărat pentru noi.”

„În zilele lui Samuel, israeliții s-au îndepărtat de Dumnezeu. Ei sufereau consecințele păcatului; căci își pierduseră credința în Dumnezeu, pierduseră discernământul pentru puterea și înțelepciunea Sa de a conduce națiunea, pierduseră încrederea în capacitatea Lui de a-Și justifica și apăra cauza. S-au întors de la Marele Conducător al universului și au dorit să fie guvernați ca națiunile din jurul lor. Înainte de a găsi pacea, au făcut această mărturisire clară: «Am adăugat la toate păcatele noastre răul de a

cere un împărat.» (1 Samuel 12:19). Chiar păcatul de care fuseseră condamnați trebuia mărturisit.” — *Calea către Hristos*, pp. 38, 39 (cap. 4).

c. Ce acțiune practică trebuie să urmeze după mărturisire? **Isaia 1:16, 17; Ezechiel 33:15**

Isaia 1:16-17: „Spălați-vă deci și curățiți-vă! Luați dinaintea ochilor Mei faptele rele pe care le-ați făcut! Încetați să mai faceți răul! Învățați-vă să faceți binele, căutați dreptatea, ocrotiți pe cel asuprit, faceți dreptate orfanului, apărați pe văduvă!”

Ezechiel 33:15: „Dacă dă înapoi zălogul, întoarce ce a răpit, urmează învățăturile care dau viața și nu săvârșește nicio nelegiuire, va trăi negreșit și nu va muri.”

„Mărturisirea nu va fi primită de Dumnezeu fără pocăință sinceră și reformă. Trebuie să existe schimbări hotărâte în viață; tot ce este ofensator pentru Dumnezeu trebuie îndepărtat. Acesta va fi rezultatul unei adevărate căințe pentru păcat.” — Idem, p. 39.

„Orice suflet convertit va semnala, asemenea lui Zacheu, intrarea lui Hristos în inima sa prin abandonarea practicilor nedrepte care i-au marcat viața. Asemenea mai-marelui vameșilor, el va dovedi sinceritatea sa prin repararea nedreptăților.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 556 (cap. 61).

4. PERICOLUL AUTOÎNDREPTĂȚIRII MIERCURI, 22 IULIE

a. Când Domnul i-a întrebat pe Adam și Eva despre păcatul lor, cum au sugerat ei că, de fapt, nu era vina lor? **Geneza 3:12, 13**

Geneza 3:12-13: „Omul a răspuns: „Femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie lângă mine, ea mi-a dat din pom și am mâncat.” Și Domnul Dumnezeu a zis femeii: „Ce ai făcut?” Femeia a răspuns: „Șarpele m-a amăgit și am mâncat din pom.””

„Adam nu a putut nici să nege, nici să-și scuze păcatul; dar, în loc să-și manifeste pocăința, a încercat să arunce vina asupra soției sale și astfel asupra lui Dumnezeu Însuși: «Femeia pe care mi-ai dat-o să fie cu mine, ea mi-a dat din pom și am mâncat.»” — *Patriarhi și Profeti*, p. 57. [Sublinierea autorului] (cap. 3)

„După ce Adam și Eva au mâncat din pomul oprit, au fost cuprinși de un sentiment de rușine și groază. La început, singurul lor gând a fost cum să-și scuze păcatul și să scape de temuta sentință a morții. Când Domnul l-a întrebat cu privire la păcatul lor, Adam a răspuns, punând vina în parte asupra lui Dumnezeu și în parte asupra tovarășei sale: «Femeia pe care mi-ai dat-o să fie cu mine, ea mi-a dat din pom și am mâncat.» Femeia a pus vina asupra șarpelui, spunând: «Șarpele m-a amăgit și am mâncat.» (Geneza 3:12, 13). De ce ai făcut șarpele? De ce l-ai lăsat să vină în Eden? Acestea erau întrebările implicite în scuza ei pentru păcat, aruncând astfel asupra lui Dumnezeu responsabilitatea căderii lor.” — *Calea către Hristos*, p. 40 (cap. 4).

b. De ce face autoîndreptățirea ca mărturisirea să fie lipsită de putere? Iov 9:20; Luca 16:15

Iov 9:20: „Oricâtă dreptate aș avea, gura mea mă va osândi și oricât de nevinovat aș fi, El mă va arăta ca vinovat.”

Luca 16:15: „Isus le-a zis: „Voi căutați să vă arătați neprihăniți înaintea oamenilor, dar Dumnezeu vă cunoaște inimile; pentru că ce este înălțat între oameni este o urâciune înaintea lui Dumnezeu.”

„Spiritul autoîndreptățirii își are originea în tatăl minciunii și a fost manifestat de toți fiii și fiicele lui Adam. Mărturisirile de acest fel nu sunt inspirate de Duhul divin și nu vor fi primite de Dumnezeu. Adevărata pocăință îl va determina pe om să-și poarte singur vina și să o recunoască fără înșelăciune sau ipocrizie.” — *Idem*, p. 40.

„Nu trebuie să încercăm să ne micșorăm vina scuzând păcatul. Trebuie să acceptăm evaluarea lui Dumnezeu despre păcat, și aceasta este într-adevăr una grea. Numai Calvarul poate descoperi enormitatea teribilă a păcatului. Dacă ar fi trebuit să ne purtăm singuri vina, ne-ar fi zdrobit. Dar Cel fără păcat a luat locul nostru; deși nu merita aceasta, El a purtat nelegiuirile noastre. «Dacă ne mărturisim păcatele», Dumnezeu «este credincios și drept să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire». Glorios adevăr! — drept față de propria Sa lege și totuși Îndreptățitorul tuturor celor ce cred în Isus. «Care Dumnezeu este ca Tine, care ierți nelegiuirea și treci cu vederea păcatul rămășiței moștenirii Tale? El nu-Și ține mânia pentru totdeauna, căci Îi place îndurarea.» (Mica 7:18).” — *Cugetări de pe Muntele Fericiilor*, p. 116 (cap. 5).

a. Cum și-a recunoscut Pavel, cu smerenie și în mod specific, păcatul? Faptele Apostolilor 26:10, 11

Faptele Apostolilor 26:10-11: „Și așa am și făcut în Ierusalim. Am aruncat în temniță pe mulți sfinți, căci am primit puterea aceasta de la preoții cei mai de seamă; și, când erau osândiți la moarte, îmi dădeam și eu votul împotriva lor. I-am pedepsit adesea în toate sinagogile și îmi dădeam toată silința ca să-i fac să hulească. În pornirea mea ne bună împotriva lor, îi prigoneam până și în cetățile străine.”

„Exemplele din Cuvântul lui Dumnezeu de pocăință autentică și umilință descoperă un spirit de mărturisire în care nu există scuze pentru păcat sau încercări de autoîndreptățire. Pavel nu a căutat să se apere; el își descrie păcatul în cele mai întunecate culori, fără a încerca să-și micșoreze vinovăția. [Faptele Apostolilor 26:10, 11 citate].” — *Calea către Hristos*, p. 41 (cap. 4).

b. Ce a declarat Pavel în prima sa epistolă către Timotei? 1 Timotei 1:15

1 Timotei 1:15: „O, adevărat și cu totul vrednic de primit este cuvântul care zice: „Hristos Isus a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși”, dintre care cel dintâi sunt eu.”

„În noi înșine nu putem vedea decât slăbiciune, nimic altceva care să ne recomande înaintea lui Dumnezeu, iar Satan ne spune că este zadarnic; nu ne putem îndrepta defectele de caracter. Când încercăm să venim la Dumnezeu, vrăjmașul va șopti: Este inutil să te rogi; n-ai făcut tu cutare lucru rău? Nu ai păcătuit împotriva lui Dumnezeu și nu ți-ai încălcat propria conștiință? Dar îi putem spune vrăjmașului că «sângele lui Isus Hristos, Fiul Său, ne curăță de orice păcat». (1 Ioan 1:7). Când simțim că am păcătuit și nu putem să ne rugăm, tocmai atunci este timpul să ne rugăm. Putem fi rușinați și adânc smeriți, dar trebuie să ne rugăm și să credem. [1 Timotei 1:15 citat]. Iertarea... este un dar oferit nouă având, în neprihănirea fără pată a lui Hristos, temeiul pentru care este oferit.” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pp. 115, 116 (cap. 5).

c. Dacă ne mărturisim păcatele, ce a făgăduit Dumnezeu? 1 Ioan 1:9

1 Ioan 1:9: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.”

„Inima smerită și zdrobită, supusă unei pocăințe autentice, va aprecia ceva din dragostea lui Dumnezeu și din costul Calvarului; și, așa cum un fiu face mărturisiri unui tată iubitor, tot astfel cel cu adevărat pocăit își va aduce toate păcatele înaintea lui Dumnezeu. Și este scris: [1 Ioan 1:9 citat].” — *Calea către Hristos*, p. 41 (cap. 4).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ   VINERI, 24 IULIE

- 1. Când ne mărturisim cu credincioșie păcatele lui Dumnezeu, cum stăm înaintea Lui?**
- 2. În ce împrejurări trebuie ca unele mărturisiri să fie făcute altor persoane și de ce?**
- 3. De ce este important ca mărturisirea să fie specifică?**
- 4. Descrieți pericolul autoîndreptăririi.**
- 5. Care este rezultatul mărturisirii smerite?**

Departamentul de Educație al Conferinței Generale

„Învăță pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, și când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea.” (Proverbe 22:6)

Trăim în timpuri solemne. În mijlocul unei societăți din ce în ce mai secularizate, responsabilitatea de a ne educa copiii și tinerii în frica de Domnul a devenit mai urgentă ca oricând. Ca părinți, educatori și membri ai trupului lui Hristos, avem o misiune sacră de a pregăti o generație capabilă să apere credința cu fermitate, smerenie și convingere.

„Știința adevăratei educații este adevărul, care trebuie să fie atât de adânc întipărit în suflet, încât să nu poată fi șters de eroarea care abundă pretutindeni.” — *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 6, p. 131 (sect. 3, *Solia îngerului al treilea...*)

În acest context, Departamentul de Educație al Conferinței Generale a lucrat cu sârguință pentru a întări și a extinde școlile noastre misionare din întreaga lume. Multe dintre centrele noastre educaționale duc lipsă de infrastructură adecvată, programe moderne de studiu și materiale adaptate realității spirituale a elevilor noștri. În plus, mai multe țări au solicitat deschiderea de noi instituții educaționale care să promoveze nu doar cunoașterea academică, ci și principiile Evangheliei veșnice.

Această colecție specială va sprijini, așadar, trei domenii cheie:

1. restructurarea școlilor misionare existente;
2. înființarea de noi școli în regiuni care au nevoie de acces la educația creștină AZSMR;
3. avansarea proiectului de traducere și adaptare a materialelor educaționale elaborate de echipa noastră pedagogică, pentru a sluji atât școlilor seculare, cât și a celor misionare, în diverse limbi și contexte culturale.

„Adevărata educație este instruire misionară. Fiecare fiu și fiică ai lui Dumnezeu sunt chemați să fie misionari; suntem chemați la slujirea lui Dumnezeu și a semenilor noștri; iar pregătirea pentru această slujire ar trebui să fie scopul educației noastre.” — *Divina vindecare*, p. 395

De aceea, apelăm la voi, dragi frați și surori, să aduceți darul vostru cu generozitate și viziune misionară. A investi în educația copiilor și tinerilor noștri înseamnă a investi în viitorul bisericii, în proclamarea Evangheliei și în secerișul final.

Domnul să vă înmulțească contribuția și să întărească această lucrare vitală — și școlile noastre să fie cu adevărat lumini care strălucesc în întuneric, pregătind o generație credincioasă pentru apropiata revenire a Mântuitorului nostru.

Departamentul de Educație al Conferinței Generale

Consacrarea

Verset de memorat: „Mă veți căuta și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima.” (Ieremia 29:13)

Lectură recomandată: *Calea către Hristos*, capitolul 5, pp. 43–48.

„Ne este imposibil, prin propria noastră putere, să susținem lupta; și orice abate mintea de la Dumnezeu, orice conduce la înălțare de sine sau la încredere în sine, pregătește cu siguranță calea pentru înfrângerea noastră. Tonul general al Bibliei este de a insufla neîncredere în puterea omenească și de a încuraja încrederea în puterea divină.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 717 (cap. 71).

1. RĂZBOIUL ÎMPOTRIVA EULUI

DUMINICĂ, 26 IULIE

a. Cum a descris Pavel lupta creștină și echipamentul necesar pentru ea? Efeseni 6:12–18

Efeseni 6:12-18: „Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești. De aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să rămâneți în picioare după ce veți fi biruit totul. Stați gata dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii, având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii. Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău. Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu. Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta cu toată stăruința și rugăciune pentru toți sfinții!”

„Satan L-a asaltat pe Hristos cu cele mai aprige și mai subtile ispite ale sale, dar a fost respins în fiecare confruntare. Acele lupte au fost purtate în favoarea noastră; acele biruințe fac posibil pentru noi să învingem. Hristos va da putere tuturor celor care o caută. Niciun om nu poate fi învins de Satan fără propriul său consimțământ. Ispititorul nu are putere să controleze voința sau

să forțeze sufletul să păcătuiască. El poate provoca suferință, dar nu poate contamina. Poate cauza agonie, dar nu poate întina. Faptul că Hristos a biruit ar trebui să-i inspire pe urmașii Săi cu curaj să lupte vitejește lupta împotriva păcatului și a lui Satan.” — *Tragedia veacurilor*, p. 510 (cap. 30).

b. Unde caută Satan să obțină stăpânire deplină? Proverbe 4:23

Proverbe 4:23: „Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții!”

„Căci «cum gândește omul în inima lui, așa este.» (Proverbe 23:7). Inima trebuie să fie reînnoită prin har divin, altfel este zadarnic să căutăm curăția vieții. Cel care încearcă să-și clădească un caracter nobil și virtuos independent de harul lui Hristos își zidește casa pe nisip mișcător. În furtunile aprige ale ispitei, ea va fi cu siguranță doborâtă.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 460 (cap. 41).

2. INVITAȚIA DIVINĂ

LUNI, 27 IULIE

a. La ce trebuie să renunțe cineva pentru a fi ucenic al lui Hristos? Luca 14:33; Matei 6:24

Luca 14:33: „Tot așa, oricine dintre voi care nu se leapădă de tot ce are nu poate fi ucenicul Meu.”

Matei 6:24: „Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt; sau va ține la unul și va nesocoti pe celălalt: Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.”

„Dăruindu-ne lui Dumnezeu, trebuie în mod necesar să renunțăm la tot ceea ce ne-ar despărți de El. De aceea Mântuitorul spune: [Luca 14:33 citat]. Orice ar îndepărta inima de la Dumnezeu trebuie lepădat. Mamona este idolul multora. Iubirea de bani, dorința de bogăție, este lanțul de aur care îi leagă de Satan. Reputația și onoarea lumească sunt adorate de o altă categorie. Viața de comoditate egoistă și libertatea de responsabilitate sunt idolul altora. Dar aceste legături de robie trebuie rupte. Nu putem fi pe jumătate ai Domnului și pe jumătate ai lumii. Nu suntem copii ai lui Dumnezeu decât dacă suntem astfel în întregime.” — *Calea către Hristos*, p. 44 (cap. 5).

**b. Ce invitație divină adresează Domnul tuturor celor care doresc o reînnoire a inimii și a vieții?
Isaia 1:18; Ieremia 29:13; Iacov 4:7-10**

Isaia 1:18: „*Veniți totuși să ne judecăm*”, zice Domnul. „*De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna.*”

Ieremia 29:13: „*Mă veți căuta, și Mă veți găsi dacă Mă veți căuta cu toată inima.*”

Iacov 4:7-10: „*Supuneți-vă dar lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi. Apropiati-vă de Dumnezeu și El Se va apropia de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor; curățiți-vă inima, oameni cu inima împărțită! Simțiți-vă ticăloșia; tânguți-vă și plângeți! Râsul vostru să se prefacă în tânguire, și bucuria voastră, în întristare. Smeriți-vă înaintea Domnului și El vă va înălța.*”

„Guvernarea lui Dumnezeu nu este, așa cum ar vrea Satan să pară, întemeiată pe o supunere oarbă, pe un control lipsit de rațiune. Ea se adresează intelectului și conștiinței. (...) Dumnezeu nu forțează voința creaturilor Sale. El nu poate primi o închinare care nu este adusă de bună voie și în mod inteligent. O supunere forțată va fi o piedică în calea unei adevărate dezvoltări a minții și a caracterului, ceea ce ar face din om un simplu automat. Nu acesta este scopul Creatorului. El dorește ca omul, coroana puterii Sale creatoare, să atingă cele mai înalte culmi posibile ale dezvoltării. El așază înaintea noastră binecuvântările cele mai înalte la care dorește să ajungem prin harul Său. El ne invită să ne predăm cu totul Lui, pentru ca să poată lucra în noi, după toată voința Sa. Rămâne ca noi să alegem dacă dorim să fim liberi de robia păcatului și să ne bucurăm de glorioasa libertate a fiilor lui Dumnezeu.” — *Calea către Hristos*, pp. 43, 44 (cap. 5).

„Hristos a fost descoperit ca Mântuitor al oamenilor. Nu trebuia ca oamenii să se încreadă în propriile lor fapte, în propria lor neprihănire sau în ei înșiși în vreun fel, ci în Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii. În El a fost descoperit Mijlocitorul la Tatăl. Prin El a fost adresată invitația: «Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul: de vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna.» Această invitație răsună până la noi astăzi. Nimeni să nu lase ca mândria, stima de sine sau neprihănirea proprie să-l împiedice să-și mărturisească păcatele, pentru a putea revendica făgăduința.” — *Fundamentele educației creștine*, p. 239 (*Domnul Hristos ca educator*).

**a. Ce I-a dat lui Hristos dreptul de a-Și duce copiii în cer?
Coloseni 1:14; Evrei 7:25**

Coloseni 1:14: „În care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor.”

Evrei 7:25: „De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei.”

„În mijlocul întunericului înfricoșător, părănd părăsit de Dumnezeu, Hristos băuse ultimele picături din paharul suferinței omenești. În acele ceasuri groaznice, El Se sprijinise pe dovezile acceptării Tatălui, care Îi fuseseră date mai înainte. El cunoștea caracterul Tatălui Său; înțelegea dreptatea Lui, mila Lui și marea Lui iubire. Prin credință, S-a încrezut în Acela pe care Îl ascultase întotdeauna cu bucurie. Și, pe măsură ce, supunându-Se, S-a încredințat lui Dumnezeu, sentimentul pierderii favorii Tatălui S-a retras. Prin credință, Hristos a fost biruitor.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 756 (cap. 78).

„În darul lui Isus, Dumnezeu a dat tot cerul. Din punct de vedere omenească, o asemenea jertfă era o risipă nechibzuită. Pentru rațiunea omenească, întregul plan al mântuirii este o risipă de îndurare și resurse. Lepădarea de sine și sacrificiul din toată inima ne întâmpină la fiecare pas. Oștile cerești pot privi cu uimire la familia omenească ce refuză să fie înălțată și îmbogățită prin iubirea fără margini exprimată în Hristos. Pe bună dreptate pot exclama: De ce această mare risipă?

Dar ispășirea pentru o lume pierdută trebuia să fie deplină, abundentă și completă. Jertfa lui Hristos a fost pe deplin suficientă pentru a ajunge la fiecare suflet pe care Dumnezeu l-a creat. Nu putea fi restrânsă astfel încât să nu depășească numărul celor care aveau să primească Marele Dar. Nu toți oamenii sunt mântuiți; totuși planul răscumpărării nu este o risipă pentru că nu realizează tot ceea ce generozitatea sa a prevăzut. Trebuie să fie suficient și să rămână și de prisos.” — *Idem*, pp. 565, 566 (cap. 62).

b. Ce cere Isus de la toți cei care doresc să fie copiii Săi și să poată primi Duhul Său? Proverbe 23:26

Proverbe 23:26: „Fiule, dă-Mi inima ta și să găsească plăcere ochii tăi în căile Mele!”

„[Isus] așteaptă, cu duioșie plină de milă, să audă mărturisirile celor rătăciți și să primească pocăința lor. El veghează pentru un semn de recunoștință din partea lor, așa cum o mamă așteaptă zâmbetul de recunoaștere al copilului ei iubit. Marele Dumnezeu ne învață să-L numim Tată. El dorește să înțelegem cât de stăruitor și de duios tânjește inima Sa după noi în toate încercările și ispitele noastre.” — *Slujitorii Evangheliei*, p. 210 (secțiunea 6, *Subpăstorul*, subcap. *Tinerii să îndeplinească o parte în biserică*)

„La ce renunțăm când dăm totul? La o inimă mânjită de păcat, pentru ca Isus să o curețe, să o spele prin propriul Său sânge și să o mântuiască prin iubirea Sa fără egal. Și totuși oamenii cred că este greu să renunțe la tot! Mi-e rușine să aud că se vorbește astfel, mi-e rușine să scriu aceasta.” — *Calea către Hristos*, p. 46 (cap. 5).

4. O PREDARE COMPLETĂ

MIERCURI, 29 IULIE

a. Care era dorința stăruitoare a lui Pavel pentru credincioși? Romani 12:1; 1 Tesaloniceni 5:23

Romani 12:1: „Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu; aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească.”

1 Tesaloniceni 5:23: „Dumnezeul păcii să vă sfințească El Însuși pe deplin și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană la venirea Domnului nostru Isus Hristos.”

„Deși adresate Israelului din vechime, aceste cuvinte conțin o lecție pentru poporul lui Dumnezeu de astăzi. Când apostolul îi îndeamnă pe frații săi să-și aducă trupurile ca «o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu», el prezintă principiile adevăratei sfințiri. Nu este doar o teorie, o emoție sau o formă de cuvinte, ci un principiu viu, activ, care pătrunde în viața de zi cu zi. El cere ca obiceiurile noastre de a mânca, de a bea și de a ne îmbrăca să fie astfel încât să asigure păstrarea sănătății fizice, mintale și morale, pentru ca să putem aduce Domnului trupurile noastre, nu ca o jertfă coruptă prin obiceiuri greșite, ci «o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu.” — *Viața sfințită*, pp. 27, 28 (*O jertfă fără defect*).

„Trebuie să ne consacram slujirii lui Dumnezeu și ar trebui să căutăm să facem darul cât mai desăvârșit posibil. Dumnezeu nu va fi mulțumit cu nimic mai puțin decât cel mai bun lucru pe care îl putem oferi. Cei care Îl iubesc din toată inima vor dori să-I ofere cea mai bună slujire a vieții lor și vor căuta neîncetat să aducă fiecare putere a ființei lor în armonie cu legile care le vor spori capacitatea de a împlini voia Sa.” — *Patriarhi și Profeti*, pp. 352, 353 (cap. 30).

b. Când mulțimea a auzit cuvântarea lui Petru în ziua Cincizecimii, care a fost povara inimii lor? Faptele Apostolilor 2:37, 38

Faptele Apostolilor 2:37-38: „După ce au auzit aceste cuvinte, ei au rămas străpunși în inimă și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: „Fraților, ce să facem?” „Pocățiți-vă”, le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.”

„[Mulțimea] i-a auzit pe ucenici declarând că Fiul lui Dumnezeu fusese răstignit. Preoții și conducătorii au tremurat. Convingerea și neliniștea au cuprins poporul. «Au fost străpunși în inimă și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: Fraților, ce să facem?» Printre cei care i-au ascultat pe ucenici se aflau iudei evlavioși, sinceri în credința lor. Puterea care însoțea cuvintele vorbitorului i-a convins că Isus era într-adevăr Mesia...

Petru le-a prezentat în mod stăruitor celor vinovați faptul că ei Îl respinseseră pe Hristos fiindcă fuseseră înșelați de preoți și conducători; și că, dacă vor continua să se uite la acești oameni pentru sfat și vor aștepta ca ei să-L recunoască pe Hristos înainte de a îndrăzni să o facă, nu-L vor primi niciodată. Acești oameni puternici, deși făceau o mărturisire de evlavie, erau ambițioși după bogății și slavă pământească. Ei nu erau dispuși să vină la Hristos pentru a primi lumină.” — *Faptele Apostolilor*, pp. 43, 44 (cap. 4).

5. MENȚINÂND EXPERIENȚA PREDĂRII

JOI, 30 IULIE

a. Ce aduce convingerea că putem fi pe deplin consacrați Domnului și capabili să purtăm chipul lui Hristos? Filipeni 2:12, 13

Filipeni 2:12-13: „Astfel dar, preaiubiților, după cum totdeauna ați fost ascultători, duceți până la capăt mântuirea voastră, cu frică și cutremur, nu numai când sunt eu de față, ci cu mult mai mult acum, în lipsa mea. Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința, și înfăptuirea.”

„Dumnezeu nu vă cere să vă temeți că El nu-și va împlini făgăduințele, că răbdarea Lui va obosi sau că mila Lui va lipsi. Temeți-vă ca nu cumva voința voastră să nu fie ținută în supunere față de voința lui Hristos, ca nu cumva trăsăturile ereditare și cultivate ale caracterului să vă controleze viața. «Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea.» Temeți-vă ca nu cumva eul să se interpună între sufletul vostru și marele Meșter Lucrător. Temeți-vă ca nu cumva voința proprie să zădărnicească scopul înalt pe care Dumnezeu dorește să-l împlinească prin voi. Temeți-vă să vă încredeți în propria voastră putere, temeți-vă să vă retrageți mâna din mâna lui Hristos și să încercați să umblați pe calea vieții fără prezența Lui permanentă.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 161 (cap. 13).

b. Cum poate fi menținută statornicia credinței și predarea deplină față de principiile drepte? Galateni 2:20; Matei 16:24, 25

Galateni 2:20: „Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc..., dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața pe care o trăiesc acum în trup o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine.”

Matei 16:24-25: „Atunci, Isus a zis ucenicilor Săi: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze. Pentru că oricine va vrea să-și scape viața o va pierde, dar oricine își va pierde viața pentru Mine o va câștiga.”

„Cei care doresc să primească binecuvântarea sfințirii trebuie mai întâi să învețe semnificația jertfei de sine. Crucea lui Hristos este stâlpul central de care atârână «o greutate veșnică de slavă mult mai presus de orice măsură».” — *Faptele Apostolilor*, p. 560 (cap. 55).

„Nu vă puteți schimba inima, nu puteți da singuri lui Dumnezeu afecțiunile ei; dar puteți alege să-I slujiți. Îi puteți da voința voastră; atunci El va lucra în voi și voința, și înfăptuirea, după buna Sa plăcere...”

Prin exercitarea corectă a voinței, se poate produce o schimbare deplină în viața voastră. Predându-vă voința lui Hristos, vă uniți cu puterea care este mai presus de orice domnii și stăpâniri. Veți avea putere de sus ca să rămâneți statornici și astfel, printr-o predare constantă față de Dumnezeu, veți fi făcuți în stare să trăiți viața cea nouă, și anume viața credinței.” — *Calea către Hristos*, pp. 47, 48. [Sublinierea autorului]. (cap. 5).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ   VINERI, 31 IULIE

- 1. Ce este necesar pentru succes în lupta împotriva vrăjmașului sufletelor noastre?**
- 2. Care este adevărata luptă pentru a avea biruință asupra unui vrăjmaș deja învins?**
- 3. Ce putem învăța din darul lui Hristos pentru mântuirea noastră?**
- 4. Care este scopul lui Dumnezeu pentru credincioși, atât din punct de vedere fizic, cât și spiritual?**
- 5. Dacă voința noastră este în armonie cu voința lui Dumnezeu, ce vom experimenta zilnic?**

Credința și acceptarea

Verset de memorat: „Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne.” (Ezechiel 36:26)

Lectură recomandată: *Calea către Hristos*, capitolul 6, pp. 49–55.

„Nu puteți ispăși păcatele voastre din trecut; nu vă puteți schimba inima și nu vă puteți sfinți singuri. Dar Dumnezeu promite să facă toate acestea pentru voi prin Hristos.” — *Calea către Hristos*, p. 51 (cap. 6).

1. IERTARE ȘI PACE

DUMINICĂ, 2 AUGUST

a. Care este minunata făgăduință a lui Dumnezeu privind iertarea și pacea? 1 Ioan 1:9.

1 Ioan 1:9: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.”

„Înțelegi că viața ți-a fost plină de egoism și păcat. Dorești însă din toată inima să fii iertat, să fii curățat, eliberat. Armonia cu Dumnezeu, asemănarea cu El: ce poți face pentru a le obține?

Ceea ce îți trebuie însă este pacea: iertarea, pacea și iubirea cerului în suflet. Bani nu o pot cumpăra, mintea nu o poate procura, iar înțelepciunea nu poate ajunge până la ea; prin propriile tale eforturi nu vei putea niciodată nădăjdui s-o obții. Dar Dumnezeu ți-o oferă în dar, „fără bani și fără plată.” (Isaia 55:1) Depinde numai de tine dacă vei dori să întinzi doar mâna și s-o prinzi.” — *Calea către Hristos*, p. 49 (cap. 6).

b. Care este o altă făgăduință importantă care va transforma întreaga ființă într-un om nou, în armonie cu Dumnezeu? Ezechiel 36:26

Ezechiel 36:26: „Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne.”

„Ți-ai mărturisit păcatele și te-ai hotărât să le îndepeștezi din inima ta. Te-ai hotărât să te predai cu totul lui Dumnezeu. Mergi acum la El și roagă-L să te spele de păcate și să-ți dea o inimă nouă. Apoi crede că El face acest lucru, *pentru că a făgăduit*. Aceasta este lecția pe care Domnul Hristos a dat-o când a fost pe pământ, și anume că orice dar pe care Dumnezeu ni-l făgăduiește trebuie să credem că îl vom primi cu adevărat și că este al nostru.” — Idem, pp. 49, 50. [Sublinierea autorului.]

2. VIAȚĂ PRIN HRISTOS

LUNI, 3 AUGUST

a. Ce i-a spus Isus paralticului de la Betesda să facă și ce putem învăța din această experiență? Ioan 5:1-9

Ioan 5:1-9: „După aceea era un praznic al iudeilor; și Isus S-a suit la Ierusalim. În Ierusalim, lângă Poarta Oilor, este o scăldătoare, numită în evreiește Betesda, care are cinci pridvoare. În pridvoarele acestea zăceau o mulțime de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, care așteptau mișcarea apei. Căci un înger al Domnului se cobora, din când în când, în scăldătoare și tulbura apa. Și cel dintâi care se cobora în ea, după tulburarea apei, se făcea sănătos, orice boală ar fi avut. Acolo se afla un om bolnav de treizeci și opt de ani. Isus, când l-a văzut zăcând și fiindcă știa că este bolnav de multă vreme, i-a zis: „Vrei să te faci sănătos?” „Doamne”, I-a răspuns bolnavul, „n-am pe nimeni să mă bage în scăldătoare când se tulbură apa și, până să mă duc eu, se coboară altul înaintea mea.” „Scoală-te”, i-a zis Isus, „ridică-ți patul și umblă.” Îndată omul acela s-a făcut sănătos, și-a luat patul și umblă. Ziua aceea era o zi de Sabat.”

„Să ne întoarcem la istoria paralticului de la Betesda. Sărmanul suferind era fără niciun ajutor; timp de treizeci și opt de ani el nu-și folosise picioarele. Cu toate acestea, Domnul i-a spus: „Scoală-te, ridică-ți patul și umblă”. (Ioan 5:8) Bolnavul ar fi putut spune Domnului: „Doamne, dacă ai să mă faci sănătos atunci am să fac ceea ce-mi spui Tu”. Dar nu, el a crezut în cuvântul Domnului Hristos, a crezut că a fost vindecat și imediat a pornit să se ridice; el a *voit* să meargă și a mers. El a acționat la cuvântul Domnului Hristos, și Dumnezeu I-a dat puterea necesară. El a fost pe deplin vindecat.” — *Calea către Hristos*, p. 50 (cap. 6).

„Isus nu-i dăduse nicio asigurare de ajutor divin. Omul ar fi putut începe să se îndoiască și să-și piardă singura ocazie de vindecare. Dar el a crezut cuvântul lui Hristos și, acționând pe baza lui, a primit putere.

Prin aceeași credință, noi putem primi vindecare spirituală. Prin păcat, am fost despărțiți de viața lui Dumnezeu. Sufletele noastre sunt paralizate. Prin noi înșine nu suntem mai capabili să trăim o viață sfântă decât era omul neputincios capabil să umble. Sunt mulți care își recunosc neputința și tânjesc după acea viață spirituală care îi va aduce în armonie cu Dumnezeu; ei se străduiesc în zadar să o obțină. În disperare, ei strigă: «O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?» (Romani 7:24). Să privească în sus acești oameni descurajați și luptători! Mântuitorul Se pleacă asupra celor răscumpărați prin sângele Său, spunând cu duioșie și milă de nespus: «Vrei să te faci sănătos?» El vă îndeamnă să vă ridicați în sănătate și pace.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 203 (cap. 21).

b. Ce îi este făgăduit păcătosului prin Hristos? 2 Cronici 7:14; Osea 14:4

2 Cronici 7:14: „*Dacă poporul Meu, peste care este chemat Numele Meu, se va smeri, se va ruga și va căuta Fața Mea, și se va abate de la căile lui rele, îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul și-i voi tămădui țara.*”

Osea 14:4: „*Le voi vindeca vătămarea adusă de neascultarea lor, îi voi iubi cu adevărat! Căci mânia Mea s-a abătut de la ei!*”

„Tu nu poți face ispășire pentru păcatele din trecut. Nu-ți poți schimba inima și nici nu te poți face singur sfânt. Dar Dumnezeu făgăduiește că va face toate acestea pentru tine, prin Domnul Isus Hristos. *Crezi* această făgăduință. *Îți mărturisești* păcatele și te predai lui Dumnezeu. *Voiești* să-L servești. În măsura în care faci acest lucru, în aceeași măsură Dumnezeu va împlini față de tine Cuvântul Său. Dacă crezi făgăduința - crezi că ești iertat și curățit - Dumnezeu îndeplinește aceasta; ești vindecat, așa cum Domnul Hristos a dat paralicului puterea de a umbla în clipa în care acesta a crezut că a fost vindecat. Tot așa se va întâmpla și cu tine, dacă crezi acest lucru.

Nu aștepta să *simți* că ai fost făcut sănătos, ci spune: „Eu cred acest lucru; și este așa nu pentru că simt aceasta, ci pentru că Dumnezeu a făgăduit.” — *Calea către Hristos*, p. 51. [Sublinierea autorului.] (cap. 6)

3. ACCEPTAȚI ÎN CEL PREAIUBIT

MARȚI, 4 AUGUST

a. Când Isus este acceptat ca Mântuitor, ce se întâmplă cu păcatele din trecut? Romani 3:24, 25; 5:1, 9, 10

Romani 3:24-25: „Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus. Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui, căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu.”

Romani 5:1, 9-10: „Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos... Deci, cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu. Căci, dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui.”

„Orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea”. (Marcu 11:24) Există o condiție pentru împlinirea acestei făgăduințe, și anume ca noi să ne rugăm în conformitate cu voia lui Dumnezeu. Dar voia lui Dumnezeu este tocmai ca El să ne curețe de orice păcat, să ne facă copii ai Săi și să ne facă în stare să trăim o viață sfântă. Astfel, noi ne putem ruga pentru aceste binecuvântări și să credem că le-am primit, mulțumind lui Dumnezeu pentru că *le-am primit*. Este privilegiul nostru acela de a merge la Domnul Hristos pentru a fi curățiți și a sta apoi înaintea legii fără ocară sau remușcări.” — *Calea către Hristos*, p. 51. [Sublinierea autorului.] (cap. 6)

b. Ce poziție are credinciosul înaintea lui Dumnezeu? Romani 8:1

Romani 8:1: „Acum dar nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului.”

„Deși viața creștinului va fi caracterizată prin smerenie, ea nu trebuie să fie marcată de tristețe și depreciere de sine. Este privilegiul fiecăruia să trăiască astfel încât Dumnezeu să-l aprobe și să-l binecuvânteze. Nu este voia Tatălui nostru ceresc să fim mereu sub condamnare și întuneric. Nu este o dovadă de adevărată smerenie să umblăm cu capul plecat și cu inima plină de gânduri despre sine. Putem merge la Isus, putem fi curățiți și putem sta înaintea Legii fără rușine și fără remușcare.” — *Tragedia veacurilor*, p. 477 (cap. 27).

„Când ne predăm pe deplin lui Dumnezeu și credem pe deplin, sângele lui Hristos ne curăță de orice păcat. Conștiința poate fi eliberată de condamnare. Prin credință în sângele Său, toți pot fi făcuți desăvârșiți în Hristos Isus. (...) Nu trebuie să fim preocupați de ceea ce cred Hristos și Dumnezeu despre noi, ci de ceea ce crede Dumnezeu despre Hristos, Înlocuitorul nostru. Sunteți primiți în Cel Preaiubit.” — *Solii alese*, vol. 2, pp. 32, 33 (*Repetarea fanatismului timpuriu*).

c. Ce schimbare ar trebui să fie recunoscută de toți cei care au intrat în această relație de legământ cu Dumnezeu? 1 Petru 1:18, 19; 1 Corinteni 6:19, 20; Galateni 3:26

1 Petru 1:18-19: „Căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viațuire pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană.”

1 Corinteni 6:19-20: „Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.”

Galateni 3:26: „Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Hristos Isus.”

„De aici înainte nu mai suntem ai noștri, pentru că am fost cumpărați cu un preț. (1 Petru 1:18, 19 citat). Prin acest simplu act al credinței în Dumnezeu, Duhul Sfânt a dat naștere unei vieți noi în inima ta. Ești asemenea unui copil nou-născut în familia lui Dumnezeu, și El te iubește așa cum iubește pe Fiul Său.” — *Calea către Hristos*, pp. 51, 52 (cap. 6).

a. Cum ar trebui să se poarte credinciosul? Coloseni 2:6

Coloseni 2:6: „Astfel dar, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El,”

„Acum, pentru că te-ai predat astfel Domnului Hristos, să nu te dai înapoi, să nu te îndepărtezi de El, ci zi de zi să spui: „Eu sunt al lui Hristos; m-am consacrat în totul Lui”. Roagă-L să-ți dea Duhul Său Sfânt și să te păstreze în harul Său. După cum, predându-te lui Dumnezeu și crezând în El, devii copilul Său, tot astfel trebuie să și trăiești în El. Apostolul Pavel spune: „Astfel dar, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El”. (Coloseni 2, 6).

Unii înclină să creadă că trebuie să fie puși la probă, că trebuie să dovedească Domnului că s-au schimbat înainte ca să poată cere binecuvântările Sale. Dar ei pot să ceară chiar acum binecuvântările lui Dumnezeu. Ei trebuie să aibă harul Său, Spiritul lui Hristos, care să-i ajute în neputința lor; sau altfel nu vor rezista răului. Isus dorește ca noi să venim la El așa cum suntem, păcătoși, neputincioși, neajutorați. Să venim la El cu toată slăbiciunea noastră, cu toată nesocotința și păcătoșenia noastră și să cădem în pocăință la picioarele Sale. Este slava Sa aceea de a ne cuprinde în brațele iubirii Sale, de a ne lega rănile și de a ne curăți de orice întinăciune.” — *Calea către Hristos*, p. 52 (cap. 6).

b. Ce măsuri sunt prevăzute pentru greșelile făcute în procesul de învățare? 1 Ioan 2:1, 2

1 Ioan 2:1-2: „Copilașilor, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuți. Dar, dacă cineva a păcătuțit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi.”

„Dă la o parte orice bănuială că făgăduințele lui Dumnezeu n-ar fi pentru tine. Ele sunt pentru fiecare păcătos care se pocăiește. Puterea și harul au fost date prin Domnul Hristos spre a fi duse de îngerii slujitori fiecărui suflet credincios. Nimeni nu este așa de păcătos încât să nu găsească putere, curăție și neprihănire în Hristos, care a murit pentru el. El așteaptă să-l dezbrace de hainele pătate și mânjite de păcat și să-i îmbrace cu hainele neprihănirii. El le face păcătoșilor oferta de a trăi, de a nu muri.” — *Ibid.*, pp. 52, 53.

c. Explicați cum suntem întăriți pe acest drum.

1 Ioan 1:7; Galateni 5:16, 17, 25

1 Ioan 1:7: „Dar, dacă umblăm în lumină, după cum El Însuși este în lumină, avem părtașie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat.”

Galateni 5:16-17, 25: „Zic dar: umblați cârmuiți de Duhul și nu împliniți poftele firii pământești. Căci firea pământească pofteste împotriva Duhului, și Duhul, împotriva firii pământești; sunt lucruri potrivnice unele altora, așa că nu puteți face tot ce voiți... Dacă trăim prin Duhul, să și umblăm prin Duhul.”

„Cei care umblă pe căile înțelepciunii sunt, chiar și în necaz, plini de bucurie; căci Acela pe care Îl iubește sufletul lor umblă, nevăzut, alături de ei. La fiecare pas înainte, ei deslușesc tot mai clar atingerea mâinii Lui; la fiecare pas, raze tot mai strălucitoare de slavă de la Cel Nevăzut le luminează cărarea; iar cântările lor de laudă, ridicându-se pe o notă tot mai înaltă, se înalță pentru a se uni cu cântările îngerilor înaintea tronului.” — *Cugetări de pe Muntele Fericitilor*, p. 140 (cap. 6).

5. IUBIREA RĂSCUMPĂRĂTOARE A TATĂLUI JOI, 6 AUGUST

a. Care sunt condițiile pentru a fi primiți de Dumnezeu?

Isaia 55:7; 44:22

Isaia 55:7: „Să se lase cel rău de calea lui și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul, care va avea milă de el, la Dumnezeuul nostru, care nu obosește iertând.”

Isaia 44:22: „Eu îți șterg fărădelegile ca un nor și păcatele, ca o ceață: întoarce-te la Mine, căci Eu te-am răscumpărat.”

„Dumnezeu nu Se poartă cu noi așa cum se poartă oamenii mărginiți unii cu alții. Gândurile Lui sunt gânduri de milă, iubire și cea mai tandră compasiune.” — *Calea către Hristos*, p. 53 (cap. 6).

„Oricine, care, sub mustrarea lui Dumnezeu, își va smeri sufletul prin mărturisire și pocăință, așa cum a făcut David, poate fi sigur că există speranță pentru el. Oricine va primi prin credință făgăduințele lui Dumnezeu, va găsi iertare. Domnul nu va lepăda niciodată un suflet cu adevărat pocăit.” — *Patriarhi și Profeți*, p. 726 (cap. 71).

b. Care este adevărata atitudine a Tatălui nostru ceresc față de toți cei care au rătăcit? Ezechiel 18:32; Luca 15:18-20

Ezechiel 18:32: „Căci Eu nu doresc moartea celui ce moare”, zice Domnul Dumnezeu. „Întoarceți-vă dar la Dumnezeu și veți trăi!”

Luca 15:18-20: „Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu și-i voi zice: «Tată, am păcătuțit împotriva cerului și împotriva ta și nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău; fă-mă ca pe unul din argații tăi.»’ Și s-a sculat și a plecat la tatăl său. Când era încă departe, tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă de el, a alergat de a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat mult.”

„Satan este gata să răpească binecuvântatele asigurări ale lui Dumnezeu. El dorește să ia din suflet orice licărire de nădejde și orice rază de lumină; dar nu trebuie să-i îngădui să facă acest lucru. Nu pleca urechea la ispititor, ci spune: „Domnul Hristos a murit pentru ca eu să pot trăi. El mă iubește și dorește să nu pier... Parabola spune cum avea să fie primit fiul risipitor: (Luca 15:18-20 citat).

Dar chiar și această parabolă, oricât de plăcută și mișcătoare este ea, totuși nu poate exprima mila de necuprins a Tatălui nostru ceresc. Domnul declară prin profetul Său: „Te iubesc cu o iubire veșnică, de aceea te-am atras cu bunătate plină de dragoste.” (Ieremia 31:3, engl.). În timp ce păcătosul este încă departe de casa Tatălui, cheltuindu-și averea într-o țară străină, inima Tatălui se topește de dor după el; și orice dorință de întoarcere la Dumnezeu trezită în suflet nu este decât chemarea plină de căldură a Duhului Său, îmbiind, rugând și atrăgând pe fiul rătăcitor spre inima iubitoare a Tatălui.” — *Calea către Hristos*, pp. 53, 54 (cap. 6).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ VINERI, 7 AUGUST

- 1. Ce pătrunde în sufletul celui ale cărui păcate sunt iertate?**
- 2. De ce a putut paralicul de la Betesda să meargă dintr-odată?**
- 3. Când Îl acceptăm pe Hristos ca Mântuitor, ce făgăduință ne aparține?**
- 4. Care este secretul unei umblări biruitoare cu Hristos?**
- 5. Descrieți contrastul dintre răutatea lui Satan și iubirea răscumpărătoare a Tatălui.**

Testul uceniciei

Verset de memorat: „Căci dacă este cineva în Hristos, este o faptură nouă. Cele vechi s-au dus; iată că toate lucrurile s-au făcut noi.” (2 Corinteni 5:17)

Lectură recomandată: *Calea către Hristos*, capitolul 7, pp. 57–65.

„Caracterul este descoperit nu prin fapte bune ocazionale și nici prin greșeli ocazionale, ci prin tendința continuă manifestată în cuvintele și faptele noastre zilnice.” — *Calea către Hristos*, pp. 57, 58 (cap. 7).

1. LUCRAREA DUHULUI

DUMINICĂ, 9 AUGUST

a. Ce lecție a predat Hristos când a descris lucrarea convertirii? Ioan 3:5–8

Ioan 3:5-8: „Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu. Ce este născut din carne este carne și ce este născut din Duh este duh. Nu te mira că ți-am zis: ‘Trebuie să vă nașteți din nou.’ Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul, dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duh.””

„O persoană poate să nu fie în stare să spună timpul sau locul exact ori să urmărească toate circumstanțele din procesul convertirii; dar aceasta nu dovedește că ea nu este convertită. ... Asemenea vântului, care este nevăzut, dar ale cărui efecte sunt clar văzute și simțite, tot astfel este Duhul lui Dumnezeu în lucrarea Sa asupra inimii omenești. Acea putere regeneratoare, pe care niciun ochi omenesc nu o poate vedea, naște o viață nouă în suflet; ea creează o ființă nouă după chipul lui Dumnezeu.” — *Calea către Hristos*, p. 57 (cap. 7).

b. Ce schimbări vor apărea în viața celui cu adevărat convertit? Romani 12:9–18; 2 Corinteni 5:17

Romani 12:9-18: „Dragostea să fie fără prefăcătorie. Fie-vă groază de rău și lipiți-vă tare de bine. Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste frățească. În cinste, fiecare să dea întâietate altuia. În sârguință, fiți fără preget. Fiți plini de râvnă cu duhul. Slujiți Domnului. Bucurați-vă în nădejde. Fiți răbdători în necaz. Stăruți în rugăciune. Ajutați pe sfinți când sunt în nevoie. Fiți primitivi de oaspeți. Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc: binecuvântați și nu blestemați. Bucurați-vă cu cei ce se bucură; plângeți cu cei ce plâng. Aveți aceleași simțăminte unii față de alții. Nu umblați după lucrurile înalte, ci rămâneți la cele smerite. Să nu vă socotiți singuri înțelepți. Nu întoarceți nimănu rău pentru rău. Urmăriți ce este bine înaintea tuturor oamenilor. Dacă este cu putință, întru cât atârna de voi, trăiți în pace cu toți oamenii.”

2 Corinteni 5:17: „Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi.”

„În timp ce noi înșine nu putem face nimic pentru schimbarea inimilor noastre sau pentru a ne aduce în armonie cu Dumnezeu, în timp ce nu ne putem încrede deloc în noi înșine sau în faptele noastre bune, viața noastră va dovedi dacă harul lui Dumnezeu locuiește în noi. Se va vedea o schimbare în caracter, în obiceiurile și preocupările noastre. Contrastul va fi clar și hotărât între ceea ce am fost și ceea ce suntem. ...

Este adevărat că este cu putință să se dea pe față o corectă purtare exterioară și fără puterea reînnoitoare a Domnului Hristos. Dragostea de influență și dorința de a fi onorat de ceilalți pot produce o viață ordonată. Respectul de sine ne poate face să evităm orice ar însemna o aparență rea. Și o inimă egoistă poate face acte de generozitate. Prin ce mijloace vom putea ști atunci de partea cui suntem?

A cui este inima noastră? Cu cine se ocupă cugetele noastre?”
— Ibid., pp. 57, 58.

2. A FI O FĂPTURĂ NOUĂ

LUNI, 10 AUGUST

a. Ce rod este produs de cei plini de Duhul? Galateni 5:22, 23

Galateni 5:22-23: „Roda Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege.”

„Aceia care devin oameni noi în Isus Hristos vor da pe față în viața lor roadele Duhului Sfânt. ... Lucrurile pe care odinioară le urau, acum le iubesc, iar lucrurile pe care odinioară le iubeau, acum le urăsc. Cel mândru și plin de sine devine blând și smerit cu inima. Cel ușuratic și arogant devine serios și modest. Bețivul devine cumpătat, iar desfrânatul devine curat. Obiceiurile deșarte și moda lumii sunt date la o parte. Creștinii nu vor căuta „podoaba de afară”, ci „omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit.” (1 Petru 3:3, 4).” — *Calea către Hristos*, pp. 58, 59 (cap. 7).

„Influența Duhului Sfânt este viața lui Hristos în suflet. Noi nu-L vedem pe Hristos și nu vorbim cu El, dar Duhul Său Sfânt este la fel de aproape de noi într-un loc ca și în altul. El lucrează în și prin fiecare care Îl primește pe Hristos. Cei care cunosc locuirea Duhului manifestă roadele Duhului — dragoste, bucurie, pace, îndelungă răbdare, bunătate, facere de bine, credincioșie.” — *Comentarii Biblice ale AZȘ* [Comentarii E. G. White], vol. 6, p. 1112 (Galateni 6).

b. Care este dovada unei pocăințe adevărate? Ezechiel 33:14, 15

Ezechiel 33:14-15: „Dimpotrivă, când zic celui rău: ‘Vei muri!’, dacă se întoarce de la păcatul lui și face ce este bine și plăcut, dacă dă înapoi zălogul, întoarce ce a răpit, urmează învățăturile care dau viața și nu săvârșește nicio nelegiuire, va trăi negreșit și nu va muri.”

„Nu există nicio dovadă a unei pocăințe adevărate dacă ea nu produce reformă. Dacă restituie zălogul, dă înapoi ceea ce a furat, își mărturisește păcatele și iubește pe Dumnezeu și pe semenii săi, păcătosul poate fi sigur că a trecut din moarte la viață.

Când noi, ca ființe greșite și păcătoase, venim la Hristos și devenim părtași ai harului Său iertător, iubirea răsare în inimă. Fiecare povară devine ușoară, deoarece jugul pe care îl pune Hristos este ușor. Datoria devine o plăcere, iar sacrificiul devine o bucurie. Calea care înainte părea acoperită de întuneric devine luminoasă prin razele Soarelui Neprihănirii.

Frumusețea caracterului lui Hristos va fi văzută în urmașii Săi. El Își găsea plăcerea în a face voia lui Dumnezeu. Dragostea față de Dumnezeu, zelul pentru slava Sa, erau puterea care conducea viața Mântuitorului nostru. Dragostea a înfrumusețat și a înnobilit toate acțiunile Sale. Dragostea este de la Dumnezeu. Inima

neconsacrată nu o poate produce. Ea se găsește numai în inima în care domnește Isus. „Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi.” (1 Ioan 4:19). În inima reînnoită prin har divin, dragostea este principiul acțiunii. Ea modelează caracterul, guvernează impulsurile, controlează pasiunile, supune vrăjmășia și înnobilează sentimentele. Această dragoste, cultivată în suflet, îndulcește viața și răspândește o influență curățitoare asupra tuturor celor din jur.” — *Calea către Hristos*, p. 59 (cap. 7).

3. DOUĂ ERORI

MARȚI, 11 AUGUST

a. Ce erori periculoase sunt acceptate de mulți creștini care mărturisesc credința? Filipeni 3:9; Romani 10:3; Iacov 2:17

Filipeni 3:9: „Și să fiu găsit în El, nu având o neprihănire a mea, pe care mi-o dă Legea, ci aceea care se capătă prin credința în Hristos, neprihănirea pe care o dă Dumnezeu prin credință.”

Romani 10:3: „Pentru că, întrucât n-au cunoscut neprihănirea pe care o dă Dumnezeu, au căutat să-și pună înaintea lor înșiși și nu s-au supus astfel neprihănirii pe care o dă Dumnezeu.”

Iacov 2:17: „Tot așa și credința, dacă n-are fapte, este moartă în ea însăși.”

„Există două erori împotriva cărora copiii lui Dumnezeu — în special cei care au început de curând să se încreadă în harul Său — trebuie să se păzească cu grijă.

Prima, deja menționată, este aceea de a privi la propriile fapte, încrezându-se în ceva ce pot face ei pentru a se aduce în armonie cu Dumnezeu. Cel care încearcă să devină sfânt prin propriile sale fapte, prin păzirea legii, încearcă un lucru imposibil. Tot ceea ce poate face omul fără Hristos este întinat de egoism și păcat. Nu mai harul lui Hristos, prin credință, ne poate face sfinți.

Eroarea opusă, nu mai puțin periculoasă, este că a crede în Hristos îi eliberează pe oameni de păzirea legii lui Dumnezeu; că, deoarece prin credință devenim părtași ai harului lui Hristos, faptele noastre nu au nimic de-a face cu răscumpărarea noastră.” — *Calea către Hristos*, pp. 59, 60 (cap. 7).

b. Cum arată fĂgĂduința noului legĂmĂnt cĂ harul lui Hristos nu ne scutește de ascultarea de legea lui Dumnezeu? Evrei 8:10; 10:16

Evrei 8:10: „Dar iată legĂmĂntul pe care-l voi face cu casa lui Israel dupĂ acele zile’, zice Domnul: ‘Voi pune legile Mele Ăn mintea lor și le voi scrie Ăn inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.”

Evrei 10:16: „Iată legĂmĂntul pe care-l voi face cu ei dupĂ acele zile’, zice Domnul: ‘Voi pune legile Mele Ăn inimile lor și le voi scrie Ăn mintea lor’.”

„Legea lui Dumnezeu este o expresie a ĂnsĂși naturii Sale; ea este Ăntruchiparea marelui principiu al iubirii și, de aceea, este temelia guvernĂrii Sale Ăn cer și pe pĂmĂnt. DacĂ inimile noastre sunt reĂnnoite dupĂ asemĂnarea lui Dumnezeu, dacĂ dragostea divinĂ este sĂditĂ Ăn suflet, nu va fi ĂmplinitĂ legea lui Dumnezeu Ăn viațĂ? CĂnd principiuul iubirii este sĂdit Ăn inimĂ, cĂnd omul este reĂnnoit dupĂ chipul Celui care l-a creat, fĂgĂduința noului legĂmĂnt este ĂmplinitĂ [Evrei 10:16 citat]. Și dacĂ legea este scrisĂ Ăn inimĂ, nu va modela ea viațĂ? Ascultarea — slujirea și supunerea din iubire — este adevĂratul semn al uceniciei.” — Ibid., p. 60.

„Dumnezeu cere astĂzi exact ceea ce a cerut de la perechea sfĂntĂ din Eden — ascultare desĂvĂrșitĂ de cerințele Sale. Legea Sa rĂmĂne aceeași Ăn toate veacurile. Marele standard al neprihĂnirii prezentat Ăn Vechiul Testament nu este devalorizat Ăn Noul Testament. Lucrarea Evangheliei nu este aceea de a slĂbi cerințele sfintei legi a lui Dumnezeu, ci sĂ Ăi ridice pe oameni acolo unde pot pĂzi poruncile ei.

Credința Ăn Hristos care mĂntuiește sufletul nu este cea pe care o prezintĂ mulți. ‘Crede, crede’, este strigĂtul lor; ‘crede numai Ăn Hristos și vei fi mĂntuit. Tot ce trebuie sĂ faci este sĂ crezi.’ Ăn timp ce adevĂrata credințĂ se Ăncrede pe deplin Ăn Hristos pentru mĂntuire, ea va conduce la o conformare deplinĂ cu legea lui Dumnezeu.” — *Comentarii Biblice AZȘ* [Comentarii E. G. White], vol. 6, p. 1073 (comentarii la Romani cap. 3).

4. MĂNTUIREA — UN DAR FĂRĂ PLATĂ

12 AUGUST

a. Ce se așteaptĂ de la candidații pentru viața veșnicĂ? 1 Ioan 5:2, 3; 1 Corinteni 7:19

1 Ioan 5:2-3: „Cunoaștem că iubim pe copiii lui Dumnezeu prin aceea că iubim pe Dumnezeu și păzim poruncile Lui. Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele,”

1 Corinteni 7:19: „Tăierea împrejur nu este nimic și netăierea împrejur nu este nimic, ci păzirea poruncilor lui Dumnezeu.”

„Dacă te predai Lui [Hristos] și Îl accepți ca Mântuitor al tău, atunci, oricât de păcătoasă ar fi fost viața ta, pentru El ești socotit neprihănit. Caracterul lui Hristos stă în locul caracterului tău și ești primit înaintea lui Dumnezeu ca și cum nu ai fi păcătuit.

Mai mult decât atât, Hristos schimbă inima. El locuiește în inima ta prin credință. Tu trebuie să menții această legătură cu Hristos prin credință și prin predarea continuă a voinței tale Lui; și atâta timp cât faci aceasta, El va lucra în tine și voința, și înfăptuirea după buna Sa plăcere. Astfel poți spune: „Viața pe care o trăiesc acum în trup o trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine pentru mine.” (Galateni 2:20). Astfel Isus le-a spus ucenicilor Săi: „Nu voi veți vorbi, ci Duhul Tatălui vostru va vorbi în voi.” (Matei 10:20). Atunci, cu Hristos lucrând în tine, vei manifesta același spirit și vei face aceleași fapte bune — fapte de neprihănire, de ascultare.

Astfel nu avem nimic în noi înșine cu care să ne lăudăm. Nu avem niciun motiv de înălțare de sine. Singura noastră nădejde este în neprihănirea lui Hristos atribuită nouă și în aceea lucrată de Duhul Său, care lucrează în noi și prin noi.” — *Calea către Hristos*, pp. 62, 63 (cap. 7).

b. Deși Domnul a făcut posibilă mântuirea pentru toți, de ce unii pierd calea? Efeseni 2:8, 9; Faptele Apostolilor 4:12; Romani 9:30-33

Efeseni 2:8-9: „Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.”

Faptele Apostolilor 4:12: „În nimeni altul nu este mântuire, căci nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți.”

Romani 9:30-33: „Deci ce vom zice? Neamurile, care nu umblau după neprihănire, au căpătat neprihănirea, și anume neprihănirea care se capătă prin credință; pe când Israel, care umbla după o Lege care să dea neprihănirea, n-a ajuns la Legea aceasta. Pentru ce? Pentru că Israel n-a căutat-o prin

credință, ci prin fapte. Ei s-au lovit de piatra de poticnire, după cum este scris: „Iată că pun în Sion o piatră de poticnire și o stâncă de cădere, și cine crede în El nu va fi dat de rușine.””

„În loc să îl elibereze pe om de ascultare, credința și numai credința ne face părtași ai harului lui Hristos, care ne face în stare să dăm ascultare. ...

Așa-numita credință în Hristos care pretinde că îi eliberează pe oameni de obligația ascultării față de Dumnezeu nu este credință, ci încumetare. „Prin har ați fost mântuiți prin credință.” Dar „credința, dacă nu are fapte, este moartă.” (Efeseni 2:8; Iacov 2:17). Isus a spus despre Sine, înainte de a veni pe pământ: „Îmi place să fac voia Ta, Dumnezeule! Și legea Ta este în fundul inimii mele.” (Psalmi 40:8). Iar chiar înainte de a Se înălța din nou la cer, El a declarat: „Am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui.” (Ioan 15:10). Scriptura spune: „Prin aceasta știm că Îl cunoaștem, dacă păzim poruncile Lui. ... Cine zice că rămâne în El trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus.” (1 Ioan 2:3-6). „Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui.” (1 Petru 2:21).” — Ibid., pp. 60-62.

5. RĂMÂNÂND PRIN CREDINȚĂ

JOI, 13 AUGUST

a. Cum a trăit apostolul Pavel o viață de biruință? 1 Corinteni 15:30, 31

1 Corinteni 15:30-31: „Și de ce suntem noi în primejdie în orice clipă? În fiecare zi, eu sunt în primejdie de moarte; atât este de adevărat lucrul acesta, fraților, cât este de adevărat că am de ce să mă laud cu voi în Hristos Isus, Domnul nostru.”

„Trebuie să menții această legătură cu Hristos prin credință și prin predarea continuă a voinței tale Lui; și atâta timp cât faci aceasta, El va lucra în tine și voința, și înfăptuirea după buna Sa plăcere.” — *Calea către Hristos*, pp. 62, 63 (cap. 7).

„Hristos, în natura Sa omenească, a format un caracter desăvârșit, iar acest caracter îl oferă pentru a ni-l împărtăși nouă. „Toate faptele noastre bune sunt ca o haină mântuită.” (Isaia 64:6). Tot ceea ce putem face prin noi înșine este întinat de păcat. Dar

Fiul lui Dumnezeu „S-a arătat ca să ia păcatele; și în El nu este păcat.” ... Hristos a fost ascultător de fiecare cerință a legii. El a spus despre Sine: „Îmi place să fac voia Ta, Dumnezeule; și legea Ta este în fundul inimii mele.” (Psalmi 40:8). ... Prin ascultarea Sa desăvârșită, El a făcut posibil ca orice ființă omenească să poată asculta de poruncile lui Dumnezeu. Când ne supunem lui Hristos, inima se unește cu inima Lui, voința se contopește cu voința Lui, mintea devine una cu mintea Lui, gândurile sunt aduse în supunere față de El; noi trăim viața Lui. Aceasta înseamnă a fi îmbrăcați cu haina neprihănirii Sale.” — *Parabolele Domnului Hristos*, pp. 311, 312 (cap. 27).

b. Ce bucurie a exprimat psalmistul în viața sa? Psalmi 119:97

Psalmi 119:97: „Cât de mult iubesc Legea Ta! Toată ziua mă gândesc la ea.”

„Când vorbim despre credință, trebuie să ținem seama de o deosebire. Există un fel de credință care este cu totul diferită de credința adevărată. Existența și puterea lui Dumnezeu, adevărul Cuvântului Său, sunt realități pe care chiar Satan și oștile lui nu le pot nega în inimile lor. Biblia spune că „și dracii cred și se înfi-oară”; dar aceasta nu este credință. (Iacov 2:19). Acolo unde nu există doar o credință în Cuvântul lui Dumnezeu, ci și o supunere a voinței față de El, unde inima este predată Lui și sentimentele sunt fixate asupra Lui, acolo este credință — credință care lucrează prin dragoste și curăță sufletul. Prin această credință, inima este reînnoită după chipul lui Dumnezeu.” — *Calea către Hristos*, p. 63 (cap. 7).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ VINERI, 14 AUGUST

- 1. Descrieți dovezile convertirii.**
- 2. Care este contrastul dintre omul vechi și omul nou?**
- 3. Descrieți două pericole care trebuie evitate în viața spirituală.**
- 4. Când trăim sub har, care este locul ascultării?**
- 5. Ce gânduri, dorințe și motive sunt cultivate atunci când Hristos locuiește în inimă?**

Creșterea în Hristos

Verset de memorat: „Să dau celor întristați din Sion, să le dau o cunună împărătească, în loc de cenușă, un untdelemn de bucurie, în locul plânsului, o haină de laudă, în locul unui duh mâhnit, ca să fie numiți terebinți ai neprihăririi, un sad al Domnului, ca să slujească spre slava Lui.” (Isaia 61:3)

Lectură recomandată: *Calea către Hristos*, capitolul 8, pp. 67-75.

„Ești tot atât de dependent de Domnul Hristos pentru a trăi o viață sfântă, cum este mlădița dependentă de viță pentru a crește și a aduce roadă.” — *Calea către Hristos*, p. 69 (cap. 8).

1. CHEILE CREȘTERII

DUMINICĂ, 16 AUGUST

a. Cum ilustrează Scriptura dezvoltarea creștină? Isaia 61:3; 1 Petru 2:2; Efeseni 4:14, 15; Marcu 4:26, 27

Isaia 61:3: „Să dau celor întristați din Sion, să le dau o cunună împărătească, în loc de cenușă, un untdelemn de bucurie, în locul plânsului, o haină de laudă, în locul unui duh mâhnit, ca să fie numiți terebinți ai neprihăririi, un sad al Domnului, ca să slujească spre slava Lui.”

1 Petru 2:2: „Și, ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat, pentru ca prin el să creșteți spre mântuire.”

Efeseni 4:14-15: „Ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire, ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos.”

Marcu 4:26-27: „El a mai zis: „Cu Împărăția lui Dumnezeu este ca atunci când aruncă un om sămânța în pământ; fie că doarme noaptea, fie că stă treaz ziua, sămânța încolțește și crește fără să știe el cum.”

„Toată înțelepciunea și priceperea omului nu sunt în stare să dea viață nici chiar celui mai mic lucru din natură. Numai prin viața

pe care Dumnezeu Însuși a dat-o pot trăi atât plantele, cât și animalele. Tot astfel, numai prin viața de la Dumnezeu se naște viața spirituală în inimile oamenilor.” — *Calea către Hristos*, p. 67 (cap. 8).

b. Ce ilustrează dependența noastră de Hristos pentru creștere și dezvoltare? Osea 14:5-7; 1 Corinteni 3:6, 7

Osea 14:5-7: *„Voi fi ca roua pentru Israel; el va înflori ca crinul și va da rădăcini ca Libanul. Ramurile lui se vor întinde; măreția lui va fi ca a măslinului și miresmele lui, ca ale Libanului. Iarăși vor locui la umbra lui, iarăși vor da viață grâului, vor înflori ca via și vor avea faima vinului din Liban.”*

1 Corinteni 3:6-7: *„Eu am sădit, Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească, așa că nici cel ce sădește, nici cel ce udă nu sunt nimic, ci Dumnezeu, care face să crească.”*

„Prin darul fără egal al Fiului Său, Dumnezeu a înconjurat întreaga lume cu o atmosferă de har la fel de reală ca aerul care înconjoară globul pământesc. Toți cei care aleg să respire această atmosferă dătătoare de viață vor trăi și vor crește până la statura de bărbați și femei în Hristos Isus.

Așa cum floarea se întoarce spre soare pentru ca razele lui strălucitoare să ajute la desăvârșirea frumuseții și simetriei ei, tot astfel ar trebui și noi să ne întoarcem spre Soarele Neprihănirii, pentru ca lumina cerului să strălucească asupra noastră, iar caracterul nostru să fie dezvoltat după asemănarea lui Hristos.” — *Ibid.*, p. 68.

2. STAREA NOASTRĂ DE NEPUTINȚĂ LUNI, 17 AUGUST

a. Ce punct important a subliniat Domnul nostru ucenicilor Săi chiar înainte de a-Și încheia lucrarea pe Pământ? Ioan 15:4-7

Ioan 15:4-7: *„Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduce rod dacă nu rămâneți în Mine. Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce multă roadă, căci, despărțiți de Mine, nu puteți face nimic. Dacă nu rămâne cineva în Mine, este aruncat afară, ca mlădița neroditoare, și se usucă, apoi mlădițele uscate sunt strânse, aruncate în foc și ard. Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.”*

„Mulți consideră că trebuie să facă ceva, să aibă o parte în lucrarea de mântuire. Ei s-au încrezut în Hristos pentru iertarea păcatelor, dar acum încearcă prin propriile eforturi să trăiască o viață neprihănită. Însă orice astfel de efort va eșua. Isus spune: «Despărțiți de Mine nu puteți face nimic.» Creșterea noastră în har, bucuria noastră, utilitatea noastră: toate depind de unirea noastră cu Hristos. Prin comuniunea cu El, zilnic, oră de oră, prin rămânerea în El, numai așa vom putea crește în har. El nu este doar Autorul credinței noastre, ci și Desăvârșitorul ei. Hristos este începutul, sfârșitul și totul pentru noi. El trebuie să fie cu noi nu numai la începutul și la sfârșitul drumului nostru, ci la fiecare pas al căii noastre.” — *Calea către Hristos*, p. 69 (cap. 7).

„Dacă ești dispus să înveți blândețea și smerenia inimii în școala lui Hristos, El îți va da cu siguranță odihnă și pace. Este o luptă foarte grea să renunți la propria ta voință și la propria ta cale. Dar, odată învățată această lecție, vei găsi odihnă și pace. Mândria, egoismul și ambiția trebuie învinse; voința ta trebuie să fie înghițită în voința lui Hristos. Întreaga viață poate deveni o continuă jertfă de iubire, fiecare acțiune o manifestare și fiecare cuvânt o exprimare a iubirii. Așa cum viața viței circulă prin tulpină și ciorchine, coboară în fibrele de jos și ajunge până la frunza cea mai de sus, tot astfel harul și iubirea lui Hristos vor arde și vor abunda în suflet, trimițând virtuțile lor în fiecare parte a ființei și pătrunzând fiecare activitate a trupului și a minții.” — *Comentarii Biblice AZȘ* [Comentarii E. G. White], vol. 5, pp. 1091, 1092 (Matei 11).

b. Care este secretul creșterii în Hristos? Coloseni 2:6; Evrei 10:38

Coloseni 2:6: „Astfel dar, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El.”

Evrei 10:38: „Și cel neprihănit va trăi prin credință, dar, dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el.”

„Te-ai predat lui Dumnezeu ca să fii cu totul al Lui, să-L slujești și să-L ascuți, și L-ai primit pe Hristos ca Mântuitor. Tu nu puteai singur să ispășești păcatele tale sau să-ți schimbi inima; dar, după ce te-ai predat lui Dumnezeu, crezi că El, de dragul lui Hristos, a făcut toate acestea pentru tine. Prin *credință* ai devenit al lui

Hristos și prin credință trebuie să crești în El, oferind și primind. Trebuie să *dai* totul: inima ta, voința ta, slujirea ta, să te predai Lui pentru a asculta de toate cerințele Sale; și trebuie să *primești* totul: pe Hristos, plinătatea tuturor binecuvântărilor, ca să locuiești în inima ta, să fie puterea ta, neprihănirea ta, ajutorul tău veșnic, pentru a-ți da putere să asculți.” — *Calea către Hristos*, pp. 69, 70 (cap. 8).

3. CONSACRARE ZILNICĂ

MARȚI, 18 AUGUST

a. Care este prima datorie a copiilor lui Dumnezeu la începutul fiecărei zile? Psalmi 5:3

Psalmi 5:3: „Doamne, auzi-mi glasul dimineța! Dimineța, eu îmi îndrept rugăciunea spre Tine și aștept.”

„Consacră-te lui Dumnezeu dimineța; fă din aceasta prima ta lucrare. Rugăciunea ta să fie: «Ia-mă, Doamne, ca fiind în întregime al Tău. Îmi așez toate planurile la picioarele Tale. Folosește-mă astăzi în slujba Ta. Rămâi cu mine și fă ca toată lucrarea mea să fie împlinită în Tine.» Aceasta este o lucrare zilnică. În fiecare dimineță, consacără-te lui Dumnezeu pentru ziua aceea. Predă-I toate planurile tale, pentru a fi împlinite sau abandonate, după cum va arăta providența Sa. Astfel, zi de zi, îți poți pune viața în mâinile lui Dumnezeu, iar viața ta va fi modelată tot mai mult după viața lui Hristos.” — *Calea către Hristos*, p. 70 (cap. 8).

b. Ce invitație ne adresează Hristos în fiecare zi? Matei 11:28, 29

Matei 11:28-29: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.”

„O viață în Hristos este o viață de odihnă. Poate că nu există ex-taz al sentimentelor, dar ar trebui să existe o încredere statornică și pașnică. Nădejdea ta nu este în tine însuși; ea este în Hristos. Slăbiciunea ta este unită cu puterea Lui, neștiința ta cu înțelepciunea Lui, fragilitatea ta cu puterea Lui durabilă. De aceea, nu trebuie să privești la tine însuși, nici să lași mintea să se ocupe de sine,

ci privește la Hristos. Minteă să se ocupe cu dragostea Lui, de frumusețea și desăvârșirea caracterului Său. Hristos în lepădarea Sa de sine, Hristos în umilința Sa, Hristos în curăția și sfințenia Sa, Hristos în iubirea Sa fără egal — acesta este subiectul contemplării sufletului. Prin faptul că Îl iubești, Îl imiți și depinzi în întregime de El, vei fi transformat după chipul Său.” — Ibid., pp. 70, 71.

c. Care este cheia pentru a experimenta pacea sufletească? Isaia 26:3, 4; 30:15

Isaia 26:3-4: „Celui cu inima tare, Tu-i cheazăuiești pacea; da, pacea, căci se încrede în Tine. Încredeți-vă în Domnul pe vecie, căci Domnul Dumnezeu este Stâncă veacurilor.”

Isaia 30:15: „Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu, Sfântul lui Israel: „În liniște și odihnă va fi mântuirea voastră, în seninătate și încredere va fi tăria voastră.” Dar n-ați voit!”

„Cei care Îl iau pe Hristos pe cuvânt și își predau sufletele în grija Lui și viețile lor să fie conduse de El, vor găsi pace și liniște. Nimic din lume nu îi poate întrista atunci când Isus îi face fericiți prin prezența Sa. În supunere deplină se află odihnă deplină. ... Viața noastră poate părea o încurcătură; dar, atunci când ne încredințăm Marelui Meșter Înțelept, El va scoate modelul vieții și al caracterului care va fi spre slava Sa.

Și, pe măsură ce prin Isus intrăm în odihnă, cerul începe aici. Răspundem invitației Sale: «Veniți, învățați de la Mine» și astfel începem viața veșnică.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 331 (cap. 34).

4. CONTEMPLAREA AJUTĂ LA SCHIMBARE 19 AUGUST

a. Care este rezultatul când lăsăm mintea să se ocupe cu Isus în loc să privească la sine? 2 Corinteni 3:18

2 Corinteni 3:18: „Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.”

„Privind neîncetat la Isus cu ochii credinței, vom fi întăriți. Dumnezeu va face cele mai prețioase descoperiri poporului Său flămând și însetat. Ei vor descoperi că Hristos este un Mântuitor

personal. Hrănindu-se din Cuvântul Său, ei descoperă că el este duh și viață. Cuvântul distruge natura firească, pământescă, și dăruiește o viață nouă în Hristos Isus. Duhul Sfânt vine în suflet ca un Mângâietor. Prin lucrarea transformatoare a harului Său, chipul lui Dumnezeu este reprodus în ucenic; el devine o făptură nouă. Dragostea ia locul urii, iar inima primește asemănarea divină." — *Hristos, Lumina lumii*, p. 391 (cap. 41).

„Când mintea se ocupă de sine, ea este îndepărtată de la Hristos, izvorul puterii și al vieții. De aceea Satan depune un efort constant pentru a abate atenția de la Mântuitor și pentru a împiedica astfel unirea și comuniunea sufletului cu Hristos. Plăcerile lumii, grijile, nedumeririle și întristările vieții, greșelile altora sau propriile tale greșeli și imperfecțiuni, - spre oricare dintre acestea sau spre toate - va încerca el să îndrepte mintea. Nu te lăsa înșelat de planurile lui. Pe mulți care sunt sinceri și doresc să trăiască pentru Dumnezeu, el îi face prea adesea să se oprească asupra propriilor greșeli și slăbiciuni și astfel, despărțindu-i de Hristos, speră să câștige biruința. Nu trebuie să facem din sine centrul atenției și nici să ne lăsăm pradă îngrijorării și temerii cu privire la faptul dacă vom fi mântuiți. Toate acestea îndepărtează sufletul de Izvorul puterii noastre. Încredințează păstrarea sufletului tău lui Dumnezeu și încrede-te în El. Vorbește și gândește despre Isus. Lasă ca sinele să se piardă în El." — *Calea către Hristos*, pp. 71, 72 (cap. 8).

b. Ce putem învăța din schimbarea care a avut loc în viața ucenicilor după ce au fost cu Hristos în lucrarea misionară zilnică? Faptele Apostolilor 4:13

Faptele Apostolilor 4:13: „Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, s-au mirat, întrucât știau că erau oameni necărturari și de rând, și au priceput că fuseseră cu Isus.”

„Privindu-L neîncetat [pe Isus], «suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.» (2 Corinteni 3:18).

Astfel au ajuns primii ucenici să se asemene cu scumpul Mântuitor. Când acei ucenici au auzit cuvintele lui Isus, au simțit nevoia de El. L-au căutat, L-au găsit și L-au urmat. Au fost cu El în casă, la masă, în odaia lor, pe câmp. Au fost cu El ca niște elevi cu învățătorul lor, primind zilnic de pe buzele Lui lecții de adevăr

sfânt. Ei priveau la El ca niște slujitori la stăpânul lor, pentru a-și învăța datoria. Acei ucenici erau oameni «supuși aceluiași slăbiciuni ca și noi.» (Iacov 5:17). Ei aveau de dat aceeași luptă cu păcatul. Aveau nevoie de același har pentru a trăi o viață sfântă.” — *Calea către Hristos*, pp. 72, 73 (cap. 8).

5. O FĂGĂDUINȚĂ PENTRU NOI

JOI, 20 AUGUST

a. Ce făgăduință minunată a lăsat Isus urmașilor Săi care se confruntă cu provocările unei lumi ostile?

Matei 28:20

Matei 28:20: „Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.”

„Când Hristos S-a înălțat la cer, simțământul prezenței Sale a rămas încă cu urmașii Săi. Era o prezență personală, plină de iubire și lumină. Isus, Mântuitorul, care umblase, vorbea și Se rugase cu ei, care rostise cuvinte de speranță și mângâiere inimilor lor, fusese luat de la ei la cer chiar în timp ce mesajul de pace era încă pe buzele Sale; iar tonurile glasului Său le-au revenit pe când norul de îngerii Îl primea: «Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.» (Matei 28:20).” — *Calea către Hristos*, pp. 73, 74 (cap. 8).

b. Ce instrucțiune importantă le-a lăsat Isus ucenicilor pentru ca ei să știe ce să facă în vreme de nevoie?

Ioan 16:23, 24; 14:16-18

Ioan 16:23-24: „În ziua aceea, nu Mă veți mai întreba de nimic. Adevărat, adevărat vă spun că, orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da. Până acum n-ați cerut nimic în Numele Meu: cereți și veți căpăta, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.”

Ioan 14:16-18: „Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac; și anume Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște, dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi. Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi.”

„Când se adunau împreună după înălțare, erau nerăbdători să-și prezinte cererile înaintea Tatălui în Numele lui Isus. ... Ei ridi-

cau mâna credinței tot mai sus, cu argumentul puternic: «Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi.» (Romani 8:34). Și Ziua Cincizecimii le-a adus prezența Mângâietorului, despre care Hristos spusese că «va fi în voi». Și El mai spusese: «Vă este de folos să Mă duc; căci dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite.» (Ioan 14:17; 16:7).

De atunci înainte, prin Duhul Sfânt, Domnul Hristos urma să locuiască neîncetat în inimile copiilor Săi. Unirea lor cu El era mai strânsă decât atunci când era personal cu ei. Lumina, dragostea și puterea lui Hristos care locuiau în ei, străluceau prin ei, astfel încât oamenii, văzându-i, «se mirau și recunoșteau că fuseseră cu Isus.» (Faptele Apostolilor 4:13)." — *Calea către Hristos*, pp. 74, 75 (cap. 8).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ VINERI, 21 AUGUST

1. **Dacă procesul nostru de creștere seamănă cu al plantelor, care este motivul pentru care avem nevoie de ajutor din cer?**
2. **Așa cum plantele au nevoie de ploaie pentru a crește, de ce avem noi nevoie pentru a crește în Duhul?**
3. **De ce este importantă pentru fiecare dintre noi consacrarea zilnică?**
4. **De ce dorește Dumnezeu să scoatem sinele din centrul atenției și să ne gândim mereu la Isus?**
5. **Ce făgăduință ar trebui să fie o realitate zilnică în viața fiecărui credincios?**

Lucrarea și viața

Verset de memorat: „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.” (Ioan 1:12)

Lectură recomandată: *Calea către Hristos*, capitolul 9, pp. 77-83.

„Spiritul iubirii jertfitoare de sine a lui Hristos este spiritul care umple cerul și constituie însăși esența fericirii sale. Acesta este spiritul pe care îl vor avea urmașii lui Hristos, lucrarea pe care o vor face ei.” — *Calea către Hristos*, p. 77 (cap. 9).

1. VIAȚA ȘI LUMINA

DUMINICĂ, 23 AUGUST

a. Ce este ignorat de inima firească — și cu ce rezultat? Ioan 1:4, 5

Ioan 1:4-5: „În El era viața, și viața era lumina oamenilor. Lumina luminează în întuneric, și întunericul n-a biruit-o.”

„Dumnezeu este izvorul vieții, al luminii și al bucuriei pentru univers. Asemenea razelor de lumină de la soare, asemenea izvoarelor de apă care țâșnesc dintr-un izvor viu, binecuvântările se revarsă de la El asupra tuturor creaturilor Sale. Și oriunde viața lui Dumnezeu este în inimile oamenilor, ea se va revărsa către alții în iubire și binecuvântare.” — *Calea către Hristos*, p. 77 (cap. 9).

b. Când dragostea lui Hristos este păstrată în inimă, ce se va vedea în viață? 2 Corinteni 2:14, 15; 5:14

2 Corinteni 2:14-15: „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruință în Hristos și care răspândește prin noi în orice loc mireasma cunoștinței Lui. În adevăr, noi suntem înaintea lui Dumnezeu o mireasmă a lui Hristos printre cei ce sunt pe calea mântuirii și printre cei ce sunt pe calea pierzării...”

2 Corinteni 5:14: „Căci dragostea lui Hristos ne strânge, fiindcă șocotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit.”

„Când dragostea lui Hristos este așezată în inimă, asemenea unui parfum plăcut nu poate fi ascunsă. Influența ei sfântă va fi simțită de toți aceia cu care venim în contact. Spiritul lui Hristos în inimă este ca un izvor în pustiu, curgând pentru a învia pe toți și făcându-i dornici să bea din apa vieții pe cei gata să piară.” — Ibid., p. 77.

„Lăsați lumea să vadă că nu suntem absorbiți în mod egoist de propriile noastre interese, ci că dorim ca și alții să împărtășească binecuvântările și privilegiile noastre. Să vadă că religia noastră nu ne face lipsiți de simpatie sau aspri. Toți cei care mărturisesc că L-au găsit pe Hristos, să slujească, asemenea Lui, pentru binele oamenilor.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 152 (cap. 15).

2. PĂRTAȘI AI HARULUI

LUNI, 24 AUGUST

a. Când Îl acceptăm pe Isus ca Mântuitor al nostru, ce nevoie este împlinită? Ioan 1:12, 13; 1 Corinteni 1:4, 5; Romani 5:1, 2

Ioan 1:12-13: „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.”

1 Corinteni 1:4-5: „Mulțumesc Dumnezeului meu totdeauna, cu privire la voi, pentru harul lui Dumnezeu, care v-a fost dat în Isus Hristos. Căci în El ați fost îmbogățiți în toate privințele, cu orice vorbire și cu orice cunoștință.”

Romani 5:1-2: „Deci, fiindcă suntem șocotiți neprihăniți prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos. Lui Îi datorăm faptul că, prin credință, am intrat în această stare de har în care suntem și ne bucurăm în nădejdea slavei lui Dumnezeu.”

„Cei care sunt părtași ai harului lui Hristos vor fi gata să facă orice sacrificiu pentru ca și alții, pentru care El a murit, să poată împărtăși darul ceresc. Ei vor face tot ce pot pentru a face lumea mai bună prin prezența lor în ea. Acest spirit este rodul sigur al unui suflet cu adevărat convertit. De îndată ce cineva vine la Hristos, se naște în inima lui dorința de a face cunoscut altora ce prieten prețios a găsit în Isus; adevărul mântuitor și sfințitor nu poate

fi ținut închis în inimă. Dacă suntem îmbrăcați cu neprihănirea lui Hristos și suntem plini de bucuria Duhului Său care locuiește în noi, nu vom putea să tăcem. Dacă am gustat și am văzut că Domnul este bun, vom avea ceva de spus. Ca și Filip, când L-a găsit pe Mântuitorul, îi vom invita pe alții în prezența Lui.” — *Calea către Hristos*, p. 78 (cap. 9).

b. Când ne confruntăm cu probleme și dificultăți, ce ne sfătuiește apostolul Pavel? Evrei 4:16

Evrei 4:16: „Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.”

„Isus cunoaște nevoile copiilor Săi și Îi place să le asculte rugăciunile. Copiii să lase deoparte lumea și tot ceea ce ar atrage gândurile de la Dumnezeu și să simtă că sunt singuri cu Dumnezeu, că ochiul Lui pătrunde în adâncul inimii și citește dorința sufletului și că pot vorbi cu Dumnezeu.” — *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, p. 121 (24 aprilie).

c. Odată ce devenim copii ai lui Dumnezeu, ce datorăm altora? Romani 1:14, 15

Romani 1:14-15: „Eu sunt dator și grecilor, și barbarilor, și celor învățați, și celor neînvățați. Astfel, în ce mă privește pe mine, am o vie dorință să vă vestesc Evanghelia vouă, celor din Roma.”

„În ce sens era Pavel dator și iudeilor și grecilor? Lui i se dăduse însărcinarea, așa cum este dată fiecărui ucenic al lui Hristos: «Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.» Acceptându-L pe Hristos, Pavel a acceptat și această însărcinare. El a înțeles că asupra lui era responsabilitatea de a lucra pentru toate clasele de oameni, pentru iudei și neamuri, pentru cei învățați și pentru cei neînvățați, pentru cei aflați în poziții înalte și pentru cei din cele mai modeste condiții de viață.” — *Comentarii Biblice AZȘ* [Comentarii E. G. White], vol. 6, p. 1067 (Romani cap. 1).

a. Dacă Duhul Sfânt este în inimile noastre, care va fi una dintre primele noastre acțiuni? Ioan 1:41, 42

Ioan 1:41-42: „El, cel dintâi, a găsit pe fratele său Simon și i-a zis: „Noi am găsit pe Mesia” (care, tălmăcit, înseamnă: „Hristos”). Și l-a adus la Isus. Isus l-a privit și i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa” (care, tălmăcit, înseamnă: „Petru”).“

„Vom căuta să le prezentăm [altora] frumusețea lui Hristos și realitățile nevăzute ale lumii viitoare. Va exista o dorință puternică de a urma pe calea pe care a mers Isus. Va exista o dorință sinceră ca cei din jurul nostru să «vadă pe Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.» (Ioan 1:29)

Iar efortul de a-i binecuvânta pe alții se va întoarce asupra noastră sub formă de binecuvântări. Acesta a fost scopul lui Dumnezeu când ne-a dat o parte de îndeplinit în planul răscumpărării. El le-a dat oamenilor privilegiul de a deveni părtași naturii divine și, la rândul lor, de a răspândi binecuvântări asupra semenilor lor. Aceasta este cea mai mare onoare și cea mai mare bucurie pe care Dumnezeu o poate da oamenilor. Cei care devin astfel participanți la lucrări de iubire sunt aduși cel mai aproape de Creatorul lor.

Dumnezeu ar fi putut încredința îngerilor cerești mesajul Evangheliei și toată lucrarea de slujire plină de iubire. El ar fi putut folosi alte mijloace pentru împlinirea scopului Său. Dar, în iubirea Sa infinită, El a ales să ne facă împreună-lucrători cu Sine, cu Hristos și cu îngerii, pentru ca noi să putem împărtăși binecuvântarea, bucuria și înălțarea spirituală care rezultă din această slujire neegoistă.

Suntem aduși în simpatie cu Hristos prin părtașia suferințelor Sale. Fiecare act de jertfire de sine pentru binele altora întărește spiritul dărnicii în inima celui care dă, unindu-l tot mai strâns cu Răscumpărătorul lumii, care «măcar că era bogat, S-a făcut sărac pentru voi, pentru ca prin sărăcia Lui voi să vă îmbogățiți.» (2 Corinteni 8:9). Și numai atunci când împlinim astfel scopul divin al creației noastre, viața poate deveni o binecuvântare pentru noi.”
— *Calea către Hristos*, pp. 78–80 (cap. 9).

b. Ce exemplu al lui Hristos ar trebui să ne călăuzească în relațiile noastre cu rudele și vecinii? Galateni 6:9, 10; Ioan 9:4

Galateni 6:9-10: „Să nu obosim în facerea binelui, căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală. Așadar, cât avem prilej, să facem bine la toți, și mai ales fraților în credință.”

Ioan 9:4: „Cât este ziuă, trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis; vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze.”

„Dacă vei merge la lucru așa cum dorește Hristos ca ucenicii Săi să lucreze, și vei câștiga suflete pentru El, vei simți nevoia unei experiențe mai profunde și a unei cunoașteri mai mari în lucrurile divine și vei flămânzi și vei înseta după neprihănire. Vei stărui pe lângă Dumnezeu, iar credința ta va fi întărită, iar sufletul tău va bea mai adânc din izvorul mântuirii. Întâmpinarea opoziției și a încercărilor te va conduce la Biblie și la rugăciune. Vei crește în har și în cunoașterea lui Hristos și vei dezvolta o experiență bogată.” — Ibid., p. 80.

4. LUCRAREA NEEGOISTĂ

MIERCURI, 26 AUGUST

a. Numiți un mare pericol pentru noi ca membri ai bisericii astăzi. Maleahi 3:8-10

Maleahi 3:8-10: „Se cade să înșele un om pe Dumnezeu cum Mă înșelați voi? Dar voi întrebați: ‘Cu ce Te-am înșelat?’ Cu zeciuielele și darurile de mâncare. Sunteți blestemați câtă vreme căutați să Mă înșelați, tot poporul în întregime! Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielele, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare”, zice Domnul oștirilor, „și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare.”

„În prezent, cel mai mare pericol al [advenșiștilor păzitori ai Sabatului] constă în acumularea de bunuri. Unii își sporesc continuu grijile și munca; sunt supraîncărcați. Ca rezultat, Dumnezeu și nevoile cauzei Sale sunt aproape uitate de ei; sunt morți din punct de vedere spiritual. Li se cere să aducă un sacrificiu lui Dumnezeu, o jertfă. O jertfă nu sporește, ci diminuează și consumă. ... O mare parte din mijloacele materiale ale poporului nostru nu fac decât să le aducă pagubă celor care le țin pentru ei.” — *Mărturie pentru Comunitate*, vol. 1, p. 492 (cap. 85).

**b. Ce virtuți creștine îi ajută pe credincioși să crească în har și în cunoașterea Domnului Isus Hristos?
1 Petru 4:8-10; Evrei 13:2**

1 Petru 4:8-10: „Mai presus de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, căci dragostea acoperă o sumedenie de păcate. Fiți primitori de oaspeți între voi, fără cârtire. Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul pe care l-a primit.”

Evrei 13:2: „Să nu dați uitării primirea de oaspeți, căci unii, prin ea, au găzduit, fără să știe, pe îngeri.”

„Privilegiul acordat lui Avraam și lui Lot nu ne este refuzat nici nouă. Arătând ospitalitate copiilor lui Dumnezeu, și noi putem primi îngerii Săi în locuințele noastre. Chiar și în zilele noastre, îngeri în chip omenesc intră în casele oamenilor și sunt găzduiți de ei. Iar creștinii care trăiesc în lumina feței lui Dumnezeu sunt întotdeauna însoțiți de îngeri nevăzuți, iar aceste ființe sfinte lasă în urmă o binecuvântare în casele noastre.” — *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 6, p. 342 (secț. 6, *Cultivarea ospitalității*).

**c. Ce nevoie trebuie împlinită de credincioși astăzi?
2 Corinteni 10:16**

2 Corinteni 10:16: „Așa că vom putea propovădui Evanghelia și în ținuturile care sunt dincolo de al vostru, fără să intrăm în câmpul de lucru al altuia, ca să ne lăudăm cu lucrări făcute de-a gata.”

„Membrii laici ai bisericilor noastre pot împlini o lucrare pe care, până acum, abia au început-o. Nimeni nu ar trebui să se mute în locuri noi doar pentru avantaj material; dar acolo unde există o posibilitate de a-și câștiga existența, familii bine întemeiate în adevăr să se stabilească, una sau două familii într-un loc pentru a lucra ca misionari. Ei ar trebui să simtă dragoste pentru suflete, o povară pentru ele, și să studieze cum să le aducă la adevăr. Pot răspândi publicațiile noastre, pot ține adunări în casele lor, pot face cunoștință cu vecinii lor și îi pot invita la aceste întâlniri. Astfel își pot lăsa lumina să strălucească prin fapte bune.” — *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 8, p. 245 (subcap. *Membri laici să pornească*).

„De mult timp așteaptă Dumnezeu ca spiritul slujirii să cuprindă întreaga biserică, astfel încât fiecare să lucreze pentru El după capacitatea sa. Când membrii bisericii lui Dumnezeu își vor îndeplini lucrarea în câmpurile nevoiașe de acasă și din străinătate, în împlinirea mării însărcinări evanghelice, întreaga lume va fi curând avertizată, iar Domnul Isus Se va întoarce pe acest pământ cu putere și mare slavă.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 111 (cap. 11)

5. REPREZENTANȚI CREDINCIOȘI

JOI, 27 AUGUST

a. Ce se așteaptă de la toți cei cărora li s-a încredințat Evanghelia — și mai ales de la lucrători? 1 Corinteni 4:1, 2; Apocalipsa 2:10

1 Corinteni 4:1-2: „*Iată cum trebuie să fim priviți noi: ca niște slujitori ai lui Hristos și ca niște ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu. Încolo, ce se cere de la ispravnici este ca fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui.*”

Apocalipsa 2:10: „*Nu te teme nicidecum de ce ai să suferi. Iată că diavolul are să arunce în temniță pe unii din voi, ca să vă încerce. Și veți avea un necaz de zece zile. Fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa vieții.*»”

„Este privilegiul străjerilor de pe zidurile Sionului să trăiască atât de aproape de Dumnezeu și să fie atât de sensibili la impresiile Duhului Său, încât El să poată lucra prin ei pentru a le spune păcătoșilor despre pericolul lor și pentru a le arăta locul siguranței. Aleși de Dumnezeu, pecetluiți cu sângele consacrării, ei trebuie să salveze bărbați și femei de la distrugerea iminentă. Ei trebuie să-i avertizeze cu credincioșie pe semenii lor despre rezultatul sigur al călcării legii și să apere cu credincioșie interesele bisericii.” — *Slujitorii Evangheliei*, p. 15 (secțiunea 1, *Chemați cu o chemare sfântă*, subcap. *Străjeri spirituali*).

b. Ce exemplu a dat Daniel pentru tinerii de astăzi? Daniel 1:8, 15

Daniel 1:8, 15: „*Daniel s-a hotărât să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea împăratul și a rugat pe căpetenia fameniilor dregători să nu-l silească să se spurce... După cele zece zile, ei erau mai bine la față și mai grași decât toți tinerii care mâncau din bucatele împăratului.*”

„Domnul dorește ca și noi să învățăm o lecție din experiența lui Daniel. Sunt mulți care ar putea deveni oameni puternici dacă, asemenea acestui evreu credincios, ar depinde de Dumnezeu pentru harul de a fi biruitori și pentru putere și eficiență în lucrarea lor. Daniel a manifestat cea mai desăvârșită curtoazie atât față de cei mai în vârstă, cât și față de tineri. El a stat ca martor pentru Dumnezeu și a căutat să urmeze o cale care să nu-l facă să se rușineze atunci când cerul îi auzea cuvintele sau îi vedea faptele. Când lui Daniel i s-a cerut să participe la luxul mesei împăratului, el nu și-a pierdut cumpătul și nici nu a declarat că va mânca și bea după bunul său plac. Fără să rostească vreun cuvânt de sfidare, el a dus problema înaintea lui Dumnezeu. El și tovarășii săi au căutat înțelepciune de la Domnul, iar când s-au ridicat din rugăciunea lor stăruitoare, hotărârea era luată. Cu adevărat curaj și curtoazie creștină, Daniel a prezentat cazul înaintea dregătorului care era responsabil de ei, cerând să li se permită o dietă simplă. Acești tineri au simțit că principiile lor religioase erau în joc și s-au încrezut în Dumnezeu, pe care Îl iubeau și Îl slujeau.” — *Mărturii pentru predicatori*, p. 263 (*Cunoașterea lui Dumnezeu*).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ VINERI, 28 AUGUST

1. Ce stare a lumii a făcut necesar ca Dumnezeu să reverse lumină asupra ei?
2. Ce schimbare minunată va fi văzută în viața credincioșilor?
3. Când primim o binecuvântare, care ar trebui să fie răspunsul nostru?
4. Descrieți câteva moduri prin care fiecare dintre noi îi poate sluji pe alții.
5. Cum este credința lui Daniel o inspirație pentru mine?

Darul pentru Sabatul întâi
5 septembrie 2026

Școala de Instruire Misionară Biblică din Filipine

Amintindu-ne de marea însărcinare de a merge în toată lumea și de a face ucenici, suntem chemați să acționăm. Școala de Instruire Misionară Biblică este o instituție dedicată pregătirii și echipării lucrătorilor pentru via Domnului. De la înființarea sa, în februarie 1984, această școală a fost un far al credinței, modelând inimile și mințile celor dornici să răspândească Evanghelia la toate națiunile. Mulți studenți care au absolvit programul de instruire misionară de doi ani oferit de această instituție au devenit misionari în alte țări, iar alții sunt lideri și slujitori care răspândesc mesajul mântuirii pe insulele dens populate ale Filipinelor.

Situată în Cabatang, Tiaong, provincia Quezon, Filipine, Școala de instruire misionară biblică a lucrat neobosit pentru a oferi o bază biblică solidă viitorilor misionari atât din Filipine, cât și din întreaga regiune a Pacificului. Această instituție oferă un loc unde studenții pot locui, pot învăța limba engleză și pot fi instruiți ca misionari, colportori, lucrători în domeniul sănătății și administratori, lucrători atât de necesari în această țară și în alte părți ale lumii. De asemenea, a servit ca loc pentru seminare de instruire, convenții ale tinerilor și conferințe.

Pe măsură ce lucrarea reformei a crescut în Filipine, extinderea și îmbunătățirea acestei instituții sunt acum urgent necesare pentru ca ea să poată continua să slujească nevoilor cauzei lui Dumnezeu. În lumina acestor nevoi, există planuri ca o sesiune a Conferinței Generale să fie organizată chiar la această instituție. Ce binecuvântare ar fi să găzduim această adunare a credincioșilor, unde planurile pentru evanghelizare și redeşeptare spirituală vor fi în centrul atenției!

Darul vostru generos la Școala de Sabat din acest prim Sabat va contribui la construirea extinderii atât de necesare pentru această instituție. În timp ce dăruim, să ne amintim cuvintele din 2 Corinteni 9:7: „Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu cu părere de rău sau de silă, căci pe cine dă cu bucurie îl iubește Dumnezeu.”

Fie ca darurile voastre să susțină această școală, să întărească misiunea ei și să ridice lucrători pregătiți să vestească Evanghelia veșnică. Să dăruim cu credință și bucurie, știind că darurile noastre cu care contribuim vor aduce roade veșnice pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Vă mulțumim, iar Domnul să vă binecuvânteze din belșug!

Frații voștri din Filipine

Cunoașterea lui Dumnezeu

Verset de memorat: „Cine este înțelept să ia seama la aceste lucruri și să fie cu luare aminte la bunătățile Domnului.” (Psalmi 107:43)

Lectură recomandată: *Calea către Hristos*, capitolul 10, pp. 85–91.

„În cunoașterea de Dumnezeu își au izvorul orice cunoștință adevărată și orice dezvoltare reală.” — *Educația*, p. 14.

1. DUMNEZEU SE DESCOPERĂ

DUMINICĂ, 30 AUGUST

a. Prin ce lucruri din lumea aceasta caută Domnul să-i atragă pe oameni la Sine? Psalmi 19:1–6; Proverbe 2:1–5

Psalmi 19:1-6: „Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui. O zi istorisește alteia acest lucru, o noapte dă de știre alteia despre el. Și aceasta, fără vorbe, fără cuvinte, al căror sunet să fie auzit, dar răsunetul lor străbate tot pământul și glasul lor merge până la marginile lumii. În ceruri, El a întins un cort soarelui. Și soarele, ca un mire care iese din odaia lui de nuntă, se aruncă în drumul lui cu bucuria unui viteaz: răsare la un capăt al cerurilor și își isprăvește drumul la celălalt capăt; nimic nu se ascunde de căldura lui.”

Proverbe 2:1-5: „Fiule, dacă vei primi cuvintele mele, dacă vei păstra cu tine învățăturile mele, dacă vei lua aminte la înțelepciune și dacă-ți vei pleca inima la pricepere, dacă vei cere înțelepciune și dacă te vei ruga pentru pricepere, dacă o vei căuta ca argintul și vei umbla după ea ca după o comoară, atunci vei înțelege frica de Domnul și vei găsi cunoștința lui Dumnezeu.”

„Sunt multe căile prin care Dumnezeu caută să Se facă cunoscut nouă și să ne aducă în comuniune cu El. Natura vorbește fără încetare simțurilor noastre. Inima deschisă va fi impresionată de iubirea și slava lui Dumnezeu așa cum sunt descoperite prin lucrările mâinilor Sale. Urechea atentă poate auzi și înțelege co-

municările lui Dumnezeu prin lucrurile din natură. Câmpiile verzi, copacii înalți, mugurii și florile, norul care trece, ploaia care cade, pârâul murmurător, slava cerurilor, toate vorbesc inimilor noastre și ne invită să-L cunoaștem pe Acela care le-a făcut pe toate.” — *Calea către Hristos*, p. 85 (cap. 9).

b. Ce a folosit Isus pentru a întipări adevărul în mintea ascultătorilor Săi? Matei 13:3, 34

Matei 13:3, 34: „*El le-a vorbit despre multe lucruri în pilde și le-a zis: „Iată, semănătorul a ieșit să semene... Isus a spus noroadelor toate aceste lucruri în pilde și nu le vorbea deloc fără pildă.”*

„Mântuitorul nostru a legat lecțiile Sale prețioase de lucrurile din natură. Copacii, păsările, florile din văi, dealurile, lacurile și cerul frumos, precum și întâmplările și împrejurările vieții de fiecare zi, erau toate legate de cuvintele adevărului, astfel încât lecțiile Sale să poată fi adesea reamintite, chiar și în mijlocul grijilor aglomerate ale vieții de trudă a omului.

Dumnezeu dorește ca fiii Săi să aprecieze lucrările Sale și să se bucure de frumusețea simplă și liniștită cu care a împodobit El căminul nostru pământesc.” — *Ibid.*

2. LUCRĂRILE CREATE DE DUMNEZEU LUNI, 31 AUGUST

a. Ce lecție poate fi învățată din natură — de exemplu de la flori, păsări și stele? Romani 1:20; Faptele Apostolilor 14:17

Romani 1:20: „*În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui se văd lămurit de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți.”*

Faptele Apostolilor 14:17: „*Măcar că, drept vorbind, nu S-a lăsat fără mărturie, întrucât v-a făcut bine, v-a trimis ploi din cer și timpuri roditoare, v-a dat hrană din belșug și v-a umplut inimile de bucurie.”*”

„În studiul științelor... trebuie să dobândim o cunoaștere a Creatorului. Toată știința adevărată nu este decât o interpretare a celor scrise de Dumnezeu în lumea materială. Cercetările științei aduc mereu dovezi noi despre înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu. Înțelese corect, atât cartea naturii, cât și Cuvântul

scris ne determină să-L cunoaștem pe Dumnezeu, învățându-ne ceva despre legile înțelepte și binefăcătoare prin care lucrează El.” — *Patriarhi și profeti*, p. 599 (cap. 58).

„Dacă am vrea să ascultăm, lucrările create de Dumnezeu ne ar învăța lecții prețioase despre ascultare și încredere. De la stelele care, în cursul lor fără urme prin spațiu, urmează din veac în veac calea stabilită pentru ele, până la cel mai mic atom, lucrurile din natură ascultă de voința Creatorului. Și Dumnezeu Se îngrijește de toate și susține tot ceea ce a creat.” — *Calea către Hristos*, pp. 85, 86 (cap. 9).

b. Când contemplăm frumusețea și pacea naturii neatinse, ce ar trebui să ne amintim despre noul pământ promis? 1 Corinteni 2:9; Apocalipsa 21:1

1 Corinteni 2:9: „Dar, după cum este scris: „*Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.*”

Apocalipsa 21:1: „*Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.*”

„Lăsați imaginația să vă prezinte căminul celor mântuiți și amintiți-vă că va fi mai glorios decât poate descrie cea mai strălucită imaginație a voastră. În darurile variate ale lui Dumnezeu din natură vedem doar cea mai slabă licărire a slavei Sale.” — *Calea către Hristos*, pp. 86, 87 (cap. 9).

„Bisericii lui Dumnezeu i-au fost date descoperiri ale scopului veșnic al lui Iehova. Poporului Său i s-a permis să privească dincolo de încercările prezentului spre triumfurile viitorului, când, după încheierea luptei, cei răscumpărați vor intra în posesia țării promise. Aceste viziuni ale slavei viitoare, scene zugrăvite de mâna lui Dumnezeu, ar trebui să fie scumpe pentru biserica Sa de astăzi.” — *Profeti și regi*, p. 722 (cap. 60).

„În Biblie, moștenirea celor mântuiți este numită «o patrie». (Evrei 11:14–16). Acolo Păstorul ceresc Își conduce turma la izvoare de ape vii. Pomul vieții își dă rodul în fiecare lună, iar frunzele pomului sunt pentru vindecarea neamurilor. Acolo sunt râuri care curg fără încetare, limpezi asemenea cristalului, iar lângă ele copacii care se leagănă își aruncă umbrele peste cărările pregătite

pentru cei răscumpărați ai Domnului. Acolo câmpiile întinse se ridică în dealuri frumoase, iar munții lui Dumnezeu își înalță vârfulurile mărețe. Pe acele câmpii pașnice, lângă acele râuri vii, poporul lui Dumnezeu, atât de mult timp pelerini și pribegi, va găsi un cămin.” — *Tragedia veacurilor*, p. 675 (cap. 42).

3. MĂRTURIA PROVIDENȚEI

MARȚI, 1 SEPTEMBRIE

a. Ce lecții prețioase putem învăța de la profeți pentru a ne încuraja în vremuri de descurajare și ispită?

Iacov 5:17; Romani 8:28; 1 Ioan 5:14

Iacov 5:17: „*Ilie era un om supus acelorași slăbiciuni ca și noi și s-a rugat cu stăruință să nu plouă și n-a plouat deloc în țară trei ani și șase luni.*”

Romani 8:28: „*De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.*”

1 Ioan 5:14: „*Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă.*”

„În împrejurările și mediul nostru, în schimbările zilnice care au loc în jurul nostru, putem găsi lecții prețioase dacă inimile noastre sunt deschise pentru a le discerne. ... [Patriarhii și profeții] au fost oameni «supuși acelorași slăbiciuni ca și noi». (Iacov 5:17). Vedem cum s-au luptat cu descurajări asemănătoare cu ale noastre, cum au căzut în ispită așa cum am căzut și noi, și totuși și-au revenit și au biruit prin harul lui Dumnezeu; iar privind la aceasta, suntem încurajați în lupta noastră pentru neprihănire.” — *Calea către Hristos*, pp. 87, 88 (cap. 9).

b. Dacă Dumnezeu poartă de grijă lucrurilor din natură, cu cât mai mult copiilor Săi? Psalmi 107:43; 145:15, 16

Psalmi 107:43: „*Cine este înțelept, să ia seama la aceste lucruri și să fie cu luare aminte la bunătățile Domnului.*”

Psalmi 145:15-16: „*Ochii tuturor nădăjduiesc în Tine, și Tu le dai hrana la vreme. Îți deschizi mâna și saturești după dorință tot ce are viață.*”

„Atât natura, cât și revelația mărturisesc despre iubirea lui Dumnezeu. Tatăl nostru ceresc este izvorul vieții, al înțelepciunii

și al bucuriei. Priviți lucrurile minunate și frumoase din natură. Gândiți-vă la adaptarea lor minunată la nevoile și fericirea nu numai a omului, ci a tuturor creaturilor vii. Lumina soarelui și ploaia, care înveselesc și înviează pământul, dealurile, mările și câmpiile, toate ne vorbesc despre iubirea Creatorului.” — *Calea către Hristos*, p. 9 (cap. 1).

c. Asupra a ce ar trebui să ne conducă promisiunea purtării de grijă a lui Dumnezeu să ne concentrăm? Matei 6:30-34

Matei 6:30-34: „Așa că, dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor? Nu vă îngrijați dar, zicând: ‘Ce vom mânca?’ sau: ‘Ce vom bea?’ sau: ‘Cu ce ne vom îmbrăca?’ Fiindcă toate aceste lucruri neamurile le caută. Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. Nu vă îngrijați dar de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngriji de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.”

„Când luăm în mâinile noastre conducerea lucrurilor cu care avem de-a face și ne bazăm pe propria noastră înțelepciune pentru succes, luăm asupra noastră o povară pe care Dumnezeu nu ne-a dat-o și încercăm să o purtăm fără ajutorul Lui. Ne asumăm responsabilitatea care aparține lui Dumnezeu și astfel ne punem, în realitate, în locul Lui. Putem avea într-adevăr neliniște și să anticipăm pericolul și pierderea, căci acestea vor veni cu siguranță asupra noastră. Dar atunci când credem cu adevărat că Dumnezeu ne iubește și dorește să ne facă bine, vom înceta să ne îngrijorăm pentru viitor. Ne vom încrede în Dumnezeu așa cum se încrede un copil într-un părinte iubitor. Atunci necazurile și frământările noastre vor dispărea, căci voința noastră este absorbită în voința lui Dumnezeu.” — *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pp. 100, 101 (cap. 4, „Nu vă îngrijați”).

4. DESCOPERIREA LUI DUMNEZEU

2 SEPTEMBRIE

a. Unde a așezat Hristos cele mai clare descoperiri ale planului lui Dumnezeu pentru mântuirea oamenilor? Ioan 5:39; Isaia 34:16

Ioan 5:39: „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.”

Isaia 34:16: „Căutați în cartea Domnului și citiți! Niciuna din toate acestea nu va lipsi, nici una, nici alta nu vor da greș, căci gura Domnului a poruncit lucrul acesta: Duhul Lui va strânge acele sălbăticiuni.”

„Dumnezeu ne vorbește prin Cuvântul Său. Aici avem, în linii mai clare, descoperirea caracterului Său, a modului în care lucrează cu oamenii și a mării lucrări de răscumpărare.” — *Calea către Hristos*, p. 87 (cap. 10).

b. Ce ar trebui să facă zilnic toți cei care doresc să crească în puterea și tăria lui Dumnezeu? Ioan 6:53, 63; Coloseni 3:1, 2

Ioan 6:53, 63: „Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă... Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață.”

Coloseni 3:1-2: „Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ.”

„Tema răscumpărării este una în care îngerii doresc să privească; ea va fi știința și cântarea celor răscumparați în decursul veacurilor nesfârșite ale veșniciei. Nu este ea vrednică de o gândire și de un studiu atent chiar acum? Mila infinită și iubirea lui Isus, sacrificiul făcut în favoarea noastră, cer cea mai serioasă și solemnă reflecție. Ar trebui să stăruim asupra caracterului scumpului nostru Răscumpărător și Mijlocitor. Ar trebui să medităm asupra misiunii Celui care a venit să-și mântuiască poporul de păcatele sale.” — *Calea către Hristos*, pp. 88, 89 (cap. 10).

c. Cum trebuie să primim Cuvântul lui Dumnezeu în inimile noastre? Matei 4:4; 2 Timotei 2:15

Matei 4:4: „Drept răspuns, Isus i-a zis: „Este scris: ‘Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu’.”

2 Timotei 2:15: „Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine și care împarte drept Cuvântul adevărului.”

„Nimeni care are un spirit capabil să aprecieze învățătura lui nu poate citi un singur pasaj din Biblie fără să primească din el un gând folositor. Dar cea mai valoroasă învățătură a Bibliei nu poate fi obținută printr-un studiu ocazional sau fragmentar. Marele ei sistem de adevăr nu este prezentat astfel încât să poată fi descoperit de cititorul grăbit sau neglijent. Multe dintre comorile ei se află mult sub suprafață și pot fi obținute numai prin cercetare stăruitoare și efort continuu. Adevărurile care alcătuiesc marele întreg trebuie căutate și adunate «puțin aici, puțin acolo». (Isaia 28:10).

Când sunt astfel căutate și adunate, se va vedea că ele se potrivesc perfect unele cu altele. Fiecare Evanghelie este o completare a celorlalte, fiecare profeție este o explicație a alteia, fiecare adevăr este o dezvoltare a unui alt adevăr. Tipurile economiei iudaice sunt făcute clare prin Evanghelie. Fiecare principiu din Cuvântul lui Dumnezeu își are locul său, fiecare fapt își are importanța sa. Iar structura completă, atât în plan cât și în realizare, dă mărturie despre Autorul ei. O asemenea structură nu putea fi concepută sau realizată de nicio minte decât de cea a Celui Infinit.” — *Educația*, pp. 123, 124 (*Educația spirituală și cultivarea minții*).

5. STUDIUL BIBLIEI

JOI, 3 SEPTEMBRIE

a. Ce i-a adus mângâiere și ajutor lui Ieremia în vremurile sale tulburi? Ieremia 15:16

Ieremia 15:16: „Când am primit cuvintele Tale, le-am înghițit; cuvintele Tale au fost bucuria și veselia inimii mele, căci după Numele Tău sunt numit, Doamne, Dumnezeul oștirilor!”

„Nu există nimic mai potrivit pentru întărirea intelectului decât studiul Scripturilor. Nicio altă carte nu este atât de puternică pentru a înălța gândurile și pentru a da vigoare facultăților ca adevărurile largi și înălțătoare ale Bibliei. Dacă Cuvântul lui Dumnezeu ar fi studiat așa cum ar trebui, oamenii ar avea o largime a minții, o noblețe a caracterului și o statornicie a scopului, rar întâlnite în aceste vremuri.” — *Calea către Hristos*, p. 90 (cap. 10).

„Cel care acordă Scripturilor o atenție minuțioasă și însoțită de rugăciune va dobândi o înțelegere clară și o judecată sănătoasă, ca și cum, întorcându-se la Dumnezeu, ar fi ajuns la un nivel mai înalt de inteligență.” — *Minte, caracter și personalitate*, vol. 1, p. 95 (secț. 3, cap. 11).

b. Cum ar trebui studiate Scripturile și ce trebuie să precedă un astfel de studiu biblic? Psalmi 119:9, 11, 16

Psalmi 119:9, 11, 16: „Cum își va ține tânărul curată cărarea? Îndreptându-se după Cuvântul Tău... Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătoiesc împotriva Ta!... Mă desfățez în orânduiri Tale și nu uit Cuvântul Tău.”

„Adevărul lui Dumnezeu, asemenea aurului, nu se găsește întotdeauna chiar la suprafață; el poate fi obținut numai prin gândire și studiu stăruitor.” — *Slujitorii Evangheliei*, p. 76 (secțiunea 3, Pregătirea necesară, subcap. Facilități pentru instruire).

„Așa cum minerul descoperă filoane de metal prețios ascunse sub suprafața pământului, tot astfel cel care cercetează cu perseverență Cuvântul lui Dumnezeu ca pe o comoară ascunsă va găsi adevăruri de cea mai mare valoare, care sunt ascunse privirii căutătorului nepăsător. Cuvintele inspirației, cumpănite în inimă, vor fi ca niște izvoare care curg din izvorul vieții.

Biblia nu ar trebui niciodată studiată fără rugăciune. Înainte de a-i deschide paginile, ar trebui să cerem luminarea Duhului Sfânt, iar aceasta ne va fi dată... Îngerii din lumea luminii vor fi cu aceia care, în smerenie de inimă, caută călăuzirea divină.” — *Calea către Hristos*, p. 91 (cap. 10).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

4 SEPTEMBRIE

- 1. Ce metodă de învățare a folosit Mântuitorul nostru pentru a ajunge la oameni?**
- 2. Ce mijloc a pregătit Dumnezeu pentru a Se descoperi tuturor — inclusiv celor care nu au acces la Cuvântul Său?**
- 3. Ce putem învăța prin providența lui Dumnezeu?**
- 4. Descrieți atitudinea pe care trebuie să o avem față de Biblie ca revelație a lui Dumnezeu.**
- 5. Ce experiență a lui Ieremia în legătură cu Scripturile ar trebui să se repete și în viața noastră?**

Privilegiul rugăciunii

Verset de memorat: „Ci tu, când te rogi, intră în odăița ta, încuie-ți ușa și roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.” (Matei 6:6)

Lectură recomandată: *Calea către Hristos*, capitolul 11, pp. 93-104.

„Rugăciunea este deschiderea inimii către Dumnezeu ca unui prieten. Nu pentru că ar fi necesar să-I facem cunoscut lui Dumnezeu ce suntem, ci pentru a ne face capabili să-L primim. Rugăciunea nu-L coboară pe Dumnezeu la noi, ci ne ridică pe noi la El.” — *Calea către Hristos*, p. 93 (cap. 11).

1. MARELE IMPLORATOR

DUMINICĂ, 6 SEPTEMBRIE

a. Ca Fiul al omului, ce a considerat Isus necesar? Luca 5:16; Marcu 6:46

Luca 5:16: „*Îar El Se ducea în locuri pustii și Se ruga.*”

Marcu 6:46: „*După ce Și-a luat rămas-bun de la norod, S-a dus în munte ca să Se roage.*”

„Priviți la Fiul lui Dumnezeu plecat în rugăciune înaintea Tatălui Său! Deși este Fiul lui Dumnezeu, El Își întărește credința prin rugăciune și, prin comuniunea cu cerul, își adună putere pentru a rezista răului și pentru a sluji nevoilor oamenilor. Ca Frațe mai mare al neamului nostru, El cunoaște nevoile celor care, înconjurați de slăbiciuni și trăind într-o lume de păcat și ispită, doresc totuși să-I slujească. El știe că solii pe care îi trimite sunt oameni slabi și supuși greșelii; dar tuturor celor care se predau pe deplin în slujba Sa le promite ajutor divin. Exemplul Său este o asigurare că rugăciunea stăruitoare și perseverentă către Dum-

nezeu, în credință — credință care duce la o dependență deplină de Dumnezeu și la o consacrare totală lucrării Sale — va aduce oamenilor ajutorul Duhului Sfânt în lupta împotriva păcatului.” — *Slujitorii Evangheliei*, p. 511 (secțiunea 12, Cuvinte finale, subcap. Putere pentru slujire).

b. Cum este practica lui Hristos de a se ruga, un exemplu pentru noi? Marcu 1:35; Luca 6:12.

Marcu 1:35: „A doua zi dimineța, pe când era încă întuneric de tot, Isus S-a sculat, a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu. Și Se ruga acolo.”

Luca 6:12: „În zilele acelea, Isus S-a dus în munte să Se roage și a petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu.”

„Isus Însuși, pe când trăia printre oameni, era adesea în rugăciune.” — *Calea către Hristos*, p. 93 (cap. 11).

2. RUGĂCIUNEA LUI HRISTOS

LUNI, 7 SEPTEMBRIE

a. Cum i-a învățat Isus pe ucenicii Săi să se roage? Luca 11:1-4

Luca 11:1-4: „Într-o zi, Isus Se ruga într-un loc anumit. Când a isprăvit rugăciunea, unul din ucenicii Lui I-a zis: „Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum a învățat și Ioan pe ucenicii lui.” El le-a zis: „Când vă rugați, să ziceți: ‘Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău; vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă în fiecare zi și ne iartă nouă păcatele noastre, fiindcă și noi iertăm oricui ne este dator, și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău.’”

„Când Isus era pe pământ, El i-a învățat pe ucenicii Săi cum să se roage. Le-a spus să-și prezinte nevoile zilnice înaintea lui Dumnezeu și să arunce asupra Lui toate grijile lor. Iar asigurarea pe care le-a dat-o că cererile lor vor fi ascultate este o asigurare și pentru noi...

El este un frate în slăbiciunile noastre, «ispitit în toate lucrurile ca și noi»; dar, fiind fără păcat, natura Sa se dădea înapoi de la rău; El a îndurat lupte și chinuri ale sufletului într-o lume a păcatului. Natura Sa omenească făcea din rugăciune o necesitate și un privi-

legiu. El găsea mângâiere și bucurie în comuniunea cu Tatăl Său. Și dacă Mântuitorul oamenilor, Fiul lui Dumnezeu, a simțit nevoia rugăciunii, cu cât mai mult ar trebui muritorii slabi și păcătoși să simtă nevoia unei rugăciuni stăruitoare și continue.” — *Calea către Hristos*, pp. 93, 94 (cap. 11).

b. Cum descrie Biblia devoțiunea lui Hristos și de ce era aceasta atât de importantă? Isaia 50:4; Evrei 2:10; 5:7-9

Isaia 50:4: „Domnul Dumnezeu Mi-a dat o limbă iscusită, ca să știu să înviez cu vorba pe cel doborât de întristare. El Îmi trezește în fiecare dimineață, El Îmi trezește urechea, să ascult cum ascultă niște ucenici.”

Evrei 2:10: „Se cuvenea, în adevăr, ca Acela pentru care și prin care sunt toate și care voia să ducă pe mulți fii la slavă să desăvârșească, prin suferințe, pe Căpetenia mântuirii lor.”

Evrei 5:7-9: „El este Acela care, în zilele vieții Sale pământești, aducând rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi către Cel ce putea să-L izbăvească de la moarte și fiind ascultat din pricina evlaviei Lui, măcar că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit. Și, după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut pentru toți cei ce-L ascultă urzitorul unei mântuiri veșnice.”

„În natura Sa omenească, El simțea nevoia de putere de la Tatăl Său. Avea locuri alese pentru rugăciune. Îi plăcea să aibă comuniune cu Tatăl Său în singurătatea muntelui. Prin această practică, sufletul Său omenesc și sfânt era întărit pentru îndatoririle și încercările zilei. Mântuitorul nostru Se identifică cu nevoile și slăbiciunile noastre, deoarece El a devenit un rugător stăruitor, un rugător nocturn, cerând nopți de nopți de la Tatăl Său noi rezerve de putere, pentru a ieși întărit și reînnoit, pregătit pentru datorie și încercare. El este exemplul nostru în toate lucrurile.” — *Mărturii pentru Comunitate*, vol. 2, pp. 201, 202 (cap. *Suferințele lui Hristos*).

„Am văzut că niciunul din douăzeci de tineri nu știe ce este religia trăită prin experiență. Ei își slujesc lor înșiși și totuși pretind că sunt slujitori ai lui Hristos; dar dacă vraja care este asupra lor nu va fi ruptă, vor realiza curând că partea călcătorului de lege este a lor. În ceea ce privește lepădarea de sine sau sacrificiul de dragul adevărului, ei au găsit o cale mai ușoară de a le ocoli. Cât

despre rugăciunea stăruitoare, cu lacrimi și strigăte puternice către Dumnezeu pentru harul Său iertător și pentru puterea de a rezista ispitelor lui Satan, ei au considerat că nu este necesar să fie atât de serioși și de zeloși; se pot descurca bine și fără aceasta. Hristos, Împăratul slavei, mergea adesea singur în munți și în locuri pustii pentru a-Și revărsa înaintea Tatălui cererile sufletului; dar omul păcătos, în care nu este nicio putere, crede că poate trăi fără atâta rugăciune.” — Ibid., vol. 1, pp. 504, 505 (cap. 86).

3. PRIVILEGIUL RUGĂCIUNII

MARȚI, 8 SEPTEMBRIE

a. Cum ne-a descoperit Isus atitudinea Tatălui Său față de nevoile omului? Matei 6:6; 7:7-11

Matei 6:6: „Ci tu, când te rogi, intră în odăița ta, încuie-ți ușa și roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.”

Matei 7:7-11: „Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide. Căci oricine cere capătă; cine caută găsește; și celui ce bate, i se deschide. Cine este omul acela dintre voi care, dacă-i cere fiul său o pâine, să-i dea o piatră? Sau, dacă-i cere un pește, să-i dea un șarpe? Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune celor ce I le cer!”

„Tatăl nostru ceresc așteaptă să reverse asupra noastră plinătatea binecuvântării Sale. Este privilegiul nostru să bem din belșug din izvorul iubirii nemărginite. Ce uimitor este că ne rugăm atât de puțin! Dumnezeu este gata și doritor să asculte rugăciunea sinceră a celui mai umil dintre copiii Săi, și totuși există o mare reticență din partea noastră de a face cunoscute lui Dumnezeu nevoile noastre.” — *Calea către Hristos*, p. 94 (cap. 11).

„Dumnezeu este prea înțelept ca să greșească și prea bun ca să rețină vreun lucru bun de la cei ce umblă în neprihănire. De aceea, nu vă temeți să vă încredeți în El, chiar dacă nu vedeți imediat răspunsul la rugăciunile voastre. Sprijiniți-vă pe promisiunea Sa sigură: «Cereți și vi se va da.»” — Ibid., p. 96.

b. Ce împiedică rugăciunile noastre să fie ascultate de Domnul? Psalmi 66:18; Proverbe 28:13

Psalmi 66:18: „Dacă aş fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea, nu m-ar fi ascultat Domnul.”

Proverbe 28:13: „Cine îşi ascunde fărădelegile nu propăşeşte, dar cine le mărturiseşte şi se lasă de ele capătă îndurare.”

„Mintea noastră poate fi îndreptată spre Dumnezeu; putem medita la lucrările Sale, la îndurările Sale şi la binecuvântările Sale; dar aceasta nu înseamnă, în sensul deplin al cuvântului, a avea comuniune cu El. Pentru a avea comuniune cu Dumnezeu, trebuie să avem ceva de spus despre viaţa noastră reală.” — Ibid., p. 93.

„Ce pot gândi îngerii cerului despre bietele fiinţe omenesti neajutorate, supuse ispitelor, când inima lui Dumnezeu, plină de iubire infinită, tânjeşte după ele, gata să le dea mai mult decât pot cere sau gândi, iar ele se roagă atât de puţin şi au atât de puţină credinţă? Îngerii iubesc să se plece înaintea lui Dumnezeu; iubesc să fie aproape de El. Ei consideră comuniunea cu Dumnezeu cea mai mare bucurie; totuşi copiii de pe pământ, care au atât de multă nevoie de ajutorul pe care numai Dumnezeu îl poate da, par mulţumiţi să umble fără lumina Duhului Său şi fără părtaşia prezenţei Sale.

Întunericul celui rău îi învăluie pe aceia care neglijează rugăciunea. Ispitele şoptite ale vrăjmaşului îi atrag la păcat; şi toate acestea pentru că nu folosesc privilegiile pe care Dumnezeu li le-a dat prin rânduiala divină a rugăciunii.” — Ibid., p. 94.

„Dacă păstrăm neleguirea în inimile noastre, dacă ne agăţăm de vreun păcat cunoscut, Domnul nu ne va asculta; dar rugăciunea sufletului pocăit şi zdrobit este întotdeauna primită. Când toate greşelile cunoscute sunt îndreptate, putem crede că Dumnezeu va răspunde cererilor noastre. Meritul nostru nu ne va recomanda niciodată înaintea lui Dumnezeu; vrednicia lui Isus este cea care ne va salva, sângele Său este cel care ne va curăţi; totuşi avem o lucrare de făcut, împlinind condiţiile acceptării.” — Ibid., p. 95.

4. RUGĂCIUNEA CARE BIRUIE MIERCURI, 9 SEPTEMBRIE

- a. Care sunt elementele importante ale rugăciunii biruitoare, în contrast cu rugăciunea slabă şi ineficientă? Evrei 11:6; Marcu 11:24**

Evrei 11:6: „Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.”

Marcu 11:24: „De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.”

„Când nu primim chiar lucrurile pe care le-am cerut, în momentul în care le cerem, trebuie totuși să credem că Domnul aude și că va răspunde rugăciunilor noastre. Suntem atât de supuși greșelii și atât de limitați în înțelegere, încât uneori cerem lucruri care nu ar fi o binecuvântare pentru noi, iar Tatăl nostru ceresc, în iubirea Sa, răspunde rugăciunilor noastre dându-ne ceea ce va fi spre cel mai mare bine al nostru, ceea ce noi înșine am dori dacă, având o vedere luminată divin, am putea vedea lucrurile așa cum sunt în realitate. Când rugăciunile noastre par că nu primesc răspuns, trebuie să ne prindem de promisiune; căci timpul răspunsului va veni cu siguranță și vom primi binecuvântarea de care avem cea mai mare nevoie.” — *Calea către Hristos*, p. 96 (cap. 11).

b. Pentru ca rugăciunea noastră să fie ascultată de Domnul, ce spirit trebuie să avem? Matei 6:12; Marcu 11:25, 26

Matei 6:12: „Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri.”

Marcu 11:25-26: „Și, când stați în picioare de vă rugați, să iertați orice aveți împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru, care este în ceruri, să vă ierte greșelile voastre. Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru, care este în ceruri, nu vă va ierta greșelile voastre.”

„Când venim să cerem milă și binecuvântare de la Dumnezeu, trebuie să avem în inimile noastre un spirit de iubire și iertare. Cum putem să ne rugăm: «Iartă-ne greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri» (Matei 6:12) și totuși să păstrăm un spirit neiertător? Dacă ne așteptăm ca rugăciunile noastre să fie ascultate, trebuie să-i iertăm pe alții în același mod și în aceeași măsură în care sperăm să fim iertați.” — *Ibid.*, p. 97 (Sublinierea autorului).

c. Ce putem învăța din rugăciunea lui Ilie pentru ploaie? 1 Împărați 18:41-45

1 Împăraților 18:41-45: „Apoi Ilie a zis lui Ahab: „Suie-te de mănâncă și bea, căci se aude vuiet de ploaie.” Ahab s-a suit să mănânce și să bea. Dar Ilie s-a

suit pe vârful Carmelului și, plecându-se la pământ, s-a așezat cu fața între genunchi și a zis slujitorului său: „Suie-te și uită-te înspre mare.” Slujitorul s-a suit, s-a uitat și a zis: „Nu este nimic!” Ilie a zis de șapte ori: „Du-te iarăși.” A șaptea oară, slujitorul a zis: „Iată că se ridică un mic nor din mare, ca o palmă de om.” Ilie a zis: „Suie-te și spune lui Ahab: Înhamă și coboară-te, ca să nu te oprească ploaia.” Peste câteva clipe, cerul s-a înnegrit de nori, a început vântul și a venit o ploaie mare. Ahab s-a suit în car și a plecat la Izreel.”

„Slujitorul privea în timp ce Ilie se ruga. De șase ori s-a întors de la locul de observație spunând: Nu este nimic, nici nor, nici semn de ploaie. Dar profetul nu s-a descurajat. El a continuat să-și cerceteze viața pentru a vedea unde nu l-a onorat pe Dumnezeu, și-a mărturisit păcatele și astfel a continuat să-și smerească sufletul înaintea lui Dumnezeu, așteptând un semn că rugăciunea lui a fost ascultată. Pe măsură ce își cerceta inima, i se părea că este tot mai mic, atât în propria sa apreciere, cât și în ochii lui Dumnezeu. I se părea că el nu este nimic și că Dumnezeu este totul; iar când a ajuns la punctul de a renunța la sine, agățându-se de Mântuitorul ca singura lui putere și neprihănire, răspunsul a venit.” — *Comentarii Biblice AZȘ*, vol. 2, p. 1035 (1 Regi, cap. 19).

5. STĂRUINȚA ÎN RUGĂCIUNE

JOI, 10 SEPTEMBRIE

a. Ce sfat important dau apostolii cu privire la rugăciune? 1 Petru 4:7; Filipeni 4:6

1 Petru 4:7: „Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Fiți înțelepți dar și vegheați în vederea rugăciunii.”

Filipeni 4:6: „Nu vă îngrijorați de nimic, ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri.”

„Există o nevoie de stăruință în rugăciune; să nu vă împiedice nimic. Faceți orice efort pentru a menține deschisă comuniunea dintre Isus și sufletul vostru. Căutați orice ocazie de a merge acolo unde se obișnuiește a se face rugăciune. Cei care caută cu adevărat comuniunea cu Dumnezeu vor fi văzuți la adunările de rugăciune, credincioși în împlinirea datoriei lor și serioși și dornici să culeagă toate binecuvântările pe care le pot primi. Ei vor folosi orice ocazie pentru a se așeza acolo unde pot primi razele luminii cerești.” — *Calea către Hristos*, p. 98 (cap. 11).

b. Asemenea oricărui părinte, ce așteaptă Domnul ca fiii Săi să facă? Luca 11:10, 13; Ioan 14:13, 14

Luca 11:10, 13: „Fiindcă oricine cere capătă; cine caută găsește și celui ce bate, i se deschide. Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfânt celor ce I-L cer!”

Ioan 14:13-14: „Și orice veți cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul. Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.”

„«În Numele Meu», i-a îndemnat Hristos pe ucenicii Săi să se roage. În numele lui Hristos, urmașii Săi trebuie să stea înaintea lui Dumnezeu. Prin valoarea jertfei făcute în favoarea lor, ei sunt de valoare înaintea Domnului. Datorită neprihănirii lui Hristos care le este atribuită, ei sunt socotiți prețioși. De dragul lui Hristos, Domnul îi iartă pe cei care se tem de El. El nu vede în ei ticăloșia păcătosului; El recunoaște în ei asemănarea Fiului Său, în care ei cred.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 667.

„Nu există timp sau loc în care să fie nepotrivit să înălțăm o cerere către Dumnezeu. Nimic nu ne poate împiedica să ne ridicăm inimile în spiritul unei rugăciuni stăruitoare. În mulțimea de pe stradă, în mijlocul unei întâlniri de afaceri, putem înălța o cerere către Dumnezeu și putem cere călăuzire divină, așa cum a făcut Neemia când și-a prezentat cererea înaintea împăratului Artaxerxe. O cămăruță de comuniune poate fi găsită oriunde ne-am afla.” — *Calea către Hristos*, p. 99 (cap. 11).

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ 11 SEPTEMBRIE

- 1. Ce exemplu de statornicie în rugăciune a fost dat tuturor credincioșilor?**
- 2. Ce profeție arată importanța rugăciunii în fiecare dimineață?**
- 3. Care este o condiție necesară pentru o rugăciune eficientă?**
- 4. De ce trebuie să continuăm să ne rugăm în timp ce așteptăm răspunsul?**
- 5. Descrieți ce înseamnă să ne rugăm în numele lui Isus.**

Ce să facem cu îndoiala

Verset de memorat: „Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc; pentru că cine se îndoiește seamănă cu valul mării, tulburat și împins de vânt încioace și încolo.” (Iacov 1:6)

Lectură recomandată: *Calea către Hristos*, capitolul 12, pp. 105-113.

„Dumnezeu nu ne cere niciodată să credem, fără a ne da suficiente dovezi pe care să ne întemeiem credința.” — *Calea către Hristos*, p. 105 (cap. 12).

1. CE ESTE ÎNDOIALA?

DUMINICĂ, 13 SEPTEMBRIE

a. Ce ar trebui să ne amintim când suntem tentați să oscilăm între credință și îndoială? Iacov 1:5-7

Iacov 1:5-7: „Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor cu mână largă și fără mustrare, și ea îi va fi dată. Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc, pentru că cine se îndoiește seamănă cu valul mării, tulburat și împins de vânt încioace și încolo. Un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva de la Domnul,”

„Făgăduința [Mântuitorului] este numai pentru aceia care sunt dispuși să-L urmeze pe Domnul pe deplin. Dumnezeu nu forțează voința nimănu; de aceea El nu-i poate conduce pe cei care sunt prea mândri pentru a fi învățați și care sunt hotărâți să-și urmeze propria cale. Despre omul cu inimă împărțită, cel care caută să-și urmeze propria voință, în timp ce pretinde că face voia lui Dumnezeu, este scris: «Un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva de la Domnul.» (Iacov 1:7).” — *Patriarhi și profeti*, p. 384 (cap. 33).

b. Ce a dat Domnul pentru a birui îndoiala? Psalmi 119:105; Evrei 11:1, 3, 6

Psalmi 119:105: „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea.”

Evrei 11:1, 3, 6: „Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd... Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd... Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.”

„Credința noastră trebuie să se sprijine pe dovezi, nu pe demonstrații. Cei care doresc să se îndoiască vor avea ocazia să o facă; dar aceia care doresc cu adevărat să cunoască adevărul vor găsi suficiente dovezi pe care să-și întemeieze credința.” — *Calea către Hristos*, p. 105 (cap. 12).

„Dumnezeu a dat în Cuvântul Său suficiente dovezi despre caracterul Lui divin. Marile adevăruri care privesc răscumpărarea noastră sunt prezentate clar. Cu ajutorul Duhului Sfânt, care este făgăduit tuturor celor care îl caută cu sinceritate, fiecare om poate înțelege pentru sine aceste adevăruri. Dumnezeu le-a oferit oamenilor o temelie puternică pe care să-și întemeieze credința.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 526, 527 (cap. 32).

2. TAINILE DIVINE

LUNI, 14 SEPTEMBRIE

a. Cum ar trebui să ne raportăm la tainele pe care Dumnezeu nu le-a explicat? Deuteronom 29:29; Iov 38:4-11

Deuteronomul 29:29: „Lucrurile ascunse sunt ale Domnului Dumnezeului nostru, iar lucrurile descoperite sunt ale noastre și ale copiilor noștri, pe vecie, ca să împlinim toate cuvintele legii acesteia.”

Iov 38:4-11: „Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune, dacă ai pricepere. Cine i-a hotărât măsurile, știi? Sau cine a întins frânghia de măsurat peste el? Pe ce sunt sprijinite temelile lui? Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului atunci când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie? Cine a închis marea cu porți când s-a aruncat din pânțelele mamei ei, când i-am făcut haină din nori și scutece din întuneric, când i-am pus hotar și când i-am pus zăvoare și porți, când am zis: 'Până aici să vii, să nu treci mai departe; aici să ți se oprească mândria valurilor tale?'”

„Cuvântul lui Dumnezeu, asemenea caracterului Autorului său divin, prezintă taine care nu pot fi niciodată pe deplin înțelese de ființele limitate. Intrarea păcatului în lume, întruparea lui Hristos, nașterea din nou, învierea și multe alte subiecte prezentate în Biblie sunt taine prea adânci pentru ca mintea omenească să le explice sau chiar să le înțeleagă pe deplin. Dar nu avem niciun motiv să ne îndoim de Cuvântul lui Dumnezeu pentru că nu putem înțelege tainele providenței Sale.” — *Calea către Hristos*, p. 106 (cap. 12).

„Dumnezeu nu-i obligă pe oameni să renunțe la necredința lor. Înaintea lor sunt lumina și întunericul, adevărul și rătăcirea. Ei trebuie să decidă pe care le vor accepta. Mintea omenească este înzestrată cu puterea de a deosebi binele de rău. Dumnezeu dorește ca oamenii să nu decidă din impuls, ci pe baza dovezilor, comparând cu atenție Scriptură cu Scriptură. Dacă iudeii ar fi lăsat la o parte prejudecățile și ar fi comparat profețiile scrise cu faptele care au caracterizat viața lui Isus, ar fi observat o armonie frumoasă între profeții și împlinirea lor în viața și lucrarea smeritului Galilean.

Mulți sunt înșelați astăzi în același fel ca iudeii. Învățătorii religioși citesc Biblia în lumina propriei lor înțelegeri și a tradițiilor lor, iar oamenii nu cercetează Scripturile pentru ei înșiși și nu judecă singuri ce este adevărul; ci își predau judecata și își încredințează conducătorilor lor sufletele. Predicarea și învățarea Cuvântului Său sunt mijloacele rânduite de Dumnezeu pentru răspândirea luminii; dar trebuie să supunem testului Scripturii învățătura oricărui om.” — *Hristos, Lumina lumii*, pp. 458, 459 (cap. 50).

b. Cum recunoaște Biblia că există lucruri greu de înțeles? 2 Petru 3:16

2 Petru 3:16: *„Ca și în toate epistolele lui, când vorbește despre lucrurile acestea. În ele sunt unele lucruri greu de înțeles, pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor.”*

„Dificultățile Scripturii au fost invocate de sceptici ca argument împotriva Bibliei; dar, departe de a fi astfel, ele constituie o dovadă puternică a inspirației ei divine. Dacă ar conține despre Dumnezeu numai lucruri pe care le-am putea înțelege cu ușurință, dacă măreția și maiestatea Sa ar putea fi cuprinse de minți limitate, atunci Biblia nu ar purta dovezile incontestabile ale autorității divine. Tocmai măreția și misterul temelor prezentate ar trebui

să inspire credința în ea ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu.” — *Calea către Hristos*, p. 107 (cap. 12).

3. PERICOLUL UNEI INIMI NECREDINCIOASE

15 SEPT.

a. Care este un pericol deosebit pentru credincioșii din aceste zile de pe urmă? **Evrei 3:12; 2 Timotei 4:3, 4**

Evrei 3:12: „*Luați seama dar, fraților, ca niciunul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeu cel viu.*”

2 Timotei 4:3-4: „*Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă, ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor. Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite.*”

„Când Dumnezeu trimite oamenilor avertizări atât de importante încât sunt reprezentate ca fiind proclamate de îngeri sfinți care zboară prin mijlocul cerului, El cere fiecărei persoane înzestrată cu putere de rațiune să ia aminte la mesaj. Judecățile înfricoșătoare anunțate împotriva închinării la fiară și la chipul ei (Apocalipsa 14:9–11) ar trebui să-i conducă pe toți la un studiu stăruitor al profețiilor pentru a afla ce este semnul fiarei și cum pot evita să-l primească. Dar masele își întorc urechile de la adevăr și se îndreaptă spre basme. Apostolul Pavel a declarat, privind spre zilele din urmă: «Va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă.» (2 Timotei 4:3). Acea vreme a venit pe deplin. Mulțimile nu doresc adevărul Bibliei, pentru că acesta interferează cu dorințele inimii păcătoase și iubitoare de lume; iar Satan le oferă amăgirile pe care le iubesc.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 594, 595 (cap. 37).

b. Ce este profețit despre atitudinea celor două clase în zilele din urmă? **Daniel 12:10; Apocalipsa 22:11**

Daniel 12:10: „*Mulți vor fi curățiți, albiți și lămurii; cei răi vor face răul și niciunul din cei răi nu va înțelege, dar cei pricepuți vor înțelege.*”

Apocalipsa 22:11: „*Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe; cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este fără prihană să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt să se sfințească și mai departe!*”

„Dumnezeu va avea pe pământ un popor care va susține Biblia și numai Biblia ca standard al tuturor doctrinelor și ca temelie a tuturor reformelor. Opiniile oamenilor învățați, deducțiile științei, crezurile sau hotărârile conciliilor bisericești, atât de numeroase și discordante precum sunt bisericile pe care le reprezintă, glasul majorității, nici unul dintre acestea și nici toate la un loc nu trebuie considerate ca dovadă pentru sau împotriva vreunui punct de credință religioasă. Înainte de a accepta orice doctrină sau poruncă, trebuie să cerem în sprijinul ei un clar «Așa vorbește Domnul».” — Ibid., p. 595.

„O lumină nouă va fi descoperită mereu în Cuvântul lui Dumnezeu celui care este în legătură vie cu Soarele neprihănirii. Nimeni să nu ajungă la concluzia că nu mai există adevăr de descoperit. Căutătorul sincer și stăruitor al adevărului va găsi încă raze prețioase de lumină care vor străluci din Cuvântul lui Dumnezeu. Multe nestemate sunt încă împrăștiate și trebuie adunate pentru a deveni proprietatea poporului rămășiței lui Dumnezeu. Dar lumina nu este dată doar pentru a întări biserica, ci pentru a fi răspândită asupra celor care sunt în întuneric.” — *Sfaturi pentru lucrarea Școlii de Sabat*, p. 34 (cap. 2, *Făgăduința primirii unei lumini ...*)

4. ADEVĂRATA CAUZĂ A ÎNDOIELII

16 SEPTEMBRIE

a. Cum putem deosebi între lucrurile importante și cele neimportante? 2 Corinteni 13:5; Tit 3:9-11

2 Corinteni 13:5: „Pe voi înșivă încercați-vă dacă sunteți în credință. Pe voi înșivă cercați-vă. Nu recunoașteți voi că Isus Hristos este în voi? Afară numai dacă sunteți lepădați.”

Tit 3:9-11: „Dar de întrebările nebune, de înșirările de neamuri, de certuri și ciorovăieli privitoare la Lege, ferește-te, căci sunt nefolositoare și zadarnice. După întâia și a doua mustrare, depărtează-te de cel ce aduce dezbinări, căci știm că un astfel de om este un stricat și păcătuiește, de la sine fiind osândit.”

„Deși Dumnezeu a dat suficiente dovezi pentru credință, El nu va înlătura niciodată orice scuză pentru necredință. Toți cei care caută cârlige de care să-și atârne îndoielile, le vor găsi. Iar cei care refuză să accepte și să asculte de Cuvântul lui Dumnezeu până când fiecare obiecție a fost înlăturată și nu mai există nicio posi-

bilitate de îndoială, nu vor ajunge niciodată la lumină.” — *Tragedia veacurilor*, p. 527 (cap. 32).

b. Ce binecuvântări vor veni peste cei smeriți? Iacov 4:6, 10; 1 Petru 5:6, 7

Iacov 4:6, 10: „Dar, în schimb, ne dă un har și mai mare. De aceea zice Scriptura: „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor smeriți...” Smeriți-vă înaintea Domnului și El vă va înălța.”

1 Petru 5:6-7: „Smeriți-vă dar sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea Lui, El să vă înalțe. Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El Însuși îngrijește de voi.”

„«Orice nevoie mi-a fost împlinită, foamea sufletului meu a fost satisfăcută; iar acum Biblia este pentru mine revelația lui Isus Hristos. Mă întreb de ce cred în Isus? Pentru că pentru mine El este un Mântuitor divin. De ce cred în Biblie? Pentru că am descoperit că ea este glasul lui Dumnezeu pentru sufletul meu.» Noi putem avea mărturia în noi înșine că Biblia este adevărată, că Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Știm că nu urmăm niște basme meșteșugite cu iscusință.” — *Calea către Hristos*, p. 112 (cap. 12).

c. Cum descrie apostolul Pavel experiența credinciosului acum și în viitor? 1 Corinteni 13:12

1 Corinteni 13:12: „Acum, vedem ca într-o oglindă, în chip întunecos; dar atunci, vom vedea față în față. Acum, cunosc în parte; dar atunci, voi cunoaște deplin, așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin.”

„În această viață putem doar să începem să înțelegem tema minunată a răscumpărării. Cu înțelegerea noastră limitată putem contempla cu cea mai mare seriozitate rușinea și slava, viața și moartea, dreptatea și mila care se întâlnesc la cruce; și totuși, chiar folosindu-ne la maximum puterile mintale, nu reușim să cuprindem întreaga ei semnificație. Lungimea, lățimea, adâncimea și înălțimea iubirii răscumpărătoare sunt doar vag înțelese. Planul răscumpărării nu va fi pe deplin înțeles nici chiar atunci când cei răscumpești vor vedea așa cum sunt văzuți și vor cunoaște așa cum sunt cunoscuți; dar, de-a lungul veacurilor veșnice, adevăruri noi se vor desfășura continuu înaintea minții uimite și încântate.” — *Tragedia veacurilor*, p. 651 (cap. 40).

„Prin credință putem privi spre viitor și putem apuca făgăduința lui Dumnezeu pentru o dezvoltare a intelectului, facultățile omenești unindu-se cu cele divine, iar fiecare putere a sufletului fiind adusă în contact direct cu Izvorul luminii. Ne putem bucura că tot ceea ce ne-a nedumerit în providența lui Dumnezeu va fi atunci lămurit; lucrurile greu de înțeles vor primi o explicație; iar acolo unde mințile noastre limitate au descoperit doar confuzie și planuri frânte, vom vedea cea mai desăvârșită și frumoasă armonie. [1 Corinteni 13:12 citat.]” — *Calea către Hristos.*, pp. 112, 113 (cap. 12).

5. PLANUL LUI DUMNEZEU PENTRU POPORUL SĂU

a. În ce mod remarcabil a desfășurat Domnul Cuvântul Său în acest timp, pe măsură ce sfârșitul se apropie? Apocalipsa 10:2, 6, 7

Apocalipsa 10:2, 6-7: „În mână ținea o cărticică deschisă. A pus piciorul drept pe mare și piciorul stâng pe pământ și a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care a făcut cerul și lucrurile din el, pământul și lucrurile de pe el, marea și lucrurile din ea, că nu va mai fi nicio zăbavă, ci că, în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi prorocilor.”

„Cartea care era sigilată nu era cartea Apocalipsei, ci acea parte din profeția lui Daniel care se referă la zilele din urmă. ... (Daniel 12:4) Când cartea a fost deschisă, s-a făcut proclamarea: «Nu va mai fi timp.» (Vezi Apocalipsa 10:6). Cartea lui Daniel este acum desigilată, iar descoperirea făcută de Hristos lui Ioan trebuie să ajungă la toți locuitorii pământului. Prin creșterea cunoștinței trebuie să fie pregătit un popor care să stea în picioare în zilele din urmă.” — *Solii alese*, vol. 2, p. 105 (*Soliile celor trei îngeri...*).

„Mulți au avut ideea că Apocalipsa este o carte sigilată, și nu vor să dedice timp și studiu tainelor ei. Ei spun că trebuie să privească la slava mântuirii, iar tainele descoperite lui Ioan pe insula Patmos merită mai puțină atenție decât acestea. Dar Dumnezeu nu privește astfel această carte. ...

Cartea Apocalipsei descoperă lumii ceea ce a fost, ceea ce este și ceea ce va veni; ea este pentru învățătura noastră, peste care

au venit sfârșiturile veacurilor. Ar trebui studiată cu o reverență plină de respect. ...

Domnul Însuși i-a descoperit slujitorului Său Ioan tainele cărții Apocalipsei și El dorește ca ele să fie deschise studiului tuturor. În această carte sunt prezentate scene care acum aparțin trecutului, iar altele de interes veșnic care au loc în jurul nostru; alte profeții ale ei nu își vor primi împlinirea deplină până la încheierea timpului, când va avea loc ultimul mare conflict între puterile întunericului și Prințul cerului.” — *Comentarii Biblice AZȘ* [comentarii E. G. White], vol. 7, p. 954 (comentarii la Apocalipsa cap. 1).

b. Ce trebuie să facă credincioșii atunci când studiază Scriptura? 2 Timotei 2:15; Ioan 7:17

2 Timotei 2:15: „*Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine și care împarte drept Cuvântul adevărului.*”

Ioan 7:17: „*Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine.*”

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ 18 SEPTEMBRIE

- 1. Ce atitudine trebuie să avem pentru a înțelege ce este adevărul?**
- 2. Explicați de ce nu toate părțile Scripturii pot fi înțelese pe deplin.**
- 3. De ce mulți nu vor să accepte adevărul Bibliei?**
- 4. Ce vor găsi întotdeauna cei care doresc să se îndoiască de adevăr?**
- 5. De ce este nevoie de dorința de a asculta, pentru înțelegerea adevărului?**

Bucurându-ne în Domnul

Verset de memorat: „Bucurați-vă, întrucât aveți parte de patimile lui Hristos, ca să vă bucurați și să vă veseliți și la arătarea slavei Lui.” (1 Petru 4:13)

Lectură recomandată: *Calea către Hristos*, capitolul 13, pp. 115–126.

„Domnul dorește ca toți fiii și fiicele Sale să fie fericiți, liniștiți și ascultători.” — *Calea către Hristos*, p. 124 (cap. 13).

1. PURTĂTORI DE LUMINĂ

DUMINICĂ, 20 SEPTEMBRIE

a. Ce responsabilitate a spus Isus că au ucenicii Săi în această lume? Matei 5:13–16

Matei 5:13-16: „Voi sunteți sarea pământului. Dar, dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăși puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic, decât să fie lepădată afară și călcată în picioare de oameni. Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă. Și oamenii n-aprind lumina ca s-o pună sub obroc, ci o pun în sfeșnic și luminează tuturor celor din casă. Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.”

„Creștinii sunt așezați ca purtători de lumină pe calea spre cer. Ei trebuie să reflecte lumii lumina care strălucește asupra lor de la Hristos. Viața și caracterul lor trebuie să fie astfel încât, prin ei, alții să dobândească o concepție corectă despre Hristos și despre slujirea Sa.” — *Calea către Hristos*, p. 115 (cap. 13).

b. Ce trebuie să fie credințioșii pentru toți oamenii? Ioan 17:18, 23; 2 Corinteni 5:20

Ioan 17:18, 23: „Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume. Eu în ei și Tu în Mine... pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine.”

2 Corinteni 5:20: „Noi dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!”

„Prin fiecare dintre copiii Săi Domnul Hristos trimite câte o epistolă lumii. Dacă ești urmaș al Domnului Hristos, atunci prin tine El trimite o epistolă familiei, localității și străzii unde locuiești. Domnul Hristos locuind în tine dorește să vorbească inimilor acestora care nu-L cunosc. Poate că ei nu citesc Sfânta Scriptură sau n-au ajuns să audă vocea Lui care le vorbește de pe paginile ei; poate ei nu văd dragostea lui Dumnezeu manifestată în lucrările Sale. Dar dacă ești un adevărat reprezentant al Domnului Hristos, atunci este posibil ca prin tine ei să poată fi conduși să înțeleagă ceva din bunătatea Lui și să fie câștigați ca să-L iubească și să-I slujească.” — Ibid., p. 115.

c. Doar cum este posibil să împlinim această misiune? 2 Corinteni 3:2-5

2 Corinteni 3:2-5: „Voi sunteți epistola noastră, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii. Voi sunteți arătați ca fiind epistola lui Hristos, scrisă de noi, ca slujitori ai Lui, nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu; nu pe niște table de piatră, ci pe niște table care sunt inimi de carne. Avem încrederea aceasta tare în Dumnezeu, prin Hristos. Nu că noi, prin noi înșine, suntem în stare să gândim ceva ca venind de la noi. Destoinicia noastră, dimpotrivă, vine de la Dumnezeu”

2. BUNĂTATEA LUI DUMNEZEU

LUNI, 21 SEPTEMBRIE

a. Care este cea mai înaltă demonstrație a dragostei lui Dumnezeu față de copiii Săi? Ioan 3:16; Romani 5:6-10

Ioan 3:16: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”

Romani 5:6-10: „Căci, pe când eram noi încă fără putere, Hristos, la vremea cuvenită, a murit pentru cei nelegiuți. Pentru un om neprihănit cu greu ar muri cineva, dar pentru binefăcătorul lui poate că s-ar găsi cineva să moară. Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când

eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi. Deci, cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu. Căci, dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui.”

„Când începem să punem la îndoială iubirea lui Dumnezeu și nu ne încredem în făgăduințele Lui, atunci îl dezonorăm și întristăm pe Duhul Său Sfânt. Cum s-ar simți o mamă dacă copiii ei s-ar plânge tot mereu de ea, ca și când ea n-ar avea gânduri bune față de ei, deși eforturile întregii ei vieți au fost închinare creșterii și mângâierii lor? Dacă copiii s-ar îndoii de iubirea ei, atunci inima ei ar fi zdrobită. Cum s-ar simți oare un părinte dacă ar fi tratat astfel de copiii săi? Cum ne privește oare Tatăl nostru ceresc atunci când dăm pe față neîncredere față de iubirea Lui care L-a determinat să dea pe unicul Său Fiul ca noi să trăim prin El? Apostolul Pavel scrie: «El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El toate lucrurile?» (Romani 8, 32). Cu toate acestea, cât de mulți sunt aceia care, dacă nu prin cuvintele lor, atunci prin faptele lor spun că «Domnul n-a spus lucrurile acestea pentru mine. Poate că El iubește pe altcineva, dar nu mă iubește pe mine!» — *Calea către Hristos*, pp. 118, 119 (cap. 13).

b. Ce dovedește că Dumnezeu dorește să le dea copiilor Săi toate lucrurile? Romani 8:32

Romani 8:32: *„El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?”*

„Voi, cei care vă simțiți cei mai nevrednici, nu vă temeți să vă încredințați lui Dumnezeu cazul vostru. Când S-a dat pe Sine în Hristos pentru păcatul lumii, El a luat asupra Sa cazul fiecărui suflet. «El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?» (Romani 8:32). Nu va împlini El cuvântul plin de har dat pentru încurajarea și întărirea noastră?

Hristos nu dorește nimic mai mult decât să răscumpere moștenirea Sa de sub stăpânirea lui Satan.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 174 (cap. 14).

c. Cum poate această dragoste să se reflecte în noi? 1 Ioan 4:9-12

1 Ioan 4:9-12: „Dragostea lui Dumnezeu față de noi s-a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El. Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. Preaiubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim și noi unii pe alții. Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi și dragostea Lui a ajuns desăvârșită în noi.”

„Lucrătorii creștini care au succes în eforturile lor trebuie să-L cunoască pe Hristos; iar pentru a-L cunoaște trebuie să cunoască dragostea Sa. În cer, capacitatea lor ca lucrători este măsurată după abilitatea lor de a iubi așa cum a iubit Hristos și de a lucra așa cum a lucrat El.

«Să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul», scrie apostolul. Desăvârșirea caracterului creștin este atinsă atunci când impulsul de a ajuta și a binecuvânta pe alții izvorăște în mod constant din interior. Atmosfera acestei iubiri care înconjoară sufletul credinciosului îl face o mireasmă de viață spre viață și face posibil ca Dumnezeu să binecuvânteze lucrarea lui.” — *Faptele Apostolilor*, p. 551 (cap. 54).

3. ÎNCERCĂRILE LUI HRISTOS

MARȚI, 22 SEPTEMBRIE

a. Ce a caracterizat viața lui Hristos în lucrarea Sa pentru mântuirea oamenilor? Isaia 53:10, 7

Isaia 53:10, 7: „Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui. ... Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.”

„Viața Lui [Hristos] a fost una de continuă jertfire de sine. Nu a avut o casă în această lume, decât în măsura în care bunătatea prietenilor I-a oferit adăpost ca unui călător. El a venit să trăiască pentru noi viața celui mai sărac și să umble și să lucreze printre cei nevoiași și suferinzi. Nerecunoscut și necinstit, El mergea dintr-o parte în alta printre oamenii pentru care făcuse atât de mult.” — *Slujitorii Evangheliei*, pp. 42, 43 (sect. subcap. *Hristos, Exemplul nostru*).

„Lacrimile Fiului lui Dumnezeu nu erau pentru Sine, deși știa bine încotro Îl conduceau pașii. Înaintea Lui se afla Ghetsimani, scena agoniei Sale apropiate. Poarta Oilor era, de asemenea, în fața Lui, prin care timp de secole fuseseră conduse victimele pentru jertfă și care urma să se deschidă și pentru El când avea să fie «dus ca un miel la tăiere» (Isaia 53:7). Nu departe era Calvarul, locul răstignirii. Pe calea pe care Hristos urma curând să pășească avea să cadă groaza unei mari întunecimi când urma să Își dea sufletul ca jertfă pentru păcat. Totuși, nu contemplarea acestor scene a aruncat umbra asupra Lui în acel ceas de bucurie. Nicio presimțire a suferinței Sale supraomenești nu a întunecat acel spirit altruist. El plângea pentru miile condamnate ale Ierusalimului — pentru orbirea și nepocăința celor pe care venise să-i binecuvânteze și să-i salveze.” — *Tragedia veacurilor*, p. 18 (cap. 1).

b. În suferințele și încercările Sale, ce i-a dat lui Isus curajul să-și ducă lucrarea la capăt? Isaia 53:11; Evrei 12:2

Isaia 53:11: „*Va vedea rodul muncii sufletului Lui și Se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor.*”

Evrei 12:2: „*Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înainte, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.*”

„Rezultatul luptei Mântuitorului cu puterile întunericului este bucurie pentru cei răscumpărați, răsunând spre slava lui Dumnezeu de-a lungul întregii veșnicii. Și atât de mare este valoarea sufletului, încât Tatăl este mulțumit de prețul plătit; iar Hristos Însuși, privind roadele mării Sale jertfe, este satisfăcut.” — *Tragedia veacurilor*, p. 652 (cap. 40).

„Se spune adesea că Isus a plâns, dar că nu a fost văzut niciodată zâmbind. Mântuitorul nostru a fost într-adevăr un Om al durerilor și obișnuit cu suferința, pentru că Și-a deschis inima față de toate necazurile oamenilor. Dar, deși viața Sa a fost plină de lepădare de sine și umbrită de durere și grijă, spiritul Său nu a fost zdrobit. Fața Lui nu purta o expresie de tristețe sau nemulțumire, ci una de liniște pașnică. Inima Lui era un izvor de viață, iar oriunde mergea aducea odihnă și pace, bucurie și veselie.” — *Calea către Hristos*, p. 120 (cap. 13).

a. Când ispita îl confruntă pe credincios, ce este oferit pentru ca el să poată birui în acest război spiritual? Efeseni 6:11-18

Efeseni 6:11-18: „Îmbrăcați-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor în tinericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești. De aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să rămâneți în picioare după ce veți fi biruit totul. Stați gata dar, având mijlocul încins cu adevărul, îmbrăcați cu platoșa neprihănirii, având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii. Pe deasupra tuturor acestora, luați scutul credinței cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău. Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu. Faceți în toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni și cereri. Vegheați la aceasta cu toată stăruința și rugăciune pentru toți sfinții”

„Toți au încercări; dureri greu de suportat, ispite greu de biruit. Nu spuneți necazurile voastre semenilor voștri, ci aduceți totul înaintea lui Dumnezeu în rugăciune. Faceți-vă o regulă de a nu rosti niciodată un cuvânt de îndoială sau de descurajare. Puteți face mult pentru a lumina viața altora și pentru a le întări eforturile prin cuvinte de speranță și de încurajare sfântă.” — *Calea către Hristos*, pp. 119, 120 (cap. 13).

b. De ce oscilează mulți între credință și îndoială atunci când sunt ispitiți și încercați? Ce ar trebui să facă? Matei 14:28-31; Iacov 1:2

Matei 14:28-31: „Doamne”, I-a răspuns Petru, „dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe ape!” „Vino!”, i-a zis Isus. Petru a coborât din corabie și a început să umble pe ape ca să meargă la Isus. Dar, când a văzut că vântul era tare, s-a temut și, fiindcă începea să se afunde, a strigat: „Doamne, scapă-mă!” Îndată, Isus a întins mâna, l-a apucat și i-a zis: „Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?”

Iacov 1:2: „Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări.”

„Sunt multe suflete curajoase care sunt puternic apăsate de ispită, aproape gata să cedeze în lupta cu sine și cu puterile răului. Nu descurajați un astfel de om în lupta lui grea. Încurajați-l prin cuvinte curajoase și pline de speranță, care să-l îndemne să meargă mai departe pe calea lui. Astfel, lumina lui Hristos poate străluci prin voi. «Niciunul dintre noi nu trăiește pentru sine.» (Romani 14:7). Prin influența noastră inconștientă, alții pot fi încurajați și întăriți, sau pot fi descurajați și îndepărtați de Hristos și de adevăr.

Sunt mulți care au o idee greșită despre viața și caracterul lui Hristos. Ei cred că El era lipsit de căldură și de seninătate, că era sever, aspru și lipsit de bucurie. În multe cazuri, întreaga experiență religioasă este colorată de aceste concepții întunecate.” — Ibid., p. 120.

c. Cum este calea celui neprihănit luminoasă chiar și în mijlocul încercărilor? Proverbe 4:18; Filipeni 4:4

Proverbe 4:18: „Dar cărarea celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare, a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei.”

Filipeni 4:4: „Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă!”

„Drumul poate fi aspru și urcușul abrupt; pot exista capcane la dreapta și la stânga; poate că trebuie să îndurăm oboseală în călătoria noastră; când suntem oboseți și dorim odihnă, poate că trebuie totuși să lucrăm mai departe; când suntem slăbiți, poate că trebuie să luptăm; când suntem descurajați, trebuie totuși să sperăm; dar cu Hristos ca ghid al nostru nu vom eșua să ajungem în cele din urmă la cerul dorit. Hristos Însuși a mers pe drumul aspru înaintea noastră și a netezit calea pentru picioarele noastre.

Și de-a lungul întregului drum abrupt care duce la viața veșnică sunt izvoare de bucurie care îi înviorează pe cei oboseți.” — *Cugetări de pe Muntele Fericitilor*, p. 140 (cap. 6: *Strâmtă este poarta...*).

5. RĂSPLATA ȘI BUCURIA NOASTRĂ   JOI, 24 SEPTEMBRIE

a. Ce făgăduință a lui Isus ar trebui să ne dea motiv de bucurie și de laudă pentru Tatăl nostru ceresc? Isaia 41:10; Luca 12:32; 1 Petru 4:13

Isaia 41:10: „Nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeuul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijin cu dreapta Mea biruitoare.”

Luca 12:32: „Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția.”

1 Petru 4:13: „Dimpotrivă, bucurați-vă, întrucât aveți parte de patimile lui Hristos, ca să vă bucurați și să vă veseliți și la arătarea slavei Lui.”

„Nu este voia lui Dumnezeu ca poporul Său să fie apăsător de griji. Dar Domnul nostru nu ne înșală. El nu ne spune: «Nu vă temeți; nu există pericole pe calea voastră.» El știe că există încercări și pericole și se poartă cu noi în mod deschis. El nu plănuiește să-și scoată poporul dintr-o lume de păcat și rău, ci îi îndreaptă spre un refugiu care nu dă greș niciodată.” — *Calea către Hristos*, pp. 122, 123 (cap. 13).

b. Numiți câteva alte făgăduințe minunate de pace și bucurie pe care le-a dat Isus. Ioan 14:1-3, 27; 15:11; 16:20

Ioan 14:1-3, 27: „Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc... Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca, acolo unde sunt Eu, să fiți și voi. Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se însăimânte.”

Ioan 15:11: „V-am spus aceste lucruri pentru ca bucuria Mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină.”

Ioan 16:20: „Adevărat, adevărat vă spun că voi veți plânge și vă veți tângu, iar lumea se va bucura; vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.”

„Nu putem să nu privim înainte spre noi dificultăți în conflictul care urmează, dar putem privi atât la ceea ce a trecut, cât și la ceea ce va veni și să spunem: «Până aici Domnul ne-a ajutat.» «Puterea ta să țină cât zilele tale.» (Deuteronom 33:25). Încercarea nu va depăși puterea care ne va fi dată pentru a o suporta. Atunci să ne începem lucrarea chiar acolo unde o găsim, crezând că orice ar veni, ne va fi dată putere proporțională cu încercarea.

Și, în curând, porțile cerului se vor deschide pentru a-i primi pe copiii lui Dumnezeu, iar de pe buzele Împăratului slavei va cădea asupra urechilor lor binecuvântarea ca cea mai bogată muzică: «Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, de moșteniți împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.» (Matei 25:34). ...

Având în vedere moștenirea glorioasă care poate fi a lui, «ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?» (Matei 16:26). ... Sufletul răscumpărat și curățit de păcat, cu toate puterile lui nobile consacrate slujirii lui Dumnezeu, este de o valoare nespus de mare; și este bucurie în cer, în prezența lui Dumnezeu și a îngerilor sfinți, pentru un suflet răscumpărat — o bucurie care se exprimă în cântări de biruință sfântă.” — Ibid., pp. 125, 126.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

25 SEPTEMBRIE

- 1. Cum vor ajunge la adevăr toți oamenii, chiar și cei care nu cunosc Biblia?**
- 2. Cum își demonstrează Domnul dragostea Sa nemărginită față de oameni?**
- 3. Care a fost sursa de siguranță a lui Isus când a înfruntat suferința și moartea?**
- 4. Ce trebuie să ne amintim atunci când ne confruntăm cu încercări?**
- 5. În viața de zi cu zi, ce ar trebui să fie mereu în mintea credinciosului?**

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiază:
Educația, de E. G. White

Iulie — Educația

- 4 — *Principii și metode în afaceri*
 11 — *Procedee cinstite în afaceri*
 18 — *Biografii biblice / Să cucerești prin credință*
 25 — *Disciplinarea prin suferință*

August — Educația

- 1 — *Poezii și cântece / Puterea cântecului*
 8 — *Tainele Bibliei*
 15 — *Istoria și profeția*
 22 — *Studierea și predarea Bibliei*
 29 — *Dezvoltarea fizică: Studiul fiziologiei*

Septembrie — Educația

- 5 — *Cumpătarea și știința dietei*
 12 — *Lucrul manual*
 19 — *Formarea caracterului: Educația și caracterul*
 26 — *Metode de predare*

Apusul soarelui pentru diferite zone ale țării:

IULIE	B	CT	IS	SV	MS	CJ	SM	AR
3	21:03	20:52	21:08	21:15	21:17	21:22	21:29	21:29
10	21:01	20:50	21:05	21:13	21:14	21:20	21:27	21:26
17	20:56	20:45	21:00	21:07	21:09	21:14	21:21	21:21
24	20:50	20:39	20:53	21:00	21:03	21:07	21:14	21:15
31	20:42	20:31	20:44	20:51	20:54	20:59	21:05	21:06

AUGUST	B	CT	IS	SV	MS	CJ	SM	AR
7	20:33	20:22	20:34	20:41	20:44	20:49	20:55	20:57
14	20:23	20:12	20:23	20:29	20:33	20:38	20:43	20:46
21	20:11	20:01	20:11	20:17	20:21	20:26	20:31	20:34
28	19:59	19:49	19:58	20:04	20:08	20:13	20:18	20:21

SEPT.	B	CT	IS	SV	MS	CJ	SM	AR
4	19:47	19:36	19:44	19:50	19:55	19:59	20:04	20:08
11	19:34	19:24	19:30	19:36	19:41	19:46	19:49	19:54
18	19:21	19:11	19:16	19:21	19:27	19:32	19:35	19:41
25	19:08	18:58	19:02	19:07	19:13	19:18	19:21	19:27

DARUL SABATULUI ÎNTÂI

Sabat, 4 iulie 2026

Extinderea Bisericii în Chennai, India

Să ne unim eforturile pentru a sprijini finalizarea acestei biserici într-un oraș cu 12 milioane de suflete! (Vezi pagina 4).

Sabat, 1 august 2026

Departamentul de Educație al Conferinței Generale

Suntem chemați să educăm, să educăm, să educăm, iar pentru a educa sunt necesare fonduri pentru a face acest lucru în mod eficient. (Vezi pagina 37).

Sabat, 5 septembrie 2026

Școala de Instruire Misionară Biblică din Filipine

Să întărim această școală pentru ca ea să devină tot ceea ce Dumnezeu intenționează să fie. (Vezi pagina 78).

2026
IUL. - SEPT.

Vol.102, Nr. 3

Lecții Biblice pentru Sabat
Secțiunea Adulți

Umblând cu Isus

O umblare mai strânsă cu Dumnezeu
prin Calea către Hristos